

சீத்தாந்தபானு
சோ. சுப்பிரமணியக்குருக்கள்

பாராட்டுவீழா மலர்

1971

50-6
பி
-PR

ஈழத் தமிழிலக்கிய வானில்
புதிய தாரகை.

திருமுறைப் பாக்கள் போன்ற
பக்திப் பாநூல்.

அறிஞரின் ஆய்வுரை, பத்திரிகை மதிப்பீடு, வானொலி
விமர்சனம் அனைத்தும் ஒருமுகமாய் அரிய
முயற்சியெனப் பாராட்டின.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் நூற்பதிப்பு முறையிலும் புதுவழி.

ஆதி சங்கரரின்
சீ வ ர ன ன் த ல க ரி

*

தமிழாக்கம்

பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்

*

அமரபாரதி வெளியீடு.

விலை: 2-50

அமரபாரதி பரீக்ஷா ஸமிதி — இலங்கைக் கிளை,
கோப்பாய்.

*Pioneer Manufacturers of Quality
Glass-Ware in North*

**

*

↓

|||

*

**

XAVY GLASS WORKS,
KOPAY.

தங்க நகை மாளிகை

நகை வியாபாரமும், தொழிற்சாலையும்.

உரும்பராய் தெற்கு, : : உரும்பராய்.

அழகிய தங்கப்பவண்ண நகைகள்

உத்தரவா தத்துடன்

செய்து

கொடுக்கப்படும்

N. SORAKANDY
Jeweller for Airland
Jewellery Bldg
100, ... Road, Colombo

தங்க நகை மாளிகை

சிவலி புத்தக சமீபம்

24.08.2006

எங்கள் நகைகள் நீண்டகாலம் பாவிக்கக்கூடிய
உறுதி வாய்ந்தவைகளாக இருக்கும்.

★ தங்களின் மனத்திருப்தியே எங்களின் ஆதாயம்.

★ ஒருமுறை பரீட்சித்தால் உண்மை விளங்கும்.

THANGA NAHAI MAALIKAI

JEWEL MERCHANTS & MANUFACTURERS

Urumpirai South,

URUMPIRAI.

மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்

பல்லாண்டு வாழ்க!

KALA BISCUIT Co.

URUMPIRAI.

அ மு த வ ர க் கு

பிரம்பும் தடியும் உபயோகிக்காமல், கோபமும் குறையும் இல்லாமல், சம்பளத்தையும் வெகுமதியையும் எதிர்பாராமல் நமக்குக் கற்பிக்கும் சிறந்த ஆசான் நூல்களே. நூல்களைச் சென்றடைந்தால், உறங்காமல் சோர்வு கொள்ளாமல் அவை நமக்கு அறிவு கற்பிக்கும். நீங்கள் தேடும்போது எதையும் மறைக்காமல் அளிக்கும். நீங்கள் பெருந் தீங்கு செய்தாலும் வசைமொழி கூறாமல் உங்கள் அறியாமையைக் கண்டு நகைக்காமல், கற்பிப்பனவும் நூல்களே.

— றிச்சேட்—டி. பியூறி.

அன்பளிப்பு:-

**மில்க்வைற் சோப் தொழிற்சாலை,
யாழ்ப்பாணம்.**

மில்க்வைற் சோப் மேலுறைகளை அனுப்பி அறிவு நூல்களை வாங்கிப் படியுங்கள்.

THURAI & CO.

23/3, Stanley Road,

JAFFNA.

Power All the Way

Better Buy

YUASA BATTERY

Branch — Kandy Road,

PARANTHAN.

மேரத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்

சிறந்த பிடவைகளை

விநியோகிப்பவர்கள்

எஸ். ஆர். எஸ்.

ஐவுளி மாளிகை

216, கே. கே. எஸ். ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

Phone: 296

Phone: 7127

ஜெசீமா பிக்சர் பலஸ்

வடமாகாணத்தில் பிரபல ஜின்னல்
பூக்கண்ணாடிகள் மற்றும் முகம்
பார்க்கும் கண்ணாடிகள் நியாய
மான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளக்
கூடிய ஸ்தாபனம்.

222, கே. கே. எஸ். ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

மதிப்புக்குரிய குருக்களவர்களுக்கு எமது நல்வாழ்த்துக்கள்.

அன்பளிப்பு

முருகேசு பூபாலசிங்கம்

(ஸ்ரீ லக்ஷ்மி)

நீர்வேலி.

With Best Compliments of:

P. Somasundaram & Co.

**DEALERS IN MOTOR SPARE
PARTS,**

289A, Stanley Road,
JAFFNA.

Phone: 7340

த. குமாரசாமி

ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

44, பெரியகடை.
யாழ்ப்பாணம்.

தரமான பிடவைகளுக்கு
முதன்மை ஸ்தாபனம்.

Phone: 7034

உ
சிவமயம்

சித்தாந்தபாநு

சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள்
பாராட்டுவிழா மலர்

மலர் ஆசிரியர்:
பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சர சர்மா

39847

குருக்கள் பாராட்டுவிழாச் சபை,
கோப்பாய்.

1971

பாராட்டு விழாச் சபையினர்

தலைவர்

காரியதரிசி

தனாதிக்காரி

திரு. வ. சுந்தரப்பிள்ளை D:R O, திரு. செ. செல்வரத்தினம் திரு. க. இராசலிங்கம்

உப தலைவர்கள்

உப காரியதரிசிகள்

உதவித்தனாதிக்காரி

திரு. மு. பரமலிங்கம்

திரு. மு. நல்லையா

திரு. வே. சுந்தையா

.. க. இ. குமாரசுவாமி

.. சி. கா: திருச்செல்வம்

.. ஆர். இராமலிங்கம்

நிதிக் குழுவினர்

விழாக் குழுவினர்

திரு. சீ. க. சுப்பிரமணியம்

திரு. க. சுப்பிரமணியம்

.. அ. சங்கரப்பிள்ளை

.. அ. ஜெயரத்தினம்

.. சி. சின்னத்தம்பி

.. ச. சண்முகரத்தினசர்மா

.. செ. நடேசன்

.. இ. சரவணமுத்து

.. ஆ. அருணாசலம்

.. சி. கணபதிப்பிள்ளை

.. வை. சுந்தையா

.. சி. ஆறுமுகம்

.. நா. செல்லத்துரை

.. எஸ். முத்துவேற்பிள்ளை

.. சி. விசுவலிங்கம்

.. பொ. விக்கினேஸ்வரலிங்கம்

.. கே. சுந்தையா

.. ஐ. செல்வநாதன்

.. பொ. சுந்தையா

.. நீ. சி. கணபதிப்பிள்ளை

.. சீ. சுந்தையா

.. ச. சுப்பிரமணியம்

.. த. இராசேந்திரம்

.. க. வேலுப்பிள்ளை

.. நா. அம்பலவாணர்

.. மா. சுந்தையா

.. மு. குமரையா

.. ப. முத்துக்குமாரசுவாமிசர்மா

மலர்க் குழுவினர்

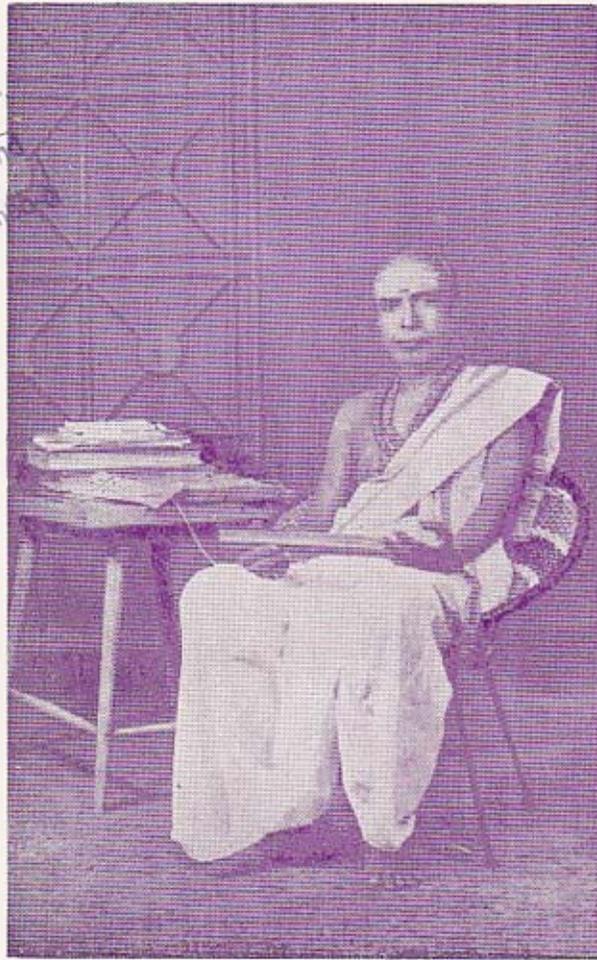
திரு. க. சி. வினாசித்தம்பி

.. க. இராசரத்தினம்

.. சி. சுந்தரசிங்கம்

மலராசிரியர்:

.. ச. பஞ்சாட்சரசர்மா

சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள்

சிவமயம்

திருவம்பலம் உடையார் துணை

தொண்டைமண்டலரீனம்

மெய்கண்டதேவர் சந்தான ஞானபிடத்துக்

குருமஹா சந்நிதானம்

சீவநீ ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமசாரிய ஸ்வாமிகள்
அருளிய வாழ்த்துரை

வடகோவை சிவநீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் ஐயா அவர் களைக் கண்டது முதல் எங்கள் உள்ளம் சைவசாரியர் இலக்கணத்தை மறவாதிருக்கின்றது. அவர்கள் சிவாகம ஞானம், திருமுறைப் பயிற்சி, மெய்கண்ட சாத்திர விசாரம், சிவபுராண படனம், சிவவணம் முதலியன உடையவர்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த காலத்தில், அவர்கள்

திருமந்திரத்தில் சிற்சில உண்மைகளைக் காட்டினார்கள்; பாடவேறு பாடுகளையும் குறித்தார்கள். சிவஞான சித்தியார் வகுப்பில் தங்கள் அனுபவ ஞானத்தைத் தோற்றினார்கள்.

'கற்றறிந்தார் கண்டதடக்கம்' என்பது இவர்களைக் கண்டபின் 'கற்றறிந்தார் கொண்ட தடக்கம்' என்றிருத்தல் வேண்டும் போலும் எனத் தோன்றுகிறது. சொற்பொருட் பொழிவிலும் பேராற்றல் வாய்ந்தவர்கள். அர்ச்சகத்துவத்திலும் அனுபவம் மிக்கவர்கள். மனத்தாலும் சிவாகம விதி கடவாதவர்கள் என்பது நம் கருத்து.

ஈழநாட்டுச் சிவாசாரியர் பலரும் சாலச் சிறந்தவர்களே. இவர்களை அவர்களும் மிக மதிக்கின்றார்கள். ஏனைச் சைவர் எல்லோரும் அன்பும் பணிவும் இவர்கள் பாற் காட்டுகின்றார்கள். கோப்பாய் ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியர் திருக்கோவிலில் நாங்கள் வழிபடச் சென்றிருந்த நாளில், இவ்வாதினப் புலவர் சைவத் திருவாளர் த. குமாரச்வாயிப் பிள்ளை அவர்கள் இச்சிவாசாரியர் புகழ்களை நாங்கள் அறிய இனிது வெளியிட்டார்கள். இவர்களது நுண்மானுழைபுலம் முதலியவற்றை அன்று பலர் அறிந்தனர்.

அத்தகு மாண்பு சான்ற சிவாசாரியர் அவர்களைப் பாராட்டிக் கௌரவம் செய்ய விழாச்சபை இயல்வதும் பாராட்டுவதும் இக்கால முறைமைக்குத் தக்கனவேயாம். ஆயினும் போலிப் பாராட்டுக்கள் மிகுந்திருக்கும் இக்காலத்தில் அவற்றுள் ஒன்றாக இதனையும் கொள்ளாதவாறு சபை தன் கருத்தைச் செவ்விதிற் கற்றோர் துணையால் நன்கு வெளிப்படுத்தும் என்று நம்புகின்றோம். தலைவர் முதலிய யாவரும் தக்கவர்களாக விளங்குவதே அதற்கு அடியாகும்.

விழாவும் மலரும் விழுமிய முறைமையில் நடக்கவும், மணக்கவும், சிவாசாரியர் நீடுழி இனிது வாழவும், பெற்ற பட்டத்திற்குத் தக்க, தொண்டாக மக்கள் அகத்திருனை அகற்றி, சிவப்பிரகாசத்தையும் அதற்கு அடியாகிய ஞானப்பிரகாசத்தையும் வளர்த்துக் கொண்டு வரும் சைவசித்தாந்த பாறுவாக நன்கு ஒளிரவும் திருவம்பலம் உடையார் திருவடியை வணங்குகின்றோம்.

இனிது இயல்க பாராட்டு விழா.

அவ்விழாச் சபையார் விளங்கி வாழ்க,

"சித்தாந்தபானு" 'முத்தாந்தப் பாதமலர்' மீனைவோடு, இகலோக முத்தாய்த் திகழ்ந்து, என்றும் இன்பம் பெருக வாழ்க; வாழ்க; வாழ்க; மனைமக்களோடு வாழ்க!

பொருளடக்கம்

பொருள்	பக்கம்
காஞ்சி ஆதீனத் தலைவர் ஆசியுரை	
வாழ்த்துப் பாக்கள்	1
பாராட்டுரைகள்	9
சிறப்புக் கட்டுரைகள்	
குருபக்தி	
—காமகோடி பீடாதிபதி	17
சிவஞான போத முதலால்	
காசிவாசி நசான சிவாசாரியர்	20
சைவ சமய சாத்திரங்கள்	
—அச்சவேலி ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்	27
எம்மொழியில் அர்ச்சனை?	
—சுவாமி சித்பவானந்தர்	33
சிவஞான சித்தியார்	
—பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை	36
பீஜாக்ஷரம்	
—சிரோமணி தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள்	38
தக்ஷிணமூர்த்தி	
—சிரோமணி பூ. தியாகராஜ ஐயர்	41
குருக்கள் கட்டுரைக் கோவை	
1. தீர்த்த மகிமை	43
2. யோகசித்தி	48
3. ஞானப்பரல்	52
4. சிறுதெய்வ வழிபாடு	55
வாழ்த்துப்பா பாராட்டுரைத் தொடர்ச்சி	58
எமது ஊர்	
— செல்வி வி. சங்கரப்பிள்ளை	65
அகழம் முகழம்	
—நச்சினூர்க்கினியன்	
வடகேரவையில் சமயப் பணி	
—(ஞா. ஊச. சங்க அறிக்கை)	73

உரிமையுரை

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
 தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
 தெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செய்பல்
 தெளிவு திருவுருச் சிந்தித்தல் தானே. —திருமந்திரம்:

சைவ சமயத்தில் குரு விங்கம் சங்கமம் ஆகிய மூன்றிடத்தும் இறைவழிபாடு புரிதல் வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டிருந்தும், லிங்கமாகிய மூர்த்திக்குச் செய்யும் வழிபாடே நடைமுறையில் முதன்மைபெற்றிருக்கிறது. மூர்த்தி வழிபாட்டில் முக்கியமானதான சரியை கிரியைகளை

விதிப்படி செய்கின்றவரும், யோக ஞானங்களை உபதேசிக்கின்றவருமான குருவுக்கு உயர்ந்த மதிப்பளிக்கவேண்டுமென்றும் எண்ணம், இந்நாட்டுச் சைவமக்களிடத்தில் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருப்பது எதிர்கால நல்வாழ்வுக்கு அறிகுறியாகின்றது.

தகுதிவாய்ந்தவர்களுக்கு மதிப்பளிப்பது மேலும் பலர் தம்மைத் தகுதியுடையராக்குதற்கு வழிவகுக்கும். ஆசார்யலக்ஷணங்களெல்லாம் அமையப்பெற்ற குரு ஒருவர் எம்மத்தியில் அமர்ந்திருப்பது யாம் செய்த தவப்பயனேயாகும். விருதுபெற்ற குருமூர்த்தியை யாம் போற்றிப் பாராட்டும் இப்புனிதவேளையிலே, பாட்டிலும் உரையிலும் அவர் புகழாம் நறுமணம் பரப்புவதும், கட்டுரைக் கருவூலங்களாம் நறுந்தேன் பிலிற்றுவதுமான இப்பொன்மலரை அவர் திருக்கரத்திற் சமர்ப்பித்து உரிமையாக்குகின்றோம்.

வாழ்த்துப் பாக்களும் பாராட்டுரைகளும் சமயக் கட்டுரைகளும் தந்துதவிய அறிஞர் பெருமக்களுக்கும், விளம்பரத் தந்த வர்த்தகப் பிரமுகர்களுக்கும், மலரை நறுமணமுடையதாக்குவதற்கு வேண்டியனவெல்லாம் செய்துதவிய அனைவருக்கும் மலர்வெளியீட்டுக் குழுவினரின் மனம்நிறைந்த நன்றி உரியதாகுக.

வணக்கம்.

வாழ்த்துப் பாக்கள்.

“கலைமகள்” ஆசிரியர்,
வாகீச கலாநிதி, செந்தமிழ்ச் செல்வர்
வித்துவான் கி. வா. ஜகந்நாதன் M. A.

ஆகமங்கள் நன்கறிந்தான், புராணங்கள் தேர்ந்துணர்ந்தான்,
அரிய சைவப்
பாகமலி சித்தாந்த சாத்திரமும் திருமுறையும்
பயின்றான், மூலன
மாகருணை யால்தந்த திருமந்தி ரப்பொருளை
வகுக்க வல்லான்,
ஏகனடி மறவாத சிவபூநீசோ. சுப்பிரம
ணியப்பேர் ஐயன்

சோமசுந்த ரக்குருக்கள் மீனாட்சி யம்மையெனும்
தூயோர் பாலே
சேமமுறு மைந்தனெனத் தோன்றினவன், வடகோவைச்
சித்ர வேலன்
மாமலர்த்தான் பூசிக்கும் திருவுடையான், பலபுலவர்
வணங்கும் மேலோன்
வாமமுறு சித்தாந்த பாணுவெனும் சீறப்புடைய
மறையோன் அம்மா!

நாணாளம் நூல்பயில்வோன், மந்திரசாத் திரந்தெரிந்த
நல்லோன் பாம்புப்
பூணாளம் பெருமாற்குப் பலகோயில் களில்விழவு
புரிந்து யர்ந்தோன்
காணாத பொருளெல்லாம் நுட்பமுறச் சாத்திரத்திற்
காண வல்லோன்
ஏணாரும் பிரதிட்டை பலவிடத்திற் செய்துமலி
ஏற்றம் பெற்றான்

அறுபதுநல் லாண்டுநிறைந் தறிவுகனிந் தனுபவமும்
அமைந்து மக்கள்
செறிவுடைய புகழ்பேசப் பலர்போற்ற வணங்குகின்ற
திணமை யாளன்
பிறிவிலதாம் அடக்கமுளான், என்ருமீனை யோனருளால்
பீடு சான்று
மறிவிலதாம் அன்புடனே பலர்புகழ்ப் பல்லாண்டு
வாழி வாழி!

இளைப்பாறிய தலைமையாசிரியர்
தரு. க. சி. வினாசித்தம்பி

காப்பு

ஐங்கரணை யாறுமுக னம்பிகையை நம்பியடி
 செங்கைமல ரேந்திச் சிரமணிவாம் — எங்கள் குரு
 சீலமுயர் சுப்ரமண்ய “சித்தாந்த பானு” வை
 ஞாலமிசை காக்கநயந் தென்று.

வரலாறு

“சீர்பூத்த செழுஞ்சாவி வளனே யாதி
 செறிதருநல் வடகோவை” யெனவே யோதிப்
 பேர்பூத்த சித்தாவேற் பெருமா னார்க்குப்
 பிறங்குதிரு வுஞ்சலெனும் பதிகங் கூறும்
 தார்பூத்த சீலர்சிவ சுப்ர மண்ய
 தகைமைதரு குருமரபு வழியின் தோன்றல்
 ஏர்பூத்த “சித்தாந்த பானு” வாகும்
 எங்களாயர் சுப்ரமண்ய குருவே போற்றி

திலகநுத னீறுபுனை யக்க மாலை
 திகழ்வொளிர் தாறணியு முத்த ரீயம்
 பொலிவுபெறு மார்பிலணி புரிமுன் னூலும்
 புதுமுறுவ லுதீர்கின்ற விதழி னோங்கு
 குலசைவ மதீரவரு குமர னாரைக்
 கோலமுற வருச்சிக்கு மிருக்கி னோசை
 நிலமிசைவா முடியர்குறை நீக்கு மாறு
 நிலவுதரு “பானு” துதி புரிவோ மாதே

வேறு

திருவா கமங்கள் திருமறையும்
 சித்தாந் தஞ்சேர் திருமுறைகள்
 தெளியும் படிநல் லூரிலுறை
 திருவார் தம்பை யாக்குருவை
 மருவா நின்று குருகுலமாய்
 மகிழ்வோ டாய்ந்து கிரியைமுறை
 மருவும் சபாரத் தினகுருவாம்
 மகிழும் பாட்ட னர்பயிற்றாக்
 குருவாய் நின்று குமிண்முறுவற்
 குறுமுத் துதிருங் குலமயிலாங்
 கோதை ர்தன் சவுந்தரியைக்
 குலவுந் துணைவி யாக்கொண்டு
 பெருமான் குமர னருளாலே
 பெருகுந் திருவு மகப்பேறும்
 பெருக வுயருங் குருவருக
 பிறங்கும் “பானு” வருகவே!

மெய்கண் டாரின் சரத்திரநான்
 மீது வழிநூற் றிறையுந்து
 மெய்கண் டாரே யாகியவை
 மேலு மாயும் பேரறிஞர்
 செய்யு மாய்வுத் திறங்களவை
 திருந்த வுரைகள் பலவாடிச்
 சேரும் பாராட் டேரைபலவுஞ்
 செம்மை பெறநின் றிருசீல!
 உய்யு மடியார்க் கருள்சித்ர
 வேலன் கோவி லுற்சவங்கள்
 ஓநம் விதியா கமநூலி
 னேதுய முறைகள் பிசகாமல்
 மெய்யே கிரியை புரிபுலவ
 மேலோ ரேத்துங் குணநலவ!
 விளங்குங் காஞ்சி யாதீனம்
 விளிக்கும் “பானு” வருகவே!

(தொடர்ச்சி எதிர்ப்பக்கத்தில்)

அளவையூர் அருட்கவி
திரு. சீ. விஞ்சித்தம்பி

வெண்பா

பார்பூத்த சித்தாந்த பானுசுப்ர மண்யகுருப்
 பேர்பூத்த ஞானப் பெருந்தகையே — சீர்பூத்த
 பாராட்டுக் கேற்றநிலைப் பண்பாளா, செந்தமிழால்
 சீரரட்டு கின்றோம் சிறந்து

விருத்தங்கள்

ஆயகலை நிறைகுடமே அருள்பழுத்த
 ஆனந்த கற்பகமே அறிவுபொங்கிப்
 பாயுநதி தொடங்கிடுபர்ப் பதமே அன்புப்
 பாற்கடலே வேதமுணர் பான்மைபூத்த
 தூயநலப் பைஞ்சனையே துலங்கு மின்ப
 சுகம் பொழியுந் தண்மதியே துய்யஞான
 ஞாயிறே சிவங்கிடந்து நயக்கும் நெஞ்ச
 நல்விளக்கே சொல்விளக்கே நயந்துவாழி.
 திருமூலர் மந்திரத்துச் செல்வங் கொண்டு
 சித்தாந்த சாத்திரநூற் றேனை யுண்டு
 வருவேதா கமச்சோலை வளஞ்சு கித்து
 மனமொழிமெய் வரம்புயர்த்தி மன்னுஞ் சைவ
 அருளேறு வயல்விளைய அரியசேவை
 அமைந்தாற்றி அந்தணர்க்கோர் அணிசிறப்பைத்
 தருவோனே வடகோவைத் தவத்தின் பேறே
 தகுமைந்தர் மனைவிகுலம் தழைக்க வாழி.

விழையுந் தமிழில் விளையாட்டு
 'விகடம்' பேசி மகிழ்வார்போல்
 யினிரும் பலவா கமவுண்மை
 வேற்றுச் சமய நூல்பலவும்
 மொழியும் பொருளோ டொப்புநயம்
 மொழிந்தே யயர வைத்தவரை
 மோன மாக்கு மதிநுட்பம்
 முகருங் கொண்டல் வருகவே
 பிழியுஞ் செழுந்தே னருவியெனப்
 பேசுந் தொண்டர் புராணமுதல்
 பின்னுங் 'காந்த' மொடுமேனைப்
 பெருநூன் நுழைமாண் புலமுறும்
 தழையும் மரபீர் வழியுந்தாய்
 தங்கும் "பானு" வருகவே
 தவமு முகின்மா னிகைக்கோவை
 தழைய வருக வருகவே!

பாட நூலின் பதிப்புகளும்
 பலநூ லாய்ந்து குறிப்புகளும்
 படைசுகும் வடதென் மொழிவிலவர்
 பண்டித பஞ்சாட் சரசர்மா
 நாடும் வேதா கமக்கிரியை
 நயக்க மணக்க நலனோங்க
 நயந்து புத்தே னிர்மகிழ
 நானும் புரிசிவ சாமீசர்மா
 கூடு மிளவ விருபேரைக்
 கொண்ட குலமா தவவாழி
 சொள்ளும் பழமை போற்றுகுறிக்
 கோளுக் கிலக்கி யம்போலப்
 பாடுங் கோவைச் சபாபதிநா
 வலஞர் 'நிலையம்' நினைவினிலே
 பதியும் படியோ ரிடமீந்த
 பண்பார் "பானு" வாழியவே!

சைவப்புலவர்

பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்

ஸ்ரீ சோமாஸ்வர்தக் கல்லூரி, புத்தூர்

திணை: பாடாண்.

திறை: இயன்மொழி வாழ்த்து.

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

தரவு

திருநெறிய தமிழ்தந்த திருவாளன் குலத்துதித்தே
திருமுறையுந் திருமறையுந் தெளிந்தொழுகு சிட்டனுமாய்ச்
சிவநெறிவை திகத்துடனே சிவமகங்கள் சீவபூசை
தவநெறிகள் தமைவளர்க்கும் தருமவினை தலைநின்றே
இருநிலம்வான் இனிதூட்டி இருமைபெற இருந்தருளும்
குருநிலைமை குடிகொண்ட சுபரமண்ய குருபரகேள்

தாழிசை

கோப்பாயுங் குருமரபுங் கோதறுசண் மதந்தாமும்
பார்ப்பாரும் சோமசுந்த ரக்குருக்கள் பரம்பரையும்
நாப்பாவு நான்மறையும் நறநதமிழும் நல்லறமும்
காப்பாயும் வளர்ப்பாயும் நீயெனயாம் கண்டனமே.
நித்தியநை மித்திகமும் சாந்திநிகழ் சுத்திகளும்
சித்தியமை தாபனமும் திகழ்ந்திர மந்திரமும்
பத்தியமை பாவனையும் பராயணமும் முத்திரையும்
சுத்தியமை சித்தாநின் முதுசொமெனத் துணிந்தனமே.
மெய்கண்ட நூலுரையின் மெய்கண்டு மொழிவோனும்
மெய்கண்டு திருமந்திர மெய்விண்டு தெளிப்போனும்
பொய்கண்ட போதகலப் போதகஞ்செய் போதகனும்
பொய்கொண்ட மொழியன்றும் பொருள்கண்டாம் நீயெனவே

அராசம்

ஒருநெறி மநுநெறி; ஒழிநெறி அழிநெறி;
கருநெறி களைநெறி, கருதரு கதிதரு
பெருநெறி, பிழைதவிர் தருநெறி, பிரானெறி,
திருநெறி சிவநெறி எனவறி தெளிவினை,

இருவினை புரியலை; இலைவினை எனும்வினை
யருவினை புரிவினை; அழிவொடு வரவிவை
ஒருவினை நிலையினை உணருயர் நிலையினை;
கருவினை திருவினை வளர்வினை கருதினை.

அறுதொழி லலதொரு சிறுதொழி லறியலை;
உறுமொழி யலதொரு வெறுமொழி உரையலை;
பெறுமுறை கெடவெளும் பெறுவுளம் விழையலை;
இறுமுறை நினையலை; இறைநினை முறையினை.

பழமைய விழுமிய பழுதில புரிசுவை;
எழுமைய தளிர்விரி எரிதொழு மியலபினை;
விழுமிய விரதியர் சபரிசெய் விதியினை
விழுமியர் கெழுமிய உறவுறு விரகினை.

ஈரடி அம்போதரங்கம்

அரியையும் எளியையும் ஆகி நின்றுமெவ்
வரியரும் எளியரும் அணையும் அன்பனை
சொல்லொடு பொருளிடைத் தொடர்பு நாடியச்
சொல்லையுந் பொருளையுந் துணிந்து சொல்லுவை.

ஓரடி அம்போதரங்கம்

இரந்தன கரந்திடா தீதல் ஆற்றுவை;
மருந்தன மொழியினால் மருளை மாற்றுவை;
அருந்தன மருந்தவ மாகப் போற்றுவை;
பொருந்தின ரகங்கொளப் போத மேற்றுவை.

முச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்

பூசானும் பதத்தோன் நீ; புவனிபணி பதத்தோன் நீ;
தேசயீகு தேசிகள் நீ; தேறுமொரு பூசகன் நீ;
முப்பொருளும் தெளிப்போய் நீ; மும்மலமும் கழிப்போய் நீ;
எப்பொருளும் தெரிப்போய் நீ; எழிற்முதி தரிப்போய் நீ;

இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்

வேதன் நீ வேதம் நீ; வித்தை நீ; விரதன் நீ;
போதன் நீ; போதம் நீ; புதியன் நீ; பழையன் நீ;
பானு நீ; மதியன் நீ; பண்பன் நீ; நண்பன் நீ;
தேனு நீ; பாலும் நீ; தேனும் நீ; தெளிவு நீ;

தனிச்சொல் "

எனலாங்கு,

சுரிதகம்

பரசுநர் பரவும் பரிசெலாம் நிரந்தவ!
பூதலம் மாதவம் புரிந்துகொள் அருந்தவ!
நினைப்புகல் அடைந்தசீர் நினைப்பினும் அடங்கா;
சொல்லாத துணிந்தவெம் செல்லருந் செருக்கும்
மெல்லாத துணிந்தது; மேலவர் அணிகளாம்
அடக்கமும் பணிவுமெம் அணியெனக் கிடைத்ததால்
செந்தணமை சிந்தைகொள் அந்தண! நினை
அன்புடன் அஞ்சலித் தின்புறு நெஞ்சினேம்
வாழ்வாங் குலகு வாழ்வழி காட்டி
வாழ்வோ டுலகில் வாழ்கென
வாழ்த்துகம் வாழ்யாம் வாழிய வாழியே.

ஆசிரியவிருத்தம்

தந்தையுந் தனையன்றானும் அம்பிகைக் கரணே யானான்;
தந்தையே தனையை பாலில் தனையனும் சரதங் கண்டாம்;
சிந்தைகொ ளுஞ்சல் சொற்ற சிவசுப்ர மணியர் தாமே
இந்தவே ருருப்பே ரெய்தி இருக்கின்றார் பேர ராயே.

வாழ்க சித்தாந்தபானு

'சாரதா'

1. கோயிலிலுஞ் சீனையுஞ் சூழக் குடிகளும் மருவி வாழும் தூயநல் வடகோ வைப்பேர் துலங்கிடப் புலமை சான்றே, தாய்மொழி சைவங் காத்த சபாபதி நாவலன் சீர் பாய்வுறும் அயலில் உந்து வத்தையும் பரிம ளிக்கும்!
2. அந்தநற் பதியில் வாழ்ந்த அருமறை யவராஞ் சோம சுந்தரக் குருக்கள், பாரி சுருண மீனாட்சியம்மா பந்தனை யாற் பயந்த பரம்பரைப் புகழின் மைந்தன் வந்தனைக் குரிசில்: சுப்ர மணியப்பேர்க் குருக்க ளாவர்.
3. நல்ல வாரம்பக் கல்வி நாவலர் பேரார் கோவைப் பள்ளியிற் பெற்று, வேதப் பயிற்சியைப் பலாண் டாக நல்லையில் தம்பையாப் பேர் நற்குரு சிரேட்டர் தம்பால் தெள்ளிதிற் பெற்றே யெங்கள் திருநிறை குருக்க ளானார்!
4. அன்னவர் அறிவின் ஆற்றல் அனைத்துமே குட விளக்கம் என்னவிங் கடங்கி நிற்க, யாள்வறி திருந்தோம்; ஆனால் தென்னகத் திருமடத்தார் திருவருள் தூண்டலாலே, அண்ணலை நன்கறிந்தே அரியநன் மதிப்ப ளித்தார்!
5. பதி பசு பாச நுண்மை பரக்கவு மாய்ந்து கூறும் அதிமுது சித்தாந் தத்தில் அவர்களுள் வாற்றல் கண்டே. புதிய "சித் தாந்தபானு"ப் புகழுறு பட்ட மீந்தார், துதிபெறு காஞ்சி நாட்டுத் தொண்டையா தீனத் தாரே!
6. பத்தியாய்ப் பணிந்து பாடிப் பரவசங் கொண்டே யானும் உத்தம மக்கட் கொண்டும் உயரருள் சுரக்குங் கோவைச் சித்திர வேலன் பூசைத் திருப்பணி சிறக்கச் செய்யும் வித்தகச் சுப்ர மணிய மெய்க் குருபாதம் போற்றி!
7. வேதசி வாக மங்கள், மெய்த்திரு முறைகள், சைவ போத சாத்திரங் களாதி பொருணிலை புரியக் கற்றே, தீதிலா வந்த னார்களை திலகமாய் இல்லறத்திற் சாதனை புரியு மெங்கள் சற்குரு திருத்தாள் போற்றி!
8. பழகிய மிருக றென்னும் "பார்வை"யின் துணையினாலே, பழகிடா மிருகந் தன்னைப் பற்றிடும் பான்மை யென்ன: உலகியல் மயக்கில் கின்றே உழன்றிடு மெமக்கு ஞான நலந்தரு சுப்ர மணிய நற்குரு நாமம் வாழ்க!
9. "வாழ்வுற வேண்டித் தேவர் வாழ்த்துவர் சிவனை"ச் சைவம் வாழ்வுறும் நின்னா லென்றே வாழ்த்திடு கின்றோம் யாமும்; வேள்முரு கேசன் என்றும் மெய்யருள் -சுரந்து நிற்க, நீன்புகழ் சுசுஞ் சுபிட்சம் நிறைய நீடுழி வாழ்க!
10. கண்ணுதற் பிள்ளை வாழ்க! கண்ணகை அம்பாள் வாழ்க! ஒண்வடி வேலன் வாழ்க! உத்தமர் தாமும் வாழ்க! தொண்டை யாதீனம் வாழ்க! சுத்தசன் மார்க்கம் வாழ்க! வண்டமிழ் சைவம் வாழ்க! வாழ்க சித்தாந்த பானு!

தினந்தினம் வாழ்த்துவோம்

‘சிவம்’

கோவையம் பதியில் தோன்றித் தமிழகம் போற்றும் கோலம்
மேவிய புகழைப் பெற்ற மேலறி வாள ரான
தாவிச்சீர்ச் சுப்ர மண்ய குருவேணும் அறிஞர் தம்பாற்
சார்தரும் பெருமை தன்னைத் தமிழனேன் சாற்றலுற்றேன்.

வயல்களும் குளமும் சூழ்ந்து வளங்கொழித் திலங்குங் கோவை
பயன்தரும் தோட்டம்; கோவில் பற்பல பல்கும் கோவை
முயன்றுதம் வாழ்வை முற்றும் உயர்த்திடும் தொழில்செய் மாந்தர்
அயர்விலா அறிஞர் வாழும் அழகுடைப் பதியெங் கோவை.

இவ்வகைச் சிறப்புமிக்க கோவையின் வடபால் என்றும்
திவ்விய கோவில் கொண்டு தேவியர் துணைவ ராகச்
சித்திர வேலர் இந்தப் பதியுறை மாந்தர்க் கெல்லாம்
நித்தமும் மகிழ்ச்சி ல்கி லிலவிடும் தெய்வமாவார்.

சித்திர வேலர் கோவீற் பூசனை புரிந்தே ஊரில்
முத்தென இலங்குகின்ற முன்னவர் சுப்ர மண்யக்
குருபெறும் பெருமை இந்தக் கோவையின் பெருமை யாகும்
அருமையில் அருமை அந்த அறிஞரின் பெருமை பேசல்.

விழிகளில் இலங்குகின்ற அறிவின் தொளியும்; விஞ்சை
மொழிகளில் விளங்குகின்ற கருணையும்; முகத்தில் தோன்றும்
கனிநகை காட்டும் உள்ளத் தூய்மையும்; பேச்சின் பாவத்
தொனிதரு கவையும் எங்கள் குருவுடை முதுசொ ளாகும்.

அறிவின் தாற்றலாலே அலர்ந்தெழும் ஆய்வும், அந்த
ஆய்வின் தூக்கத் தாலே அடைந்திடும் முடிவும், அந்த
முடிவின் துண்மை யாலே மகிழ்ந்திடும் நெஞ்சும், அந்த
மகிழ்வனைப் பிறருக் கூட்டும் மதிப்பரும் அனபும், இந்த

அறிஞரின் இயல்பதாகும்; அத்தகை இயல்பு தன்னால்
அறிவுநூல் ஆகயங்கள் அருமறை மந்தி ரங்கள்
கருதியே ஆய்ந்து பெற்ற காத்திர முடிவும்; எல்லாம்
புரிந்திடப் பிறர்க்கு ரைத்தே புரிதம் கொள்வர் அன்ஞர்.

திறமைகள் யிக்களங்கள் தேசிகர் பெருமை தன்னைக்
குறைவற உணர்ந்தன் னார்க்கக் குலவுமெய் கண்டதேவர்
பெயரினைத் தோற்றி நிற்கும் பெரியஆ தீனம் பேணும்
நயனுடைக் குரவர் தம்மை நாடறிந்திடவே செய்ய
சிறந்த“சித் தாந்த பாணு” எனுமொரு விருதை இங்கு
நிறைந்திடத் தந்து செனஞர் நிச்சயம் பொருத்த மாகும்.

சைவரின் சிறந்த நூலாம் ஆகமம் வேதம் மற்றும்
சைவசித் தாந்த நூல்கள் திருமுறை அனைத்தும் ஆய்ந்தே
நற்றிரு மந்திரத்தின் நயத்துடன் பொருளும் கண்டு
பற்பல புதுமை காட்டும் பாணுவாம் குருக்கள் பெற்ற
விருதுதொன் றன்று, மேலாம் விருதுகள் பலவும் பெற்றுத்
திருவுடன் வாழிக என்று தினந்தினம் வாழ்த்து வோமே.

தயாள ரூபம்

‘சரசு’

சற்குருவை நீந்தைசெய் காலமீது வாயினும்
‘சழக்குகள்’ பேசுகின்ற
சன்மார்க்க மில்லாத துன்மார்க்க ருங்கண்டு
தாழ்ந்துபணி கின்றவேடம்

சொற்குவை பொருட்சுவைகள் சொட்டவருண் மொழிப்பில்
தூயகுண முறுசீலம்
துரிதநடை பயிலாத மிருதுநடை ஹிம்சையில்
துய்யவரு ணைக்கவிழிகள்

கற்றமைந் தோங்குமுயர் பேரறிஞ ரோடவர்
களிக்கவுரை யாடுஞானம்
கலங்கரை விளக்கமென நின்றொளிஞ சித்தாந்த
சாத்திர கலாவினோதம்

தற்பெருமை கடுகளவு மில்லாத தாழ்வுளம்
தங்குமறை திருமுறையெலாம்
தாங்குமொரு திருவுரு சுப்ரமணி யக்குரு
தாமவர் தயாளரூபம்

செந்தமிழ்போல் வாழ்க.

க. இ. சரவணமுத்து

1. திருவார் வடகோவைச் சித்திரவே லாயுதருக்(கு)
அருளார் தவபூசை ஆற்றும் - குருவாகும
சுப்பிர மணியப் பேர்த் தூய “சித்தாந் தபானு”
இப்புணியில் வாழ்க இனிது!
2. வேதா கமத்தெளிவு மிக்க தமிழ்ப் புலமை;
ஆதார சைவ அனுபூதி - தோதாக
மன்னுமுயர் நாவனமை; மாண்பிவைசேர் சுப்பிர
மன்யகுரு வாழ்க மகிழ்ந்து!
3. அன்புறும் நெஞ்சம்; அருளுறும் நற்பார்வை;
நன்புறும் இன்சொல்லு; நன்னடத்தைப் - பண்பிவைசேர்
நந்தம் வடகோவை நறசுப்ர மன்யகுரு
செந்தமிழ் போல் வாழ்க செழித்து.
4. உங்கள் பெருமை ஊரார் உணர்வதன்முன்
தொண்டையா தீனத்தார் துழ்தந்து - கொண்டதினால்
‘சித்தாந்த பானுத்’ திருப்பட்டஞ் சூட்டினார்;
உத்தமரே வாழ்க உயர்ந்து.

பாராட்டுரைகள்

மெய்கண்டார் ஆதீன வித்துவான்
சைவப்புலவர்மணி

திரு. த. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்

உலக முதல்வராகிய சிவபரம் பொருள் ஆன்மகோடிகளிடத்து வைத்த பெருங்கருணையினால் வேதங்கள், சிவாகமங்கள் ஆகிய முதல் நூல்களை அருளிச் செய்து சமயகுரவர் வாயிலாகத் தேவார, திருவாசகங்களை வெளிப்படுத்தி சந்தானகுரவர் வாயிலாகப் பதினான்கு சாஸ்திரங்களையும் வெளிப்படுத்தி அருள் செய்தனர்.

மக்களாய் உள்ள ஒவ்வொருவரதும் கடமை இவைகளின் உண்மைகளை ஆராய்ந்து அறிந்து சித்தம் சிவமாம் நலம்பெற்று இறைவன் அருளுருவாய் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஆலயங்களை அன்புடன் வழிபட்டு இருமை இன்பங்களையும் பெறுதலாம். மேற்கூறிய அறிவு நலம் பெறுதற்கும், ஆசாசீலராய் வழிபட்டு இன்பம் பெறுதற்கும் நல்ல குருவை அடைதல் அவசியமாகும்.

‘நாதனாகிய தன்னையும் என்னையும் நல்கும் போதனாகிய குருபரன் வருவதென்பொழுது’ என மணிவாசகப் பெருமான் கூறியதாக வரும் பகுதியாவரும் சிந்திக்கத்தக்கது. குரு என்று இருப்பவரும் அவனே தானேயாய் நிற்கும் நிலையும், சித்த சுத்தியும், கிரியாபாகங்கள் எவற்றையும் செய்யும் ஆற்றலும், மந்திரம் கிரியை பாவனை இவைகளில் சிறந்து விளங்கும் பண்பாடும், தம்மை அடைந்தவர்களுக்குப் பக்குவம் அறிந்து தகுதிக்கேற்றபடி உபதேசம் செய்து யாம் பெற்ற இன்பம் இவ்வையகம் பெறுக என்றபடி

எல்லோரையும் நன்னெறிப்படுத்தும் சாந்த குணமும், பரோபகார சிந்தையும், பெற்றதைக் கொண்டு திருப்தியடையும் பெருங்குணமும் முதலான சிறப்புக்கள் அமைந்தவரே குரு என்று போற்றப்படுபவராவர். வடகோவை சித்தாந்தபானு சிவஸ்ரீ சோ, சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள், மேற்கூறிய அறிவு, சித்தம் சிவமாம் பண்பும், அடைந்தோரை நல்வழிப்படுத்தும் பண்பும், ஆலய கிரியா பாகங்களில் யாவரும் பாராட்டத் தகுந்த சிறப்பும், இன்சொல்லும் உடையவர்களாய்க் கற்றதன்வழி நின்று ஒழுகும் மேன்மையும், யாவராலும் மன்குமதிக்கத் தக்க குருவுக்குரிய இலக்கணங்கள் பலவும் அமைந்த பெரியாராவர். காஞ்சிபுரம் மெய்கண்டார் ஆதீனகுரு அவர்கள் இவர்களுக்கு அளித்த சித்தாந்த பானு என்னும் பட்டம் மிகவும் பொருத்தமுடையதே. சிறியேன் இப்பெரியாரோடு பயிலத் தொடங்கிய நாள் முதல் இவர்களுடைய பெருமை என்மனத்தை வசப்படுத்தி விட்டது. ஆதலினால் இத்தகைய பெரியோரை எத்தகைய வகையால் பாராட்டினாலும் தரும். இப்பாராட்டுவிழாவில் அவர்கள் பெருமையை நாம் போற்றுவதனாலே நாமெல்லாம் நன்மை அடைபவர் ஆவோம். குருக்கள் ஐயாவுடைய ஆசியொன்று கிடைத்தால் அதுவே நாம் பெறும் செல்வமாகும். ஆகவே சிவஸ்ரீ சோ, சுப்பிரமணியக் குருக்கள் ஐயா அவர்கள் சிவமே தாமாக இருந்து எம் எல்லோருக்கும் கருணை செய்வாராக.

சிவாகம கிரியாதலகம், பிரதிஷ்டாசிரோமணி,
சிவாகம ஞானசாகரம்,

பூ. கு. சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள்

வில்லூர்நிக் கந்தசுவாமி தேவஸ்தானம்
திருகோணமலை

‘உருவாய் அருவாய் உளதாய் இஃதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
சுருவாய் உயிராய்க் கத்யாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே’

மாலோன் மருகளை மன்றாடி மைந்தலை வானவர்க்கு மேலான தேவனை மேதினியில் குருவாய் வரவேண்டுமென்று முருகபக்தியில் மூழ்கித்தனைத்த அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அழைக்கின்றார். ஆதிகுருவான சிவபிரானுக்கும் ஒரு குருவாக முருகப்பெருமான் அமைந்தார். அதனுள்ளே முருகனைக் குமரகுருபான், சுவாமிநாதன், சிவகுருநாதன் என்றெல்லாம் நாம் வாயார வாழ்த்தி வணங்குகிறோம்.

‘தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்.’ என்று ஆரம்பமாகும் திருமுலரின் திருமந்திரத்தில் காணும் இலட்சியக் குருவின் வரை விலக்கணத்திக்குத் திருஷ்டாந்தமாக எங்கள் கோப்பாய் சிவபு. சோ. ச. குருக்கள் அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். அடியேனுக்கு ஏதும் சந்தேகம் கேட்கவேண்டியிருந்து கேட்டால் உடனே தகுந்த ஆதாரங்களோடு சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பதில் சிறந்த பண்பு நிறைந்த பெரியார். ஏற்றகும் விளக்கமான அறிவு ஆற்றல் பொறுமையுடன் பதில் சொல்பவர்கள். வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத் துறை விளங்க வாழ்பவர். சிந்தித்துச் செயலாற்றுவவர். உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுபவர். வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர். கருவில் திருவுடையவர். வடகோவைக் கந்தன் ஆலயத்தய பிரதம குருவாகத் திறம்படத் தொண்டுசெய்து வாழ்பவர். சரவண பவன ஆசிபெற்றுத் திகழ்பவர். ‘அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றெல்லவிற்கும் செந்தண்மை பூண்டோழுகலான்’ என்பதற்கு இலக்கணமாக விளங்குபவர். செந்தமிழ் வடமொழி, தெலுங்கு முதலான பாஷைகளிற் பாண்டித்தியம் - பெற்ற பெரியவர். மந்திர கிரியை பாஷைகளில் - அதாவது வாய் மந்திரம் சொல்லக் கைகள் கிரியைகள் செய்யப் பாஷைகளோடு - கிரியைகளை விளங்கிச் செய்வதில் கைதேர்ந்தவர்.

சமய விசேட நிருவான ஆசார்யாபிஷேகம் ஆகியவைகளைப் பெற்றுக் கற்றதனாலாய பயன் வாலறிவன் நற்றூள் வழிபடலே என மனங்கொண்டு தாம்வசீகரும் வடகோவைப் பதியில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி அருள் பாலிக்கும் கந்தசுவாமிகோவிலில் நித்திய வைந்திக குருநவங்களைத் திறம்பட நிகழ்த்துபவர். கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம், பிரதிஷ்டாதி உத்ஸவாந்தம், உத்ஸவாதி பிராயச்சித்தாந்தம் உள்ள கிரியைகளை முற்றற அறிந்து ஞான பாகத்தோடு ஒப்ப ஆராய்ந்து செய்வதில் தன்னிகாற்றுவார்.

இவர், கிரியாஸூ நியுண: (கிரியாகலாபவல்லுநர்); ஷட்கர்ம நிரத: (ஓதல், ஓதுவீத்தல் வேட்டல், வேட்டித்தல், நதல், ஏற்றல் என இயை ஆறு கர்மாக்களையும் இயற்றுபவர்); சைவ சித்தாந்த தத்வஜ்ஞ: (சைவசித்தாந்த தத்துவங்களை நன்குணர்ந்து “சித்தாந்த பாணு” என்றும் பட்டமும் பெற்றவர்); சர்வாசார சமாயுத்த: (சிவாசாரியருக்குரிய சகல ஆசார அனுஷ்டானங்களுடன் கூடியவர்); சார்தஸ்ஸர்வதயாபர: பிரியவச: என்றபடி சாந்த சீலாயுஞ் நிறைந்த தயவுடையவராயும் இனிய வார்த்தைகள் பேசுபவராயும் விளங்குபவர்.

எங்கள் வில்லூர்நிக் கந்தன் ஆலய மகாகும்பாபிஷேகத்தில் சிவமாகத்தின் பிரதம குருவாக இருந்து நடப்பிந்து அன்பர்களின் ஆதரவையும் பாராட்டையும் புகழையும் சக குருமார்களின் வணக்கத்தையும் பெற்ற பெருமை மிக்கவர். இவர் ஆகம சந்தேகங்களை விளக்கத்துடன் நிவாத்தி செய்யும் அழகே தனியானது. இப்படியே சகலகுரு லக்ஷணங்களும் நிறைந்து சிவாசார்ய சிரேஷ்டராக விளங்கும் குருக்கள் அவர்கள் அரோக திடகாத்திரத்தடன் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து குருநவத்திற் பிரகாசித்து நீடுழி நல்வாழ்வு வாழ ஆதிநடு அந்தமிலா அருண்ஞான மூர்த்தியாம் சிவகுருநாத சுப்பிரமணிய லக்ஷண பரமேஸ்வர வில்லூர்நிக் கந்தன் திருவருள் புரிய வேண்டுமென அல்லும் பகலும் அநவரதமும் பிரார்த்திக்கிறேன். ★

ஒய்வுபெற்ற தலைமை மொழிபெயர்ப்பாளர்

முதலியார் குல. சபாநாதன்

எமது பிறப்பிடமாகிய மேலைக்கரம்பன் மூலகமூர்த்தி கோயில் ஒரு புராதன முருகஸ்தலம். அங்கு கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கும் கவியுகவரதனாகிய முருகமூர்த்திமீது நவாபியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், சரவணையூர் தில்லைநாதப்புலவர், மகரிஷி மகாவித்துவான் கணேசையர், தென் சோழை பண்டிதர் ச. கந்தையாபிள்ளை, 'கலைமகள்' ஆசிரியர் வித்துவான் கி. வா. ஜகந்நாதன் முதலிய அறிஞர்கள் பக்திச் சுவை ததுட்பும் பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர்.

சில ஆண்டுகளுக்கும் இத்தக் கோயிலில் குமபாபிலேகவைபவம் நடைபெற்றது. இந்த மிகழ்ச்சிகள் இலங்கை வாணொலி மூலம் அஞ்சல் செய்யப்பெற்றன. அதில் விமரிசராக யான் கலந்து கொண்டேன்.

குமபாபிலேகத்துக்காக அமைக்கப்பெற்ற யாகசாலைப்பற்றி நுணுக்கமான சில குறிப்புக்களை அங்கே யிருந்த குருக்களிடங்கேட்டேன். அப்பொழுது அங்கே முக கடிவரஞ் செய்யாமல், பழுத்தவர் போலக் காட்டிக் கொள்ளாமல் குருக்கள் ஒருவர் இருந்தார். ஒவ்வொரு குமபத்திற்கும் விளங்குதேவையானால் இத்தக் குருக்களிடங்கேட்டும்படி தலைமைக் குருக்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்தான் வடகோவை சிவபூர் சோ. சுப்பிரமணியக்குருக்கள் எனப் பின்னர் அறிந்தேன்.

ஆழ்ந்த சமுத்திரம் அலைமடியாது அமைதியாக இருக்கும். வெற்றுக் குடமே அதிக சத்தமிடும். நிறைகுடம் தளர்புவதில்லை. அதுபோல, சிவபூர் சுப்பிரமணியக்குருக்களின் கிரியா சம்பந்தமான அறிவு இருந்தது. அது அவருடைய தொழிலாதலால் அதனை ஆராய்வுக் கண்ணுடன் கற்றொன்று சொல்லலாம்.

சிறிது நேரத்தில் எங்கள் சம்பாஷணை சைவ சித்தாந்தத் துறையிற்படிந்தது. இத்துறையில் குருக்கள் அவர்கள் சைவசித்தாந்த சாகரமாய்த் திகழுவதைக் கண்டுகொண்டேன். இதுமட்டுமன்று. நாலவல் பெருமானுடைய நூல்களை ஆழ்ந்தகன்று கற்றிருக்கிறார் என்பதும் புலனாயிற்று. அவர் நாலவரைப் பற்றி நுணுக்கமான அறிவு பெற்றிருப்பதைக் கண்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியெய்தினேன். மரம் பழுத்தால் வெளவாலை வா வென்று அழைக்கவேண்டியதில்லை, இலை

மறைகாய் போல இத்தகைய சிறந்த பேரறிஞர்கள் நம் நாட்டிலிருப்பது பெரும்பாக்கியம். ஆனால் அத்தகைய பெருமக்களை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்வதில்லை.

எனக்கு ஆட்சி அதிகாரங் கிடைக்குமாயின் சிவபூர் சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்களைச் 'சிறையில் வைத்து' உணவும் உடையுங் கொடுத்து, சித்தாந்த ஆராய்ச்சி உரைநடை நூல்களையும், நாவலர் பெருமானைப் பற்றிய நூல்களையும் எழுதிக் குவிக்குமாறு அன்புக்கட்டளை பிறப்பித்திருப்பேன்.

குமபாபிலேகம் முடிந்து குருக்கள் ஐயா புறப்படும் வரையும் பல விடயங்களைப் பற்றிக் கலந்துரையாடினோம். இவர் குடத்துள் வைத்த விளக்காக இருக்கின்றார். குன்றில் இட்ட தீபம் போலப் பலருக்கும் பயன்படச் செய்வது சைவத்தமிழ் மக்களின் பொதுவான கடமையெனவும், வடகோவை மக்களின் சிறப்பான கடமையெனவும் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகின்றேன். பழமரம் உள் நடுவில் பழுத்தாற் போல, இவரது கல்வி அறிவு, பழுத்த ஆய்வுத்திறன் பலருக்கும் பயன்படுமாறு செய்ய வடகோவை மக்கள் முயல வேண்டும்.

பண்டொருநான்று வடகோவை யாழ்ப்பாணத்தின் சஸ்வதி பீடமாக விளங்கியது. அந்த மண்ணிலே உதித்த சிவபூர் சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள் நீடுழி வாழ்ந்து தமது அறிவைப் பலரும் பெற உதவுவாராக, அவர் எக்கவகையும இன்றி வாழ்ந்து நூல்கள் இயற்றவும் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கவும் ஏற்ற துழை அமைத்துக் கொடுப்பது சைவத்தமிழரின் தலையாய கடமையாகும். சித்தாந்த பாணு சைவ உலகில் ஹனிகால வைக்க வேண்டியது எங்கள் கடப்பாடாகும். அவ்வாறு செய்து வைக்க இலங்கைச் சைவத்தமிழர் மடிநீங்கி முயல்வார்களா என்பது கேள்வி?

சித்தாந்த பாணு பூர் சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள் மகாவலிகங்கையின் மணலினும் எண்ணற்ற காலம் வாழ்ந்து சித்தாந்த சைவப் பணி புரியுமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவனைத் திரிகரண சுந்தியுடன் இறைஞ்சுகின்றேன். வாழ்க அவர்தம் நற்றொண்டு. ★

சித்தவைத்தியர்

திரு. நெ. க. இ. சீவகுரு

மாமாங்கேஸ்வரர்கோயில் வண்ணக்கர்

மட்டக்களப்பு

சித்தாந்தபானு, சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் ஐயா அவர்களுக்கு வடகோவை மக்கள் பாராட்டு விழா நடாத்துவதை அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். குருக்கள் அவர்களை நான் 1945-ம் ஆண்டில் கோப்பாயில் சந்தித்தேன். அவரோடு சம்பாஷித்த போது, அவர் சமய விஷயங்களில் மிகுந்த ஆராய்ச்சியும் ஈடுபாடும் உடையவர்கள் என்பதை அறிய நேர்ந்தது. இந்தத் தொடர்பு காரணமாக 1946-ம் ஆண்டில் கோப்பாய் வடக்கில் நிகழ்ந்த எனது திருமணத்தை, குருக்கள் அவர்களால் நடாத்துவீக்கும் பாக் சியத்தையும் பெற்றேன்.

1913-ம் ஆண்டிலே எனது தந்தையார் திரு நெ. க. இராசா அவர்கள் ஸ்ரீ மாமாங்கப்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் வண்ணக்கராகக் கடமை ஆற்றிய போது சிவஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்களின் தாய் மாமனாகிய சிவஸ்ரீ சு. இரத்தினசாமிக் குருக்கள் அவர்கள் குருத்துவப் பணி புரிவதற்காக மேற்படி ஆலயத்திற்கு வருகை புரிந்தார். அக்காலத்திலே வனத்தால் சூழப் பெற்றிருந்த ஸ்ரீ விநாயகப் பெருமான் ஆலயத்தில் அவர் சிறப்போடு பூசனை புரிந்தாலும் மற்றும் அவரது நல்லொழுக்க நற்செய்கைகளாலும், தெய்வீகப் பொலிவுடன் கூடிய தோற்றத்திலும் மட்டக்களப்பு வாழ்மக்களால் 'பெரியசுவாமி' என அன்புடனும் மதிப்புடனும் அழைக்கப்பட்டு வந்தார்.

மட்டக்களப்பிலும் அதன் சுற்றூடலிலும் இருந்த மக்கள் தமது வீட்டில் நடைபெற்ற சபகருமங்கள் அனைத்திற்கும் சிவஸ்ரீ இரத்தின

சாமிக் குருக்கள் அவர்களையே ஆசாரியராக நியமித்துச் சிறப்பித்து வந்தனர். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பெரிய குருக்கள் அவர்கள் 45 வருடங்களுக்கும் மேலாக ஸ்ரீ மாமாங்கேசுவர் ஆலயத்தில் துவஜாரோகண மகோற்சவத்தை நடத்திவந்து பின்பு வயது முதிர்ச்சி காரணமாக ஓய்வு பெற விரும்பித் தமது மருகராகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்களையே மகோற்சவத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தும்படி பணித்தார்கள். அதன்படி, எமது ஆலயத்தில் துவஜாரோகண மகோற்சவத்தை சிவஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்களே கடந்த சில ஆண்டுகளாக நடத்தி வருகிறார்கள். மேலும், 1963-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற எமது ஆலய மகா கும்பாபிஷேகத்திலும் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தார்கள்.

1948-ம் ஆண்டிலே எமது ஆலயத்தில் நவக்கிரகப் பிரதிஷ்டை செய்து வைத்தவரும் சிவஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்களே யாவர்.

சித்தாந்தபானு சிவஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள் வடமொழி தென்மொழியறிவு மிகப் படைத்தவர்கள். மேலும், கோவீற் கிரியைகளைப் பக்தி சிரத்தையுடன் ஒழுங்கு தவறாமற் செய்யக் கூடியவர்கள். அன்னாரைப் பாராட்டும் விழா செவ்வனே நடைபெறவும். குருக்கள் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டுகாலம் வாழ்ந்து நமது ஈழ நாட்டிலே வேதநெறி தழைத்தோங்கவும், மிகுசைவத் துறை விளங்கவும் தொண்டாற்ற மாமாங்கேஸ்வரர் அருள் புரிவாராக. ★

நியாய சிரோமணி

பிரம்மநீதி சி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள்

அதிபர்,

கணபதிஸ்வர குருகுலம், நல்லூர்.

“இலமறைந்த கரையப்போல இருப்பார் சிவபேர்” என்ற மொழியின்படி சிவஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள் தன்னடக்கத்துடன் மறைந்து வாழும் பகுபாஷா விற்பன்னராவர். தமிழ், சம்ஸ்கிருதம் என்பவற்றோடு பிறபாஷைகளிலும் பெரும் புலமை உடையவராயினும் “அடக்கம் ஆயிரம் பொன் தரும்” என்னும் மணிமொழிக்கேற்ப அடக்கமரணவர்.

பாரதநாட்டறிஞர் இப்பெரியாரைப் பட்டமளித்துப் பாராட்டியது சாலச் சிறந்ததாகும்.

ஒருசமயம் கொடிமரம் எந்த மரத்தைக் கொண்டு ஆக்கவேண்டும் என்ற கேள்வி எழுந்தபோது, வடமொழிப் பிரமாணத்தில் எனக்கு விளங்க முடியாமல் இருந்த மரங்களின் பெயர்களை இவர் தமிழ் மொழியில் அழகாக விளக்கிக் காட்டினார். மேலும் என்னால் வெளியிடப்பட்ட ‘நவராத்திர பூஜா பத்ததி’ யில் மூன்று பிழைகள் உள்ளன என்று எடுத்துக்காட்டித் திருத்திக் கொள்ளச் செய்தார். இந்தச் செயல்களால் இப்பெரியாரை என்றென்றும் நான் மறக்க முடியாது.

வடகோவை மக்கள் பாரதத்தால் பாராட்டப்பட்ட தங்கள் குருவை பாராட்டிப் போற்றுவது, அவர்கள் செய்யவேண்டிய தலையாய கடமையாகும். பல சும்பாபிஷேகங்களிலும் மெல்லிசையுடன் வடமொழிப் பரக்களைப் பரடி இனிமையாக உரை நிகழ்த்துவதில் நிகரில்லாத இந்தக் குருமணியைத் தாங்கள் வரமுமிடத்தில் கொண்டிருக்கும் வடகோவை மக்கள் பெரும் பாக்கியசாலிகளாவர்.

என்றென்றும் அவர் திருவடிவணங்கி அவராசியைப் பெறவிரும்பும் என்போன்றவர்களுக்கு ஆசிவழங்கிக் கொண்டும், இன்னும்பல சும்பாபிஷேகாதி வைபவங்களில் பங்குபற்றிச் சிறியேங்களுக்கு வழிகாட்டியாயிருந்தும் நீடுழிவாழ இக்குருமணியை நாம் வேண்டி வணங்குகின்றோம்.

சித்தாந்த சிரோமணி

திரு. மு. மயில்வாகனம்

சமயப்பிரசார அமைச்சர்

சைவப்பிரபாலன் சபை, யாழ்ப்பாணம்.

சீர்காழிப் பெருந்தகையார் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தாம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாசா முத்தற்பாட்டில் முதலடியில் அந்தணர்களை 'வாழ்க அந்தணர்' எனப் போற்றுகின்றனர். காரணம்: உலகத்தில் மக்கள் சேமமாக வாழ்வதற்குத் தவம் வேண்டும். அந்தணர்கள் தங்கள் நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களினாலும் வேதமோதுதலினாலும் அக்கினி காரியங்களினாலும் தவஞ்செய்கின்றார்கள். அவர்களுடைய தவம் அவர்களுக்கும் உலகுக்கும் நன்மையளிக்கின்றது. தவத்தினால் தருமம் பெருகும். தருமத்தினால் நாட்டில் மக்கள் இம்மை மறுமை இன்பங்களைப் பெறுவர். அந்தணர்களுடைய தவவாழ்க்கை மற்றைய மக்களையும் தவஞ்செய்யத் தூண்டுகின்றது. அருணந்தி சிவாசாரியார் அந்தணர்களைத் தவஞ்செய் சர்தியைச் சேர்ந்தவர்களெனத் துதிக்கின்றனர். சந்தரமூர்த்திநாயனார் அவர்களை முப்போதுத் திருமேனி தீண்டு வார் எனக்கூறி அவர்களுக்குத் தான் அடியவன் என வணங்குகின்றனர். இக்காலம் சைவ உலகில் நாத்திகம் பெருகி மக்கள் சமய ஒழுக்கங்களில் தவறித் துன்பமான வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குக் காரணம் அவர்கள் அந்தணர்களைப் போற்றாமையும் அவர்களுக்குரிய கடமைகளைப் புரியாமையுமேயாகும்.

சிவபுத் தீ சோ, சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள் அந்தணர் குலதிலகமாக விளங்குகின்றனர்.

“ஐயந்திரிபுமற வயந்தார் பொருண் முன்றுஞ் சைவ ரமலன் செசற் றரித்து”
(சைவ சமய தெறி)

அநாதி மலமுத்தராய சதாசிவ மூர்த்தியுடைய வாக்காகிய வேதசிவாகமங்களைக் குரு

முகமாகக் கேட்டு மனசிலே தரித்து அவைகளிலே சொல்லப்பட்ட திரிபதார்த்தங்களையும் சந்தேக விபரீதமறும்படி ஆராய்ந்தறிந்தவர்களே சைவாசாரியர். குருக்களையா அவர்கள் இச்செய்யுளிற் கூறப்பட்ட குரு இலக்கணங்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானவர். அவருடன் சிறியேன பழகிக் கொண்டமைக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுறுகிறேன். அது சிறியேன் செய்துகொண்ட புண்ணியம். அவருடன் அளவளாவும் பொழுதெல்லாம் வேதாகமங்கள் திருமுறைகள் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் முதலிய நூல்களின் கருத்துக்களை யாவரும் உணரக் கூடியமுறையில் விளக்குவார். அவர்கள் சிவப்பணியையே மேலாகக் கருதுகின்றவர்கள். பொருட் செல்வத்தை அவர்மதிப்பதில்லை. அவருடைய உள்ளத்திலுள்ள ஞானவொளி அவருடைய திருமுகத்திலே தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இன்பமே எந்நாளு்துன்பமில்லை என்ற குறிக்கோளுடன் வாழ்கின்றவர்கள்.

அவருடைய ஞானநெறியையும் வேதசிவாகம விற்பத்தியையும் சைவசித்தாந்த நூல்களின் பயிற்சியையும் புராணேதிகாசங்களின் விற்பத்தியையும் கவனித்த காஞ்சிபுரம் மெய்கண்டாராதீனத் தலைவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாச ஞானதேசிக சுவாமி அவர்கள் குருக்கள் ஐயாவுக்கு 'சித்தாந்தபாணு' என்னுை கௌரவ பட்டத்தை வழங்கியுள்ளனர். இப்பட்டத்துக்கு அவர் மிகவும் பொருத்தமுடையவர். குருக்கள் ஐயா அவர்கள் ஞானநூல்களை ஒதுதல், ஒதுவித்தல். கேட்டல், சிந்தித்தல் முதலிய சற்கருடங்களைச் செய்துகொண்டு ஞான பூசைபுரிய எல்லாம் வல்ல நடராசப்பெருமான் அவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும் ஆரோக்கியத்தையும் சகலசெல்வங்களையும் அருள்வாராக.

அரசமொழித் திணைக்கள
முன்னையாள் உதவி ஆணையாளர்,

திரு. அ. வி. மயில்வாகனம், B. A., B. Sc.

கோப்பாய்

எனக்குச் சுப்பிரமணியக் குருக்களைத் தெரியாது. ஆனால், மற்றவர்களுக்குத் தெரியாதது எனக்குத் தெரியும். தம்பியையாவை நான் நன்றாக அறிவேன். 1917-1918 ஆம் ஆண்டுகளில் இப்பொழுது பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்படும் குருக்களையாவாகிய தம்பி ஐயாவை நான் அறிவேன். இந்த இரண்டாண்டுகளில் கோப்பாய் நாவலர் பாடசாலையில் இரண்டாம் முன்றும் வகுப்புக்களில் குருக்கள் அவர்களுடன் கூடப்படித்திருக்கிறேன். இவருடைய சகபாடிகள் இப்பொழுது யார் யார் என்றே தெரியாத நிலையில் அவ்வளவு பழைய காலம் அந்தக் காலம். அவ்வாய்க் கணபதிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் எங்கள் வகுப்பாசிரியர்.

அந்த வகுப்பில் மாணவர்களின் உயர்ப்படிதான் வாங்குகளிலே அவர்களை இருந்தவர்கள். அப்படி இருந்துபோது ஐயா அவர்கள் முதல் வாங்கில் முதலாமிடத்தில் இருப்பார்கள். நான் கடைசிவாங்கில் கடைசி இடத்தில் இருப்பேன். இந்த இரண்டாண்டுகளும் நான் உயரத்தாலோ அறிவாலோ உயரவில்லை. ஆதலால் ஐயாவுக்குக் கிட்டச் செல்லும் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவில்லை. அக்காலத்தில் கணக்கும் வாசிப்புந்தான் பிரதான பாடங்கள். இந்தப் பாடங்களில் ஐயா நல்ல கெட்டிக்காரர். மனக்கணிதத்திலே மகா வீரர்.

மேலும், புனிதமாக உடுத்திக்கொள்ளுவார். அக்காலத்தில் மாணவர் எவருமே சட்டையோ சால்வையோ அணிவதில்லை. இவர்ட்டும் ஒரு வெண்ணிலாடையால் தன் உடம்பை நன்றாகப் போர்த்துக் கொள்ளுவார். இவருடைய நடைபுடை பாவனை எல்லாம் இவர் பிற்காலத்தில் ஒரு சிறந்த சமய குருவாக - தீட்சிதராக - வருவார் என்பதை எடுத்துக் காட்டின.

பின்பு சிலகாலம் இவரை நான் மறந்து விட்டேன். இவருடைய தம்பியார் பஞ்சாட்சர சர்மாவிடம் கேட்டபோது இவர் இந்தியா சென்றிருப்பதாக அறிந்தேன். உண்மையில் இவர் நன்கு கற்றுத் தேர்வுவருவார் என்று

மனத்தினில் கருதிக்கொண்டேன். நம் நாட்டில், பொதுப்படக் குருக்கள் மாரின் நிலைமையை நாம் அறிவோம். இதனைத் தம்பியையா அவர்கள் அக்காலத்திலேயே உணர்ந்து விட்டார். உண்மையாக, ஆகமங்களை ஆழ்ந்து கற்றுத் தேறிமிருக்கின்றார் என்பதைப் பின்னர் அறிந்து கொண்டேன். சைவக் கிரியைகளை விளக்கத்தொடு கற்றுப் பின் உணர்த்தக்கூடிய குருக்கள்மாரை வீரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய அக்காலத்திலே இந்தக் குருக்களவர்கள் கோப்பாய்க்கு ஒரு வரப் பிரசாதம் என்று சொல்லிவிடலாம்.

இவர் தாம் கற்றுமறந்த தம் செல்வாக்கினைப் பிரயோசித்த தம் முன்பு இந்தியாவில் கண்டறிந்த வேதாகம பண்டிதர் சிறிவிவாசகரால் திரியாரையும் கோப்பாய்க்கே வரவழைத்துத் தம் இனத்தவர் வீட்டில் (இப்பொழுது தாம் வசிக்கும் இல்லத்தில்) குடியிருக்கச் செய்தார். இதனால், 1935 வரையிலேயே, கோப்பாய் கீர்வேலி போன்ற திராமங்களிலுள்ள பிராமணப் பிள்ளைகள் நல்ல வடமொழிக்கல்வியைக் கற்கவும் வேதாகமங்களை உணரவும் செய்வித்தார். நாம் சாஸ்திரியரிடம் வடமொழியைச் செய்ய மாக்கக் கற்க முடிந்ததென்றால் அதற்கு மூல காரணராயிருந்தவர் பாராட்டுக்குரிய தம்பி ஐயா அவர்களே என்பதை மறக்கக்கூடாது.

இப்போது, காஞ்சிபுரம் தொண்டை மண்டல ஆதினத்தார் குருக்கள் ஐயா அவர்களுக்குத் திருக்கே+தீச்சரத்தில் "சித்தாந்த பாணு" என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளார்கள். இதனால் கோப்பாய்க் கிராமத்திற்கே பெருமையை ஈட்டித் தந்துள்ளார்கள். அந்தணர் குலத்தவருக்கு இது ஓர் எடுத்துக் காட்டாகவிருந்து, அவர்களை வேதாந்த சித்தாந்தங்களை ஊன்றிக் கற்றுத்தேற ஒரு துணைதலாக இருக்குமென்பது அடியேன் எண்ணம்.

இது விரைந்து சிந்திப்பதற்கு ஐயா அவர்களின் குலதெய்வமாகிய கோப்பாய் வடக்குக் கந்தகவாமியார் அருள்புரிவாராக,

சுபம், சுபம்!

திரு. அ. பஞ்சாட்சரம்

காரியதரிசி, பண்டிதமணி நூல்வேளியீட்டுச் சபை,

உரும்பராய்

சிலர் புகழைத் தேடி அலைகின்றார்கள். புகழ் சிலரைத் தேடி அடைந்து சிறப்புறு சின்றது. நாவலர் பெருமான் மனத்தாய் மையுடன் சைவமிழ்த் தொண்டுகளைப் புரிந்தார். அத்தொண்டின் மூலம் புகழ் தேட வேண்டும் என்று அவர் கருதினார். 1849ஆம் ஆண்டு வடக்கே அச்சுக்கூடம் வாங்கப்போய் ஆறுமுகநாவலராய் வந்தார். நாவலர் பெருமானின் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களை மதித்து திருவாவடுதுறை ஆதீனம், கலாவிநோதரும், ஒழுக்கச்சீலரும், சித்தியாருக்கு உரை செய்த அறுவருள் ஒருவரும், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் இரண்டாவது சந்நிதானமாயிருந்தவருமான மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர், நாவலர் நாவலராவதற்கு முன்னர் அவருடன் உரையாடி அவரது ஆழ்ந்த பெரும் புலமையை - நன்குணர்ந்தனர். சுப்பிரமணிய தேசிகர் முயற்சியால் ஆதீனத்தில் வித்துவசபை ஒன்று கூட்டப்பட்டது. நாவலர் பெருமான் சைவசித்தாந்தப் பொருளிற செந்தமிழ்மறை பொழிந்தார். சபையில் இருந்த சந்நிதானங்களும், உப சந்நிதானங்களும் ஏனையோரும் நாவலர் பெருமானின் ஆழ்ந்த கல்வியறிவைக் கண்டு பேராச்சரிய முற்றுப் பாராட்டினார்கள். நாவலர் என்ற பட்டமும் வழங்கப்பட்டது.

‘உபய சந்நிதானமும் திருவுளத்துளோ யுவந்தச் சபையுளோர்க்குமுன் பிரசங்கஞ் செய்யுமிவர்

தமக்குச்

கபயிகுந்த நாவலரெனும் பெயர் சொலத்தகுமென்ற பய நல்லருள் காட்டின ரிதுபெற வரிதே’

நாவலர் பெருமானது மிக உயர்ந்த தகுதிகளை நோக்கியே திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அவருக்கு ‘நாவலர்’ பட்டம் வழங்கியது. ஒருவருடைய தகுதியை நன்கு ஆராய்ந்தே பட்டம் வழங்கும் ஒரு நல்ல முறை அந்தக் காலத்தில் இருந்தது.

ஆதீனங்கள், சங்கங்கள் சபைகள் என்றிருப்பவைகள், யாராவது ஒருவரைப் பலாத்

காரமாகவேனும் பிடித்து, ஏதாவதொருபட்டத்தை வழங்கிவிட வேண்டுமென்பது ரியதியல்ல. தகுதியானவர்களுக்குப் பட்டங்களை வழங்குதல் வேண்டும்.

கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களில் மேம்பட்ட வரான கோப்பாய் சிவஸ்ரீ. சோ. சுப்பிரமணியக்குருக்கள் அவர்களது பெரும் புலமையை அறிந்து ‘சித்தாந்த பாணு’ என்ற பட்டத்தைத் தொண்டை மண்டல ஆதீனம் வழங்கிக் கௌரவித்திருப்பது பாராட்டக்கூடியது; மகிழ்ச்சிக்குரியதே. நாவலர் பெருமானின் நல்ல தகுதிப்பாடுகளை நேரில் கண்டறிந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அவருக்கு நாவலர் பட்டத்தை வழங்கியது போல, நமது பெருமதிப்புக்குப் பாத்திரான சிவஸ்ரீ. சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்களுக்கு ‘சித்தாந்த பாணு’ என்ற பட்டத்தை வழங்கி இருக்கிறது தொண்டை மண்டல ஆதீனம். தகுதியான ஒருவரைத் தேடிப் பிடித்துப் பட்டம் வழங்கியிருக்கின்ற தொண்டை மண்டல ஆதீனத்தைப் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது. பேரறிஞரான குருக்கள் அவர்களுக்குச் ‘சித்தாந்த பாணு’ என்ற பட்டத்தை வழங்கியதன் மூலம் தொண்டைமண்டல ஆதீனம் நிலையான புகழைத் தேடிக்கொண்டது.

குருக்கள் அவர்கள் சித்தாந்த சாத்திரங்களில் நல்ல பயிற்சி உடையவர்கள். அவர்களுடன் சமய விஷயமாய் உரையாடுபவர்கள் அவர்களை எளிதில் விட்டுப்பிரியவே மாட்டார்கள். திருக்களிறற்றுப் படியார், சித்தியார், திருவருட்பயன், திருமந்திரம் முதலிய நூல்களில் பலபல ஆதாரங்களை எடுத்துக்காட்டி, எடுத்துக் கொண்ட பொருளை விளக்கிக் கூறுவதில் ஈடிணையற்ற நூனபாணுவாயிருப்பவர்களான ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்று மேலும் சமயத் தொண்டு புரிய எல்லாம் வல்ல சித்திர வேலாயுத சுவாமி திருவருள் புரிவாராகுச.

குருபக்தி

காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி
ஜநத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

‘ஈசுவரனைக் காட்டிலும் குரு பெரியவர்; ஈசுவர பக்தியைக் காட்டிலும் குரு பக்தி விசேஷம் என்கிறார்களே, ஏன்? என்று கேட்டால், ஈசுவரனை யாரும் பார்க்கவில்லை. பிரத்தியக்ஷமாக நாம் பார்க்கக்கூடிய ஒரு மனிதர் எப்போதும் சுத்தமாய், ஞானம் உடையவராய், அசைவு இல்லாத சித்தம் உடையவராக அப்பழுக்கு இல்லாமல் நமக்குக் கிடைத்து விட்டால் நாம் எந்தக் காரியத்திற்காக ஈசுவரனிடத்தில் போகிறோமோ அந்தக் காரியம் இவரிடம் பக்தி செலுத்தினாலே முடிந்து விடுகிறது. அதனால்தான்.

குருர் ப்ரஹ்மா குருர் விஷ்ணு : குருர் தேவோ மஹேஸ்வர :1
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஐகத்தைச் சிருஷ்டிப்பது பரிபாலிப்பது போன்ற பல காரியங்கள் ஈசுவரனுக்கு இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் குருவுக்கு இல்லை. அவனுக்கு ஆபீஸ் உண்டு; இவருக்கு ஆபீஸ் இல்லை. ஆபீஸ் இருக்கிறவனிடம் போய்த் தொந்தரவு கொடுப்பதைவிட ஆபீஸ் இல்லாமல் சும்மா இருக்கிறவரிடம் நம் காரியத்தை மிக எளிதாக முடித்துக்கொண்டு விடலாம். ஈசுவரனுக்கு என்ன என்ன உத்தமமான குணங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றனவோ அவை எல்லாம் இந்தக் குருவினிடத்தில் இருக்கின்றன. இவர் சுத்தமரணவர்; பொய் சொல்லாதவர்; வஞ்சனை தெரியாதவர்; இந்திரியங்களை எல்லாம் வென்றவர்; மகாஞானி. இவரைப் பிரத்தியக்ஷமரகப் பார்க்கிறோம். ஆகவே குருவின் திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டு பக்தி செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால் ஈசுவரபக்தியினால் நமக்கு என்ன அநுகூலங்கள் உண்டாகின்றனவோ அத்தனையும் சுலபமாக உண்டாகி விடும். அதனால்தான் குருபக்தி உயர்ந்தது என்று சொன்னார்கள்.

ஆனாலும் தெய்வபக்தியை மறக்கக்கூடாது என்றதற்குக் காரணம், இந்தக் குருவை இவனோடு சேர்த்து வைப்பதே தெய்வம்தானே? தெய்வ அனுக்கிரகம் இல்லாவிட்டால் இந்தக் குருவை இவன் எப்படி அடைவான்?

துர்லபம் த்ரயமேவைதத் தைவாநுக்ரஹ ஹேதுகம்1
மநுஷ்யத்வம் முமுக்ஷுத்வம் மஹாபுருஷஸம்சரய :1

தக்ஷிணாமூர்த்தி குரு; எல்லோருக்கும் எக்காலத்திலும் குரு.

ஸ பூர்வேஷாமபி குரு : காலேநாகவச்சேதாத் 1

இந்தக் குருவுக்கும் ஞானம் எப்படிப் பூரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும்? அதனால்தான் தெய்வத்தை மறக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். குரு அரை குறையாக இருந்தாலும் அவரை வழிகாட்டியாக வைத்துக்கொண்டு ஈசுவரபக்தி செய்தால் நம்முடைய காரியம் பவிதமாகிவிடும். ஆகவே எப்போதும் குருபக்தி இருக்க வேண்டும். பூர்ணமான ஞானம் உடைய வராய், எப்போதும் வாக்கு மனம் காயம் எல்லாம் சுத்தமானவராய், அசைவு இல்லாத சித்தம் உடையவராய், நமக்குத் தெய்வ அறுக்கிரகத் தினாலே ஒரு குரு கிடைத்துவிட்டார் என்றால் நமக்கு அவரே பேராதம், நம் காரியமாகத் தெய்வத்தினிடம் போகவேண்டிய அவசியமே இல்லை. வியாசரைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது,

அசதுர்வதநேர ப்ரஹ்மா த்விபாஹுரபரோ ஹரி : 1

அபாலலோசந : சம்பு : பகவாந் பாதராயண : 11

என்பார்கள். பாதராயணர் என்று வியாசருக்குப் பெயர். அவர் 'அசதுர் வதநேர ப்ரஹ்மா' நான்கு முகம் இல்லாத பிரம்மா; 'த்விபாஹு : அபரோ ஹரி : ' இரண்டு கையுள்ள வேறு ஒரு விஷ்ணு; 'அபாலலோசந : சம்பு : நெற்றிக்கண் இல்லாத சிவன். இப்படிப்பட்ட குரு கிடைத்து விட்டால் இவரைப் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கிறோம். ஆகவே குருவை விடச் சிரேஷ்டமானவர் இல்லை, நமக்கு அவரிடத்தில் பூர்ணமான நம்பிக்கை ஏற்படவேண்டும். அது நிஜமான நம்பிக்கையாகவும் இருக்க வேண்டும். நமக்கு அவரிடத்தில் நம்பிக்கை வந்துவிட்டால் சுவாமிகூட வேண்டாம். இந்த நம்பிக்கையே, அவரிடத்தில் நாம் வைக்கிற பக்தியே நம்மைக் கடைத்தேறச் செய்துவிடும்.

எப்போதும் சுத்தமாகக் குரு இருக்க வேண்டும். வீதராகராக - ஆசை ஒன்றும் இல்லாதவராக, இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் நமக்குக் குருவாக அகப்படாதபோதுதான் நாம் அவரை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு ஈசுவர பக்தி பண்ண வேண்டும்.

நாம், அழுக்கு உடையவர்களாய் இருக்கிறோம்; சஞ்சலம் உடையவர்களாய் இருக்கிறோம்; மனசை ஒரு நிமிஷங்கூட ஓர் இடத்தில் நிறுத்த முடியாதவர்களாய் இருக்கிறோம். எப்போதும் சுத்தமாக, நிரம்பிய ஞானம் உடையவனாக, அசங்காமல், ஆடாமல், பட்டகட்டை மாதிரி யாக இருக்கிற அவனை நாம் நினைத்தால் நாம் நினைக்கிறபடியே, அவனாக நாம் ஆகிவிடுவோம். ஈசுவரனைத்தான் அப்படி நினைக்கவேண்டும் என்பது இல்லை. இப்படிப்பட்ட குணங்கள் உடையதாக எதை நினைத்துக் கொண்டாலும், நம்மைப் போன்ற ஒரு மனிதரையே இவ்வளவு குணங்கள் உடையவராக அவரையே குருவாக நினைத்துப் பக்தி செய்தாலும் நாமும் அப்படியே ஆகிவிடுவோம்.

இதற்காகத்தான் குருபக்தி வேண்டும், ஈசுவரபக்தி வேண்டும் என்று நம் சாஸ்திரங்கள் சொல்கின்றன. இந்தக் காலத்தில் இவை இரண்டும் குறைந்து வருகின்றன. குருகுலப் படிப்பு இல்லாமல் குருபக்தி வளராது. ஈசுவர பக்தியும் வளராது.

அப்படி, குருகுலப் படிப்புத்தான் வேண்டும் என்று சொன்னால், அது இந்தக் காலத்தில் சிரமம்தான். பூரணமாகக் கொண்டுவர முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் சொல்லவில்லை. அப்படி வந்துவிட்டால் நல்லதுதான். ஆனாலும் இதுமாதிரியான ஒரு முறை இருந்திருக்கிறது என்பதே தெரியாமல் அடியோடு அழிந்துபோக விடக்கூடாது அல்லவா? மியூசியத்தில் வைக்கிற மாதிரியாவது, 'நான் குருகுல வாசம் செய்து படித்தேன்' என்று வருங்காலத்தில் சொல்லிக் கொள்வதற்காகவாவது, பத்துப் பேர்களை அப்படிப் படிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்; விதைமுதலையாவது ரகசிக்க வேண்டும்.

யாராவது ஒரு பையன் குருவினிடத்தில் சென்று அவருக்குச் சுச்ருஷை செய்து கொண்டு படித்து வருகிறான் என்று தெரிந்தால் அவரவர்கள் அவனுக்கு அங்கங்கே கொஞ்சம் உதவி செய்தாலும் போதும். பெரிய ஸ்தாபனம் வேண்டாம் வேண்டாம் என்றால் ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அது தனியாக இருக்கட்டும். கூட நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்மாலான உதவிகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் செய்ய வேண்டும் என்ற மனோபாவம் வரவேண்டும். அதுதான் அவசியம்.

குருபக்தி வேண்டும் என்றால் குருகுலப்படிப்புக் கொஞ்சம் அவசியம் தான். நம்மால் முடிந்த அளவு அதற்கு வசதி செய்வோம். பலன் பத்துப்பேர்களுக்காவது ஏற்படும். அதுதான் நமக்கு விதைமுதல். உலகம் சேஷமமாக இருக்க - குருபக்தி, ஈசுவரபக்தி இவை இரண்டும் அழிந்து போகாமல் இருந்தால் போதும்.

நன்றி: ஆசார்ய சுவாமிகள் உபந்நியாசங்கள், கலைமகள் காரியாலயம்

சிவஞானபோத முதலில்

சிவமுடி ஈசான சிவாசாரியர்

[வேத வாக்கியங்களின் உண்மைப் பொருளை உணர்வதற்கு ஆகமஞானம் உதவுமாற்றை உமாபதிசிவாசாரியார் உருத்திர மந்திரத்துக்கு எழுதிய உரைகொண்டு புலப்படுத்தும் சிவாசாரியாரவர்கள், இக்கட்டுரையில் மெய்கண்டாரின் சிவஞானபோதம் மொழிபெயர்ப்பு நூல் என்று உமாபதிசிவாசாரியார் முதலிய ஆண்டோர் பலர் கொண்ட கொள்கையை மறுக்கும் ஆராய்ச்சியாளர்களின் ஆட்சேபங்களுக்குத் தக்க சமாதானங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். சிவபதமடைந்த சிவாசாரியாரவர்கள் 1941ஆம் ஆண்டு தருமபுரத்தில் நடந்த சித்தர்ந்த மகாநாட்டில் தலைமை தாங்கி நிகழ்த்திய பேருரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது இப்பகுதி.]

உலகிற் காணப்படும் உயிர்கள், அண்டசம் (முட்டையிற்றேன்றுவன) சுவேதசம் (வேர்வையிற்றேன்றுவன), உற்பிசம் (சருப்பையிற்றேன்றுவன), சராயுசம் (வித்து, வேர் முதலிய வற்றினின்றின்றுதோன்றுவன) என நால்வகைப் பட்டுத் தாவரம், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, பறவை, விலங்கு, மனிதர், தேவர் என்னும் எழுமைகப் பிறவிப் பேதமுடையன. இவ்வெல்லாவுயிர்களுக்கும் உண்டி, உறக்கம், பயம், இன்பம் உரியன; ஆயினும் இன்பத்தைத் தெரிந்துணர்ந்து சாதனத்தால் பெறக்கூடிய உயிர்கள் மக்களுள் தேவர்களுமே. அவற்றுள்ளும் தேவர் முதலியோர் உயர்ந்த பதவிகளைப் பெறுவதற்குரிய சாதனங்களைச் செய்து கொள்ளுதற்கு மக்கட் பிறவியே உரிமையுடையது. இம்மக்கள் துன்பத்தை விடுத்து இன்பம் பெறுதற்கு நாடி முயன்று நிலைபேரான இன்பம் இது இதுவென்று தாம் தாம் அறிந்த அளவில் முடிபு கட்டினர்; இங்ஙனமே மக்களுட் சிறந்தோரும், முனிவரும், தேவரும், தேவரின் மேலான நிலையினரும், நிலைபேராகிய இன்பமும் அது பெறுதற்குரிய நெறியும் தாம் அறிந்த அளவு ஆராய்ந்து முடிவு செய்தனர். அம் முடிவுகளே சமயங்களாம்.

அவைகளுள், மக்களுட் சிறந்தோரால் அமைக்கப்பெற்ற சமயங்கள்: **உலகாயதம், பௌத்தம், ஆருகதம்** என்னும் பழைய சமயங்களும், பிற்காலத்துத் தோன்றியவைகளும், இக்காலத்துத் தோன்றுகின்றனவுமாம்.

முனிவர் முதலியவர்களால் அமைக்கப்பெற்ற சமயங்கள், **மீமாம்சை, சாங்கியம், யோகம், வேதாந்தம்** முதலிய வைதிக சமயங்களாம். **பாஞ்சராத்திரம், இரணிய கருப்பம், பாசுபதம்** முதலாயின தேவர்களாலும் அவரின் மேலாய உருத்திரர்களாலும் அமைக்கப்பெற்ற சமயங்களாம்.

இனி, முழுமுதற் கடவுளாகிய பரமசிவனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட சமயம் சைவமாம். அது சிவனால் ஆக்கப் பெற்றமையின் அப்பெயர் பெற்றது.

சமய நூல்களெல்லாம் கூறும் பொருள்கள் இறைவனும், இறைவனாலியம்புநூலும், அளவைகளும், பொருளியல்பும், வேண்டுஞ் செய்தி முறைமைகளும், பெத்தமும், முத்தியும் என்னும் இவைகளேயாம். இவைகளை ஒவ்வொரு சமய நூலும் வெவ்வேறுகக் கூறும். நம்முடைய சைவத்துக்குரிய இறைவன் சிவபெருமான் என்பது வெளிப்படை. அவ்விறைவனியம்பிய நூல்கள் வேதசிவாகமங்களே; அளவை, பொருள்களையறியும் ஆன்ம சிற்சத்தியே. பொருள்கள் பதி, பசு, பாசங்களே; வேண்டுஞ் செய்தி முறைமைகள்: சரியை கிரியா யோக ஞானங்களே; பெத்தமாவது: ஆன்மஞானம் மும்மலங்களால் மறைப்புண்டு கிடத்தலே; ஆன்மா மும்மலங்களும் நீங்கப் பெற்றுச் சிவானந்தம் அநுபவிக்கப் பெறுதலே முதலியின்பமாம். இது,

“படிக்கு நூல்கள் சிவாக மம்பக பாச மோடு
பதித்திறம்
எடுத்தி யம்புவ தீசன் வாக்ழ லேத்தி
டுந்தொழி லென்றுமே
விடுத்தி டும்பொருள் காம மாதிகள் வேண்டி
டும்பொரு ளீண்டருள்
முடித்து மும்மலம் விட்டு நின்மல வேடு
நின்றிடல் முத்தியே”

என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தாலும் உணரலாம்.

இனி, நம் சமயத்துக்குரிய இறைவனால் இரண்டனுள் வேதத்தின் பொருள், சைவா சாரியர்பால் சிவாகமங்களை முறையே ஒதி யுணர்ந்தார்க்கன்றி ஏனையோர் அறியும் பாண்மைத்தன்று. அது,

“இருட்பெருங் கடலுள் யாமத்
தெறிமருத் திடைப்பட் டாங்குப்
பொருட்பெருங் கடலாம் வேதம்
புடைதொறு மலைப்ப விந்நாள்
அருட்பெருங் கடலே யெய்தீதே
மமைந்தில துணர்வி யாங்கள்
மருட்பெருங் கடலி னீங்கும்
வண்ணமொன்றடி யென்றார்”

என வேதமுழுவது மோதியுணர்ந்த பிரமபுத் திராகிய முனிவர் கூற்றாக வருங் கந்த புராணச் செய்யுளாலும்,

“ஞான சம்பந்த ஞான தேசிக,
நல்லருட் டிறத்தா னம்பி நீயே
பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பயன்கொண்
டுய்கொணக்
குடிசை யென்னுந் தடவய றுப்பண்
அருள்வித் திட்டுக் கருணைநீர் பாய்ச்சி
வேத் மென்னும் பாதபம் வளர்த்தனை
பாதப மதனிற் படுபயன் பலவே, அவற்றுள்
இலைகொண் டுவந்தனர் பலரே; இலையொரிஇத்
தனிர் கொண் டுவந்தனர் பலரே; தனிரொரிஇ
அரும்பொடு மலர்பிடு சருங்கா யென்றிவை;
விரும்பினர் கொண்டு கொண் டுவந்தனர் பலரே
அவ்வா றுறுப்பு மிவ்வாறு பயப்ப
ஓதுமீவே தாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த
ஆரா வின்ப வருங்கனி பிழிந்து
சாரங் கொண்ட சைவசித் தாந்தத்
தேனமு தருத்தினர் சிலரே”

எனவரும் குயரகுருபரகவாமிகள் திருவாக்கூ லும் இனிதறியப்படும்.

இக்காலத்துள்ள வேதபாஷ்யங்களும், அவை களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பெயர்த் தெழுதிய மொழி பெயர்ப்புக்களும் புறச் சம யத்தார்கள் இயற்றியனவாதலின், அவையெல் லாம் மெய்யான பொருளுரைகளைனக்கொள்ள லாகுது. இதுபற்றி ஒருசிறிது ஈண்டுக் காட் டுதல் நன்மை தருமென எண்ணுகின்றேன். வேதங்களின் சிறந்த பகுதியாகிய ஸ்ரீருத்திரம் பதினொரு அநுவாகமுடையது. ஆதலின் “உருத்ராகாதசனி” என்றும், நூறு உருத் திரர்களை அதிதெய்வமாக உடைமையால் “சதுருத்ரியம்” என்றும் பெயர்பெறும். இதற் குச் சாயனாசாரியர், பட்டபாஸ்கரர் முத லியோர் பாஷ்யங்கள் எழுதியுள்ளனர். இத் திருவுருத்திரத்தின் இறுதியறுவாகத்திலே இதன் அதிதேவதைகளாகிய நூறு உருத்திரர் களுக்கும் வணக்கங் கூறப்படுகிறது, அது வருமாறு:

“நமோ ருத்ரேய்யோ யே பிருதிவ்யாம் யேந் தரிசேஷ யேதிவி யேஷாமங்கம் வாதோ வர் ஷமிஷவஸ் தேப்யோ தச ப்ராசீர்தச தக்ஷிண தச ப்ரதீசீர்தசோ தீசீர்தசோர்த்வாஸ் தேப்யோ நமஸ்தே நோ ம்ருடயந்து” என்பது அவ் வுருத்திரமந்திரப்பகுதி. இப்பகுதிக்குப் பாடிய மெழுதினோர் கூறிய பொருள்களையும், நமது சைவ ஞானாசாரியர் கூறிய பொருள்களையும் நாம் அறிவோமானால் அது கொண்டே ஏனைய வேதப் பொருள்களின் பாடியங்களும், மொழி பெயர்ப்புக்களும் எவ்வாறு இருக்குமென்பது தெளிவாகும். பாடியகாரர் இருவருங்கூறிய பொருள் வருமாறு:-

“உருத்திரர்களுக்கு வணக்கம். எவர்கள் நிலத்திலும், இடைவெளியிலும், விண்ணிலும் இருக்கிறார்களோ? எவர்களுக்குச் சோறும், காற்றும், மழையும் அம்புகளாயுள்ளனவோ? அவர் (ருத்ரர்)களுக்கு வணக்கம். எவ்வித வணக்கமெனின், கிழக்கே பத்து; அஃதாவது கிழக்குமுகமாக அஞ்சலி செய்யுங்கால், பத்து வீரல்கள் கிழக்கு முகமாக ஆகின்றன. இவ் வாறே தெற்கு முதலிய திக்குகளிலுங் கூட்டி

உரைக்கற்பாற்று. இத்தகைய (பத்து வீரர்கள் அவ்வத்திசை கோக்கியுள்ள) அஞ்சலி விசேடங்களால் அவ்வுருத்திரர்களுக்கு வணக்கம் ஆகுக. அவ்வுருத்திரர்கள் எங்களுக்கு இன்பஞ் செய்வார்களாக” என்பதாம்.

இனி, ஸ்ரீமத் உமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகள் பௌஷ்கராகமவிருத்தியின் அத்துவசோதனைப் பிரகரணத்தில் நிவர்த்திகலாசோதனை கூறுங்கால், அதன்கண்ணுள்ள நூற்றெட்டுப் புவனங்களின் அதிபர்களாகிய உருத்திரர்களைக் கூறி “இவர்கள் தைத்திரீயசாகையின் உருத்திரப் பிரசின்முடிவிலே அவ்வத்திக்கின்கணுள்ள உருத்திரர்கள் பப்பத்து எண்ணிக்கையோடும் வணக்கத்தோடும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்கள்” என்று உரைத்தருளினார்கள். இருகை வீரர்கள் பத்தும் கிழக்கு முதலிய திசைகளில் நுனியாகவமைந்த வணக்கமென்ற பாஷ்யகாரர் உரையும், கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் பப்பத்து உருத்திரர்களாக இருக்குமவர்க்கு வணக்கமென்ற சைவாசாரியருரையும் எவ்வளவு வேறுபாடுடையனவென்பதும் எது உண்மையென்பதும் நாம் உணரத்தக்கன.

ஸ்தாலீபுலாக நியாயமாக இங்குக் கூறியது கொண்டு வேதங்களுக்கு வேற்றுச் சமயிகள் கூறிய உரைகளும் அவற்றின் மொழி பெயர்ப்புக்களும் வேதவாய்மைச் செம்பொருளைத் தெரியவொட்டாமல் மயக்கஞ்செய்வனவேயாம் என்பதறியப்படும். ஆதலின் வேதபொருளைச் சிவாகம ஞானக் கண்கொண்டு உணர வேண்டி மென்பது தெளிவாம்.

இனி, வேதத்தின் மெய்ப்பொருள் இனிதாக விளங்கும்பொருட்டு அதன் பாடியம் போல அருளிச் செய்யப்பெற்ற சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டாம். அவற்றின் காரங்களைத் தொகுத்தெடுத்து உபதேசிக்கப்பெற்ற உபாகமங்கள் இருநூற்றேழு உள்ளன.

அர்முலாகமங்கள் பலவற்றுக்கும், உபாகமங்கள் பலவற்றுக்கும் பேருரை வகுத்த ஆசிரியர்கள் ஸ்ரீராமகண்டர், ஸ்ரீநாராயணகண்டர் முதலிய ஆதிசைவகுலசிவாமணிகளையா

வர். இவர்கள் அருளிச்செய்த ஆகம உரைகளில் இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடியனவாயுள்ள மிருகேந்திரவிருத்தி, மதங்கவிருத்தி, பௌஷ்கரவிருத்தி முதலியன வெளிவராதிருப்பதும், தமிழில் வராதிருப்பதும் பெரிதும் வருந்தத்தக்கதேயாம். சிவாகமங்கள் வெளிவராதிருப்பது இப்பொழுதுதானென்பதில்லை மெய்ப்பொருள்நாயனர்பால்;

“உங்களு யகனார் முன்ன முரைத்தவா கமநான் மண்மேல் எங்குமில் லாததொன்று கொடுவந்தேன்”

என முத்திநாதன் கூறியதனாலும்,

“பேறெனக் கிதன்மே லுண்டோ பிரானருள் செய்தவிந்த மாறிலா கமத்தைவாசித் தருள்செய வேண்டும்”

என நாயனார் கூறிய ஆர்வமொழியாலும் நாம் ஆறுதல் அடைவோமாக.

மிருகேந்திர விருத்தியில் ஆசிரியர் நாராயணகண்டர் தாம் உரைசெய்ததற்குக் காரணங்களும் வழி,

“உபர்யுபர்யேவ க்ருதாநி கைச்சின் மதாந்தராணம் ஹி நிபந்தநாநி நோத்பின்னமுத்ரம் த்விதமத்ய யாவத் தஸ்மாத் குருர் மாமித மன்வசாத்தஸ்”

பிறமதங்களின் கிரந்தங்கள் சிலரால் மேன்மேலுஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த மிருகேந்திராகமநூல் இதுகாறுமிடப்பட்ட முத்திரை திறக்கப்படவில்லை; ஆதலால் எமது குரவர் இதற்கு உரைசெய்யும்படி கட்டளையிட்டாரென்று கூறுவதும், ஸ்ரீஉமாபதிசிவாசாரியர் பௌஷ்கரவிருத்தியில், “உத்தேசமாக எடுத்துக் கொண்ட ஆறு பதார்த்தங்களுள் காரக பதார்த்தம் பரீட்சிக்கப்படாமைக்குச் சமாதானங்கூறி முடிவில், இப்படலம் எங்கேணுங் கிடைக்குமாயின் இச் சங்கைக்கு இடமில்லை” என்று கூறுவதுஞ் சிந்திக்கத்தக்கன.

இனிச் சிவாகமங்களுடைய தோற்றம் பற்றியும் அதனைச் சிவபெருமான், நாரணன் முதலாயுள்ள தேவர்களுக்கு அருளிச்செய்த முறை பற்றியுஞ் சிவாகமங் கூறுவதைத் திருமுறைகளும்,

“அண்டர் தமக் காசுமநான் மொழியும் ஆதியை” என்பது முதலிய திருப்பாடல்களால் உபதேசிக்கின்றன. நமது உமாபதிசிவனாரும் பெளஷ் கரவிருத்தியில் சிவாகம வரலாறு சுருக்கி எழுதியதை இங்குத் தருதல் நலந்தரும். அது வருமாறு:-

“மலர்தலை உலகின்கண் மும்மலங்களான் மறைப்புண்ட அறிவுந் தொழிலுமுடைமையாற் கடப்பதற்கரிய பிறவிப் பெருங்கடனடுவுள முந்தி, அதனைக் கடந்தும்யுமாற்றியாத அனைத்துயிர்களையும் உய்யக்கொள்ளும் பொருட்டுப் பேரருள் நிறைந்த முவிரு குணத்து முதல்வனைய பரமசிவன் காமிகமுதல் வாதுளமிறுதியான அருணாலகளை நாதமுதலிய வடிவினதாக அருளிச் செய்தான்.

பின்னர் அம்முதல்வன், சதாசிவ வடிவினனாகியும் நின்று நாதவடிவினவாகிவந்த அவ்வாகமங்களையே எண்ணிற்றந்த செய்யுள் வடிவாகப் புகுத்துப் பிரணவர் முதலிய சிவன்கள் பதின்மருக்கும், அநாதி உருத்திரர் முதலிய உருத்திரர் பதினெண்மருக்கும் காமிகமுதலிய தொகுதி முறையானே உபதேசித்தருளினான், இதனைத் தந்திராவதாரபடலத்தில் விசித்துக் காட்டுவாம்.

இனி, அவ்விடங்களினின்றும் முறையானே மாமேருசிகரத்தையடைந்த அவ்வாகமக் கடலினின்றும் சாரமாகவேடுத்து மந்தவுணர்வுடையோர்க்கருளுதற்பொருட்டு நான்கு பாதங்களுடைய பெளஷ் கரமேனப் பெயரிய ஆகமத்தை அறிவுறுத்தருளிய சீகண்ட முதல்வன்பாற் சரியை, கிரியை, (யோக) பாதங்களைக் கேட்ட சனற்குமாரமுனிவர் முதலாயினோர் பதி முதலிய ஆறு பொருள்களையும் தெரிந்துரைக்கும் ஞானபாதத்தைக் கேட்டுங் காதலுடையராய் அம்முதல்வன் துதியையே மங்கலமாகக் கருதி அப்பெருமானது திருமுக நோக்கம் பெற்றுத் துதித்தன் முன்கை விடுவகின்றனர்”

இங்ஙனங் கூறிய சிவாகமங்களின் நாதபாதங்களுள் ஞானபாதத்து ஓதும் பொருள்களை ஆராய்ந்து நிர்ணயஞ் செய்வதற்கு எழுந்தது சிவஞானபோதம் என்பது, கயிலாய

பரம்பரைச் சந்தானகுருமரபின் வந்த ஆசாரியர் அனைவரும் அருளிய உண்மையாகும். சிவஞானபோதம் என்ற பெயரும் இப்பொருள் தருவதென்பது திராவிடபாடியகாரர் முதலிய பேராசிரியர்கள் காட்டியவாறு பற்றியுணரப்படும். அ.தாவது:- சிவஞானம் இரண்டு வகைப்படும். அது,

“சிவஸ்ய ஸமவேதா யா சக்திர் ஞானத்தமிகா மலா ஸைவ ஜ்ஞானமிதி ப்ரோக்தம் சாப்தந் ததநு மாமகம்”

இதன் பொருள்: “உயர் ஞான மிரண்டாம் மாறாமலமகல அகலாத மன்னுபோதத் திருவருளொன்றென்றதனைத் தெளியவோதுஞ் சிவாகமமென்றலகறியச் செப்பு நூலே” என எமது ஸ்ரீமத் உமாபதிசிவம் விளக்கியருளியபடி, திருவருள் ஞானம் ஒன்று, மற்றொன்று அதனை அலுமானஞ் செய்துணர்த்தும் சிவாகமம்; சிவாகமம் பற்றி அநுமானஞ் செய்து திருவருண் ஞானத்தையுணருமாறு, நமது சந்தான துவீதீய குருமூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீமத் அருணாந்திசிவம் “ஆரியமாய் அறம் பொருளோடின்பம் வீடெல்லாம் அறைந்துயிர் கட்டு அறிவு செயல் அளிப்பது நூல்; அந்நூல், கூறியராய் உள்ளவர்கள் ஓதவோதிக் கொண்டு வரலால் முன்னே குற்றமின்றிச் சீரிய பேரறிவுடையோன் செப்பவேண்டும்” என அருளியவாற்றினறியப்படும்.

திருவருள் ஞானத்தை யுணர்த்துவது சிவாகமங்க ளெல்லாவற்றிற்கும் உரியதேயாம். ஆதலின் இங்கு சிவஞானத்தைப் போதிப்பதென்பது சிவாகமங்களின் பொருள்களை முரணறுத்து நிர்ணயிப்பதாம்.

சிவாகமங்கள் அனைத்தினும் கூறப்படும் பொருள்களை முழு ஊர்ந்து முரணறுத்துரைத்தல் ஏனையோரால் இயலாததலின், முற்றுணர்வுடைய இறைவனே அது செய்தல் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆதலின் சிவஞானபோதம் முதற்கண் கல்லாணிழலின் வீற்றிருந்த ஆதிகுருவாகிய சிவபெருமானே அருளிச்செய்தாரென்பது குருமரபின் வந்தோர் துணிபாம். சீத்தாந்தமென்ற பெயர் சிவா

கமங்கட்கேயுரியது. அது “சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்” என்னும் சித்தியார் திருவாக்கும் உணர்த்தும். எனவே சிவாகமங்களாகிய சித்தாந்தத்தின் பொருள் நிச்சயித்துரைக்கும் சிவஞானபோதத்தைக் குருமரபிற் பெற்று விளக்கியருளிய அருட்குரவர் ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகராவர்; ஆதலின் அவருளிச்செய்த சித்தாந்தமாகிய சிவஞானபோதமும், அதன் வழிநூல் சார்புநூல்களும் மெய்கண்ட சித்தாந்தம் என வழங்கப்பெறும்.

மெய்கண்டதேவர், குருமரபில் சிவஞான போதத்தைப் பெற்றுத் தமிழில் எமக்களித்தருளினார் என்பது “முன்னாள் இறைவனருள் நந்தி தனக்கியம்ப நந்தி, கோதிலருட் சனற் குமாரர்க்குக் கூறக் குவலயத்தின் அவ்வழியெங்குநாதன் கொண்டு, தீதகல எமக்களித்த ஞானநூல்” என அருணந்திகுரவர் விளக்கியருளியதனால் தெளியப்படும். இப்பாடலில் எமக்கென்றது தமிழுமக்களாகிய நம்மவர்க்கென்பது பொருள். ஆதலின் தமிழ் மொழியால் அருளிச்செய்தாரென்பதும் இயம்ப, கூற, கொண்டு, அளித்த ஞானநூல் என்பதனால் இயம்பியதும் கூறியதும் வாக்கியத் தொடரால் யாக்கப்பட்ட நூலேயா. மென்பதும் பெறப்படும்.

இனி, ஆசிரியர் மெய்கண்டதேசிகருக்குப் பரஞ்சோதிமுனிவர் உபதேசஞ்செய்ய, அவ்வுபதேசமொழியையே நூலாகச் செய்து தந்தாரென்றும், வடமொழியில் மெய்கண்டார்க்கு முன் இந்நூலில்லை என்றும் இக்காலத்துக் கூறுவாருமுளர். வடமொழிச் சிவஞான போதத்தை மெய்கண்ட சந்தானகுரவராகிய ஸ்ரீமத் உமாபதிசிவனார் தாமருளிய பெளஷ்கர விருத்தியில் ஐந்திடங்களில் பிரமாண நூலாக உதாரணங் காட்டுதலானும், அவ்வாசிரியர் காலத்துக்கு அடுக்கவிருந்த சதாசிவ சிவாசாரியார் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்துக்கு அம்மொழியில் உரைசெய்து நூல்வரலாறு கூறுவதாலும் சிவாக்கிரயோகிகள் இந்நூலுக்குப் பாடியும் செய்திருத்தலானும் அப்பய்யதீக்கிதர் சிவாக்க மணிதீபிகையில் இரண்டாடு சூத்திரத்தை எடுத்துரைத்த

லானும், ஞானப்பிரகாசமுனிவர், வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர் முதலிய வடமொழி வல்லுநரெல்லாம் உரைசெய்தும் உதாரணமாக வெடுத்தாண்டும் பிரமாணமாகக் கொள்ளுதலானும், உலகுடைநாயனார் “அருட்டுறையண்ணல் மொழிபெயர்த்தருணூல் முதலா முன்றுநூற் கருத்தும்” என மொழிபெயர்ப்பென்பதைக் கிளந்துரைத்தலானும், இங்ஙனமே திராவிட மாபாடியம் வகுத்த ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் சூத்திரந்தோறும் “இங்ஙனம் பாடத்தை மொழிபெயர்த்துக் கொண்டு” என்று கிளந்துரைத்தலானும், இவ்வாறு மெய்கண்ட சந்தான குருமரபில் வந்த ஆசிரியன்மாரெல்லாரும் ஒரேமுகமாகக் கூறி வருமுன்மையை அல்லாதார் இல்லை என்பது பொருந்துமா என்பது அறிஞர் ஆராயத்தக்கது.

இனி, தமிழ்ச்சிவஞான போதத்திலுள்ள நயம் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்துக்கு இல்லை எனக் கூறுவாருமுளர். வடமொழியிலும் செந்தமிழிலும் நிரம்பிய பெரும் புலமை வாய்ந்த அருளாளர்களாகிய ஸ்ரீமதுமாபதி சிவனார், சிவாக்கிர யோகிகள், அப்பய்ய தீக்கிதர், திராவிட மாபாடியகாரர் முதலிய தொல்லாசிரியரெல்லாரும் இருமொழி நூற்கும் ஒரேபொருள் கண்டு ஒற்றுமைப்படுத்தி உபதேசித்தருளுதலால் தமிழ் நூலுணர்ச்சி யொன்றுமேயுடையார் இது நயமுடையது அது நயமில்லாதது என்று கூறுவதன் பொருத்தம் அறிஞர் ஆராயத்தக்கது.

இனி அவர் கூறியவற்றுள் இரண்டொன்று இங்குக் காட்டப்படும். தமிழ்ச்சிவஞானபோத முதற் சூத்திரத்தில் “அவனவ ளதுவெனும்” என்று கூறியிருக்க, வடமொழிச் சூத்திரம் “பெண்ணாணலியாதி” என்று கூறுவது நயமில்லை யென்பர். “பெண்ணாகி யாணையலியாய்” என்பது முதலாகத் திருமுறைகளுள் வருவன பலவும் நயமில் முறையென்று கொள்ளலாமா? “அன்னையும் பிதாவும்” “அம்மையே யப்பா” “அம்மையப்பரே யுலகக் கம்மையப்பர்” என்பனவும் இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கன. “எனும்” என்னும் தமிழ்ச் சூத்திர வாக்கியத்துக்கும் “ஆதி” என்னும் வடமொழிச்

சூத்திர வாக்கியத்துக்கும் பொருள் ஒன்றே என்பது திராவிட மாபாடியகாரர் விளக்கியருவினர்.

இனி, மலத்துளதாம் என்ற சொற்றொடர் வடமொழிச் சூத்திரத்தில் இல்லை என்பர். இதனைத் திராவிட மாபாடியகாரர் முதற் சூத்திர பாடிய முடிவில் "அற்றேல் வடமொழி முதற் சூத்திரத்தில் மலத்தால் என்பது இல்லை யாலேவெனின் அற்றன்று; நாலாம் பாத்தில் இதனால் என்பது (அஸமாத்) மலத்தால் என்னும் பொருட்டு; ஆண்டுச் "சிருட்டிப்பான் இதனால்" என்பதை "இதனால் சிருட்டிப்பன்" என மாறிப் பொருளுரைக்க; அற்றேல் சுட்டுப்பெயர் முன்வந்ததனைச் சுட்டுவதே யாகலின், அந்நவம் வாராத மலத்தைச் சுட்டுமாறு என்பையெனின், அற்றன்று; சுட்டுப்பெயர் முன்வந்ததனையே சுட்டுமெனும் நியமம் செய்யுளுக்கின்றையானும் சூசிப்பது சூத்திரமாகலானும் நாலாஞ் சூத்திரத்து வருவதனை ஈண்டுச் சுட்டுப் பெயரற சூசிப்பித்தாரெனக் கொள்க; இஃதுணராதார் ஆண்டு இதனால் என்பதற்கு "இங்ஙனமாகலின்" எனப் பொருளுரைப்பர். அது கூறுமையே பெறப்படுமென றெழுக; அற்றுகலினன்றே, ஆசிரியர் "இங்ஙனமாகலின் அந்தமாத்" யென்று ஒதாது வாளா கூறி யொழிந்ததாமென்க." என்று தமிழ்மொழி வடமொழிச் சூத்திரங்கட்கு ஒற்றுமைப் பொருணாய்க்காட்டி மேல்வருஞ் சூத்திரங்களிலும் அவிசேத நபனம் செய்தருளுகின்றார்.

இனி, என்மனார் புலவரென்பது வடமொழிச் சூத்திரத்துள் இல்லை என்பர். ஒரு மொழியிலுள்ள நூலை மற்றொரு மொழியிற் பெயர்த்துச் செய்வோர் அந்நூலினுள்ள மொழிகளுக்கெல்லாம் கோரண பதம தாம பெயர்க்கும் நூலில் எழுந்தவேண்டுமென்பது பொருத்த மில்லை.

"நிதாய ஹ்ருதி விச்சேவசம் விதாய
குருவந்தனம்
பாலானம் அகபோதாய க்ரிபதே தர்க்க
சங்க்ரஹ
யஸ்பாஹு ராகமவித: பரிபூர்ண சக்தே
ரம்சே சியதயபி நிஷிஷ்டமமும் பிரபஞ்சம்
தஸ்மை தமாலருசி பாஸூர கந்தராய
நாராயணி ஸஹசராய நம: சிவாய"

என்ற தர்க்க சங்கிரக சிவத்தூவ விவேகங் களின் சுலோகங்களோடு,

"மன்ற வரணனை மனத்திகட நிறுவீவண்
குறைசை
லென்ற சீர்நமச் சிவாயமெய்க் குரவனை
யிறைஞ்சி
என்றனைப் பொருட மினையவர்க் குணர்வினி
துதிப்பச்
செந்த மிழ்ச்சொலாற் செயப்படுந் தருக்கசங்
கிரகம்.
உலகெ லாந்தன தொருசிறு கூற்றினு ளவமய
அலகி லாற்றலா னிஹந்தவ னெனவரு
ணாவோர்
குலவி யேத்துவோ னெவனவ னுமையொடு
கூற்றின்
அலர்க றைக்களச் சிவயிர ளடியினை
போற்றி."

என்னும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுட்களை ஒப்பு நோக்க வல்லார் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் மொழி பெயர்ப்பில் கோரண பதமிருக்கவேண்டுமென்று கூறார்; ஏனைய சூத்திரங்களுக்குக் கூறியவைகளும் இங்குக் கூறிய ஒற்றுமை நயம்பற்றியுணர்ந்து மாறுபாடின்றை தெளியப்படும.

இவ்வாறு வடமொழியிலும் தமிழ்மொழியிலுமுள்ள சிவஞானபோதம் ஒன்றே என்பதும், வடமொழியில் அருளிச்செய்தவர் கல்லால நிறவில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதி குரவராய சிவ பெருமானே என்பதும், அக்குருமரபில் அந்நூலைப் பெற்று நாமெல்லாம் உய்யும்படி தமிழில் அருளிச்செய்த கருணையாளர் திருவேண்டெனய் மெய்கண்டதேவரென்பதும் தெளிவாயிற்று. ஸ்ரீ அருணாந்தி குரவரும் ஸ்ரீ உமாபதி சிவனாரும் தமிழ்ச் சிவஞானபோதம் மொழி பெயர்ப்பு நூலென்பது கூற்றிறிலர் எனின், அவ்விரண்டு ஆசிரியன்மாரும் மேற்கோள் ஏது உதாரணமென்றுமலை மெய்கண்டார் அருளிச் செய்தாரென்பதையும் கூற்றிறிலர்; ஆதலின், அவர் கூட்டுதிருத்தலின் நாம் மெய்கண்டதேவர் செய்தவர் என்று கூறுவோமா? கூறும். அதுபோலவே மொழிபெயர்ப்பு என்று கூறவிடணும் மெய்கண்ட சற்குரு சம் பிரதாயத்தில் வந்த அருட் பெரியாரெல்லாம் மொழிபெயர்ப்பு நூலென்றே கிளந்துரைக்கும் உண்மையை, அல்லாதார் இல்லை என்பது பொருத்தமற்றதாம்.

இனிச் சிவஞான போதப்பாயிர மிரண்டிலும்,

“எந்தை சனற்குமர நேத்தித் தொழுவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞானநூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் ருரணியோர்
தாமுரை
வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று.”

என்றும் ‘நந்தி முனிகளைத் தளித்தவயர் சிவ
ஞானபோதம்’ என்றும் கூறப்படலால் நம்குரு
மரபுக்கெல்லா முதற்குரு நாதனும் திருநந்தி
குரவரே சீகண்ட முதல்வர்பாற் கேட்ட சிவ
ஞானபோதத்தை முனிவர் களங்களுக்கு உப
தேசித்தருளிணர் எனபது தெளிவாகப் பெறப்
படுகின்றது; இவ்வாறு கிளந்துரைத்தல் பற்
றித் தங்கொள்கை நிலைபெறுதொழிதலின்
பாயிரச் செய்யுட்கள் வேண்டா வென்பாரு
முனர். அவ்வாறாயின ஒவ்வொருவரும் தத்தம்
கொள்கைக்கு மாறுபட்ட பகுதிகளை வேண்டா
வென்பர்; வேண்டாவெனின் ஒருநூலும் நிலை
பெறு தொழியும்; ஆகலின் இது கொள்ளற்
பாலதன்று.

இக்காலத்தில் ஏனைய சச்சரவுகள்போலத்
தமிழ்மொழி வடமொழி பற்றிய விவாதங்களும்
நிகழ்கின்றன. நாம் நம்முடைய பரமாசாரிய
சுவாமிகள், ‘ஆரியத்தொடு—செந்தமிழ்ப் பயன்
அறிய வேண்டும் என்று’ம் தமிழ்ச்சொல்லும்
வடசொல்லும் சிவபிரான தாணிழல் சேர்தற்
குச் சாதனங்களாமென்றும், சைவத்திற்குரிய
உண்மைநூல்கள் எந்த மொழியிலி னப்பினும்
அவையெல்லாம் வேதநூல் சைவநூல்களாகிய
முதநூல்களினின்றும் விரிந்த நூல்களே என்
றும் நமக்கு உபதேசித்தருள்வதால் அவ்வுப
தேச வழியிலின்று பெருமானை வழிபட்டு
செய்து பேரின்பவாழ்வுற முயல்வதே நாம்
செய்யத்தக்கது.

இனி அங்ஙனம் மெய்யான இன்பவாழ்வு
பெறுதற்குரிய நம்முடைய இயல்பும், அத
னைப் பெறுவித்தற்குரிய பெருமானியல்பும்,
அதனை இதுகாறும் நாம் பெறுவதற்குத் தடை
யாயிருந்த பொருளினியல்பும், அத்தடையை
நீக்கி அப்பேற்றைப் பெறுவிக்கும் சாதனத்தி
னியல்பும், அச்சாதனத்தைப் பெறும் வழியும்,
அதனைச் சாதிக்கும் முறையும், சாதித்ததால்
வரும் இன்பத்தின் இயல்பும் என்னுமிவைகளை
நாம் உள்ளவாறுணர வேண்டுவது நமது
கடமை. அங்ஙனம் உணர்தற்கு இந்த மணித

சாரம் இன்றியமையாத சாதனம். இது இன்ன
காலத்தில் நீங்குமென்பது நம்மால் அறியப்
படாதது. இச்சாரம் கருவினுள் அழியினும்
அழியும், கருவினுள் பரிணமித்தழியினும் அழி
யும்; கருவினின்று பிறந்தழியினும் அழியும்.
பாலனும் அழியினும் அழியும், தருணனும் அழி
யினும் அழியும்; முதியனும் அழியினும் அழி
யும்; ஆதலால் இந்தக் கிடைத்தற்கரிய சாரத்
தைப் பெற்ற நாம் இது உள்ள பொழுதே
மானுடப்பிறவியாற் பெறவேண்டிய பேற்றைப்
பெறுவதற்கு உரிய ஞானத்தை அறிதற்கு இச்
சிவஞானபோதக் கேள்வி சிந்தனை முதலிவை
கள் அவசியமாகச் செய்யத்தக்கன; ஆயினும்
நமக்குள்ள வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்கு
உரிய முயற்சியிலேயே நம்மை நமதுள்ளம் தள
ருகின்றது. அவ்வழியும் ஏதோ புண்ணிய
வசத்தால் சிவஞானபோத முதலிய மெய்
கண்ட சித்தாந்த நூல்களைப் படிக்கவும், கேட்க
வும் விருப்பமெய்தினும் அவற்றை நமக்கு
எடுத்துச் சொல்வாரும், விளங்கவைப்பாரும்
எங்கும் கிடைப்பது அரிதிலுமிது; நானும்
இமயமலை வரை சென்று பார்த்தும் எங்கும்
எவரையும் காணப்பெற்றிலேன்;

இன்னுமொரு சிறு விண்ணப்பம்: நம்முடைய
சிவாலயங்களுக்கெல்லாம் விதிவிதாய கமர
யுள்ள சிவாகமங்கள் பலவும் அச்சிடப்படாமல்
சிதைவுற்று வருகின்றன. முன் அச்சிட்ட காயி
கம், காரணம் முதலிய ஆகமங்களும் பீழை
மலிந்து கிடக்கின்றன; இவைகளில் ஒவ்வொரு
பெரிய ஆலயங்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆகமமாக
அச்சிடுவித்து வெளியிடுவதும், சிவாகமங்களை
யும் தமிழ் ஞானநூல்களையும் கருவி நூல்க
ளோடு தகுதியுடைய மாணுக்கர்களுக்கு உணவு
உறையுள் முதலியன உதவி நல்ல ஆசாரியர்
களால் கற்பிப்பதும் இன்றியமையாது செய்யத்
தக்கன; இவற்றிற்குச் சமய அறநிலையப் பாது
காப்பாளரும், ஆலய அதிகாரிகளும், சைவப்
பிரபுக்களும் துணை செய்து நமது ஆதீன குரு
பீடாதிபதிகளுடன் ஒத்துழைப்பார்களானால்
நம்சமய அறிங்களை நல்லா ம் தழைத்தினி
தோங்குமென்று எண்ணுகிறேன்;

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே;

சைவசமய சாத்திரங்கள்

சிவஸ்ரீ ச. துமாரசுவாமிக் குருக்கள்

பிடியத இருவுமை கொளமிகு ளீகரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரீடர்
கடிகண பதிவர வருளிநன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே

வேதம் சிவாகமம் என்னும் இரண்டும் முதலூல்களெனவும், சிவ வாக்கெனவுஞ் சொல்லப்படும். சிவபெருமான், ஆன்மாக்களின் மேல் வைத்த கருணையினாலே அவை உணர்ந்து உய்யும் பொருட்டுச் சதாசிவ மூர்த்தியாய் வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் பிரதமசிருட்டி ஆரம்பத்திலே அருளிச்செய்தார். வேதம் நான்கும் சதாசிவமூர்த்தியினுடைய தத்புருஷம் முதலிய நான்கு முகங்களினின்றுத் தோன்றியன. ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டும் ஈசரான முகத்தினின்றுத் தோன்றியன. வேதம் நீதி நெறியில் நிற்கும் உலகோர் பொருட்டாம். ஆகமம் ஞானநெறியில் நிற்கும் உயர்ந்தோர் பொருட்டாம். வேதம் சூத்திரம் போலவும், ஆகமம் அதன் வியாக்கி யானம் போலவும் ஒருவராலேயே அருளப்பட்டமையின் இரண்டும் சமத் துவமுடையன வென்பது உணரப்படும்.

“வேதநூல் சைவநூலென்றிண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்தநூல்கள்.
ஆதிநூ லனாதியமலன் றருநூலிரண்டு
மாணநூல் பொது சைவமருஞ்சிறப்பு நூலாம்
நீதியீடு லுலகர்க்குஞ் சத்தி நிபாதர்க்கு
நிகழ்த்தியது.”

எனச் சிவஞான சித்தியாரும்

“வேதமொ டாகம மெய்யா மிழைவனூ
லோதும் பொதுவுஞ் சிறப்பு மென்றுன்னுக
நாத னுரையிவை நாடி கிரண்டந்தம்
பேதம தெனன்ற பெரியோர்க் கபேதமே”

எனத் திருமந்திரமும்

“உலகியல் வேதநூ லொழுக்க மென்பதும்
நிலவுமெய்ந் நெறிசிவ நெறிய தென்பதும்”

என்று திருத்தொண்டர் புராணமும் கூறுமாற்றான் இனிது விளங்கும்.

சிவபெருமான் அருளிச் செய்த வேதங்கள் பஞ்சபூதங்களையும், உயிர் களையும், தேவர்களையும் பிரமமெனக் கூறுவது என்னையெனின்: அழியாத சிவபெருமானைக் குறித்து வேதங்கள் கூறியவை மாத்திரம் விதிவாத மரம்; ஒழிந்தன முகமனாம். சதுர் வேதங்களாலும் முதற்கடவுள் எனக்

சூறப்பட்டவர் சிவபெருமானே என்னும் உண்மை சதுர்வேத நார்பரியசங்கீரகம் முதலிய நூல்களாலே நன்கு உணரப்படும். சிவபெருமானாலே திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்ட வேதம், சுயம்பு என வழங்கப்படுவது சுயம்பு வாகிய அப்பரமேசுவரனாலே செய்யப்பட்ட காரணம்பற்றியாம்.

“செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளவர் மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே”

எனக் கூறப்பட்டதும் தேவர் முதலிய பசுக்களாலே செய்யப்பட்டாத மொழியென்னுங் கருத்துப்பற்றியேயாம்.

சிலர் வேதமே பிரமாணநூல்; சிவாகமம் அதுபோன்ற பிரமாணமாகாது என்பர். சிலர் சிவாகமம் பிரமாணநூல் வேதம் அதுபோன்ற பிரமாணமாகாதென்பர். அரத்தநாசாரியார், உமாபதீசீவாசாரியார் முதலிய சைவாசாரியர்கள் எல்லோரும் வேதம் ஆகமம் இரண்டையும் பிரமாணமாகக் கொண்டிருக்கின்றாராகையாலும் அவையிரண்டும் பிரமாணநூல்களா மென்பது தெளியப்படும்.

வேதம் நான்கும் பிரமகாண்டம், கருமகாண்டமென இருவகைப்படும், பிரமகாண்டம் உபநிடதமெனவும், வேதசிரசெனவும் பெயர்பெறும். உபநிடதங்கள் அதர்வ சிகை முதலியனவாம். வேதத்தின் உண்மைப் பொருள் ஆகமமாகிய கண்கொண்டு பார்ப்பவர்க்கே விளங்கும். ஆகமத்தையின்றி வேதத்தின் பொருளை உண்மையாக நிச்சயித்தல் கூடாது. இதுபற்றியன்றே கபிலர் முதலிய இருடிகள் தாமும் வேதத்துக்குத் தாந்தாம் நினைத்தபடி ஒவ்வொரு பொருள்கொண்டு இடருற்றனர். வேதத்துக்கு அங்கமாகிய நூல்கள் சிகை, கற்பம், வியாகரணம், நீதந்தம், சந்தம், சோதிடமென்னும் ஆறும், உபாங்கமாகிய நூல்கள் புராணம், நீயாயம், மீமாஞ்சை, யிருதி எனினும் நான்குமாம்.

வியாசமுனிவர் வரையறைப்படாத வேதத்தின் உண்மைப் பொருளைப் பரிபக்குவர் உணரும் பொருட்டு வேதாந்த சூத்திரஞ் செய்தருளினார். வேதாந்த சூத்திரப் பொருளும் மாசற்ற ஞானமுடையார்க்கே விளங்கும். கந்தபுராணம்: “மாசறு காட்சியர், பார்த்துணர் பான்மையிற் பலவகைப் படச் சூத்திரமானவுஞ் சொற்றுவைகினை” எனக் கூறுகின்றது. வேதாந்த சூத்திரத்துக்குப் பலராற் பாடியங்கள் செய்யப்பட்டன, அப்பாடியங்கள் யாவற்றுள்ளுஞ் சிறந்து உண்மைப் பொருள் போதிப்பது, வேதசிவாகமமென்னும் இரண்டையும் நன்கு அறிந்த நீலகண்டசீவாசாரியர் பாடியமேயாகும். நான்கு வேதங்களாலும், புராணம் இதிகாசங்கள் முதலியவற்றாலும் முழுமுதற் கடவுளென அறுதியிடப்பட்டவர் சிவபெருமானே என்பதை விளக்குங் கிரந்தங்கள் அரத்தநாசாரியர் இயற்றிய சதுர்வேதநார்பரியசங்கீரகம், அப்பைய தீட்சிதர் இயற்றிய சிவநத்துவவிவேகம் முதலாயின.

சிவாகமங்களுக்கு, யிருகேந்திரம் முதல் விசுவாண்மக மீருகிய இருநூற்றேழும் உபாகமங்களாம். சிவாகமங்கள் சரியரபாதம், கிரியரபாதம்,

யேரகபாதம், ஞானபாதம் எனத் தனித்தனி நான்கு பாதங்களை உடையன. சிவாகமத்தின் கண்ணே சரியாபாதத்திற் சொல்லப்பட்ட ஆசௌச விதிகளை இலகுவில் உணர்தற்பொருட்டு வேதஞானமுனிவர் ஆசௌசதீபிகை என்னும் சங்கிரகநூலைச் செய்தருளினார். இதுமுதலான பெயரொடு தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சிவாகமத்தின் கண்ணே செய்யப்பட்ட தீக்ஷை, சிவபூசை, அந்தியேட்டி முதலிய கிரியைகளின் கிரமங்களைக் கூறுவனவாய் வழங்கிவரும் பந்தநீகள் பதினெட்டு. அவற்றைச் செய்த சிவாசாரியர்களும் பதினெண்மராவர் [பத்ததி - மார்க்கம், வழி].

சிவாகமங்களின் ஞானபாத மூலங்கள் விரிவாயிருத்தலினாலே பெரியார் சிலர் எட்டுநூல்களைச் சுருக்கி இயற்றித்தந்தார்கள். இவை அஷ்டப் பிரகரணம் என வழங்கப்பெறும். இவற்றின் விபரம் வருமாறு:-

தத்துவப்பிரகாசிகை	:	ஸ்ரீபோஜதேவர்
தத்துவசங்கிரகம்	:	சத்தியஜோதி சிவாசாரியார்
தத்துவத்திரயநிர்ணயம்:	:	” ”
இரத்தினத்திரயம்	:	ஸ்ரீகண்டாசாரியர்
போககாரிகை	:	சத்தியஜோதி சிவாசாரியார்
நாதகாரிகை	:	ஸ்ரீபட்டராமகண்டர்
மோக்ஷகாரிகை	:	சத்தியஜோதி சிவாசாரியார்
பரமோக்ஷநிராசகாரிகை:	:	

இவற்றுள் முன்னைய ஆறுக்கும் அகோரசிவாசாரியரும், பின்னைய இரண்டுக்கும் இராமகண்டரும் செய்த உரைகள் வெளிவந்துள்ளன. இன்னும், சிவாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருளை விளக்கும் நூல்கள் சித்தநாந்தப்பிரகாசிகை, திரிபதாந்தவிவேகம் முதலாயின. இவற்றுள் சித்தநாந்தப் பிரகாசிகை ஸ்ரீசிவஞானசுவாமிகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சிவாகமங்களின் நாற்பாதப் பொருளைத் தெளிவாய் விளக்கும் நூல்கள் திரிலோசனசிவாசாரியர் இயற்றிய சித்தநாந்தசாராவளி முதலியன. இதற்கு வியாக்கியானஞ் செய்தார் அநந்தசிவாசாரியர். ஆகமங்கள் சிற்றறிவினராகிய எமக்கு விளங்குதற்கருமைநோக்கி அவற்றுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்துபகரித்த பேரறிவாளருஞ் சிலர். பெளஷ்கரத்துக்கு வியாக்கியானஞ் செய்தருளியவர் உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகள். யிடுகேந்திரத்துக்கு உரை இயற்றினார் பட்டநாராயண கண்டரும், அகோரசிவாசாரியருமாவர்.

செந்தமிழ் மொழியிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம், முதன் மூன்று திருமுறைகளாம். திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம் மூன்று திருமுறைகளாம். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரம் ஒரு திருமுறையாம். இவ்வாறு தேவாரம் ஏழுதிருமுறைகளாயின. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம் திருக்கோவையார் இரண்டும் எட்டாந்திருமுறையாம். திருமாவிகைத் தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மரும் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பாவும் அவருட் சேந்தனார் அருளிச் செய்த திருப்பல்

வாண்டும் ஒன்பதாந் திருமுறையாம். திருமூலநாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரம் பத்தாந்திருமுறையாம். திருவாலவாயுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள் முதலானோர் அருளிச் செய்த திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் பதினோராந்திருமுறையாம். சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம் பன்னிரண்டாந் திருமுறையாம். வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவ சித்தாந்தத் திறனைத் தெரிவிப்பனவாகிய இத்திருமுறைகள் அருட்பாக்கள் எனப்படும். சிவபெருமான், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய ஆசாரிய மூர்த்திகளிடத்தில் அதிட்டித்துநின்று திருமுறைகளைத் தோற்று வித்ததால் இவை பதிவாக்கேயாம். பேய்பிடித்தவன் சொல்லுஞ் சொற்களைப் பேயின சொல்லென்று சொல்லுவதுபோலச் சிவபெருமானால் அதிட்டிக்கப்பட்ட நாயன்மார் சொல்லிய திருமுறைகளைப் பதிவாக்கென்றே கொள்ள வேண்டும்.

திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் உண்மையிலே "அத்திருவாக்கை பதிவாக்கிய மென்றே கொள்வதல்லது பசு வாக்கிய மென்றே நினைத்தலும் ஜனன மரணத்துக்கு வித்தாம். இவ்வுலகத்திலே பதிவாக்கியம் ஏதென்றில், அநாதிமல முத்தராகிய சதாசிவமூர்த்தியினுடைய திருவாக்காகிய ஆசமவேதங்களன்றி முன் பரிபாக சின்னம் விளங்கும்படி போதிக்கின்ற ஞானகுரு மூர்த்தங்களாயுள்ள சந்தானாசாரியர் சமயாசாரியர் திருவாக்குக்களாம்" எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. திருமுறைகளை நிந்திப்போர் எரிவாய் நரகத்திலே விழுந்து வருந்துவர். அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழும் அருட்பா ஆதலின் சுப்பிரமணிய சுவாமியினது பூஜாகாலங்களில் பாராயணம் செய்யப்படுகின்றது. உத்தரவேதமான திருக்குறளும் திருமுறைகள் போல்வதோர் அருள் நூலாம்.

ஆரிய வேதம் சிவபெருமானால் செய்யப்பட்டதென்றும், தமிழ்வேதம் மனிதர் பாடல் என்றுங் கூறித் தமிழ் வேதத்தை நிந்திப்பர் சிலர். வடமொழி வேதாமங்கள் சைவ முதல் நூல்கள் அல்ல வென்றும், பரமசிவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டன அல்லவென்றும், யாரோ சிலரால் பாடப்பட்டனவென்றும் செப்பி அவற்றை நிந்திப்பர் சிலர் அவ்விரு பகுதியாரும் உண்மை உணராதவர்களே. சிவரூபியந்திலே சிவபெருமான் திராவிட வேதத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளின ரென்றும், அது வெள்ளி மலைக்கண் விளங்குகின்ற தென்றும், ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தாதி அருளாளர்கள் பின் சிவாஞ்சைப்படி வெளிப்படுத்துவாரென்றும் கூறப்பட்டமையானும், திராவிடவேதமும் வடமொழி வேதம் போன்று பூர்வீகமே உள்ளன வென்பது துணியப்படும். இவ்வுண்மை "ஆதியவருமறையீர்" எனவும், "தமிழ்ச் சொலும் வடசொலும் தாணிழற் சேர" எனவும், "ஆரியம் தமிழோடிசையானவன்" எனவும், "செந்தமிழோடாரியனைச் சீரியனை" எனவும் வரும் தேவாரப் பிரமணங்களாலே நிச்சயிக்கப்படும்.

வேதப் பொருளையும், திருமுறைப் பொருளையும் அறிதற்குப் புராணங்கள் உதவியாய் இருக்கின்றன புராணங்கள் சைவ புராணம் முதற்பதினெட்டாம். புராணங்களைப் பொய்பாகிய கட்டுக்கதை என்று இகழ்ந்துரைப்பது தவறு. வேதப் பொருளை உள்ளபடி விளக்கிக் கூறுவன புராணங்கள். சமஸ்த வேதங்களையும் ஒருவன் நன்கு அறிந்தானாயினும் சிவபுராணத்தை அறியாநாயின் அவ்வேதத்தை விளங்க மாட்டான். இது பற்றியே சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகத்தல் வேதப் பொருளை நிச்சயித்தற்குப் புராணம் அங்கமாம் என்று செப்பப்பட்டது.

“தக்கன்றன் சிரமொன்றினை அரிவித்தவன்” என்று தமிழ் வேதத் திலே குறிக்கப்பட்ட சரித்திரம் வீரபத்திரக் கடவுள் அதிபாதகனாகிய தக்கனைத் தண்டித்தருளிய சரித்திரமேயாம். இச்சரித்திரம் புராணத்தைக் கொண்டே நன்கு அறியத்தக்கது இப்படியே திரு முறைகளில் வரும் சரித்திரங்களெல்லாம் புராணங்களில் விரிவாக உணரக் கூடியனவாயிருக்கின்றன. சிவஞானசித்தியார் முதலிய சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் புராணசரிதங்களே அனுபவப் பயனுக்கும் பிறவற்றுக்கும் பலப்பல விடயங்களில் கூறப்படுவதனாலும் புராணங்களின் மகிமை உணரப்படும். புறச் சமயத்தார் சைவ சாஸ்திர உண்மை உணராமல் புராணங்களைப் பொய்யெனவும், இயற்கைக்கு மாறானவை எனவும், அருவருப்பானவை எனவும், புகலுதல் போல சைவருள்ளும் ஆங்கனம் கூறுபவர் இருப்பின் அவர்களுக்கெல்லாம் திருமுறைகளும் சித்தாந்த சாத்திரங்களும் பொய்யெனப்பட்டு சமயமுமின்றாகவே முடியும். கந்தபுராணம், கூர்மபுராணம், வாயுசங்கீதை முதலாகத் தமிழிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்ட புராணங்கள் பலவுள, இதி காசங்கள் புராணத்துள் அடங்கும்.

சரியை, கிரியை யோகம், ஞானம் என்னும் நாற்பாதப் பொருளைத் தமிழிலே சுருக்கியும் விளக்கியும் கூறும் நூல்கள் தந்திவப்பிரகாசம், சைவ சமயநெறி, சிவநாமோத்தரம் முதலியனவாம். திருவுந்தியார் முதல் சங்கற்ப திராகரணமீறாகிய பதினான்கு திவ்விய நூல்களும் சைவாகம ஞானபாதப் பொருளுணர்த்தும் திராவிட சித்தாந்த ஞான சாத்திரங்களாம்.

இப்பதினான்கு நூல்களின் பெயரும் அவற்றை இயற்றியருளிய அருளாளர்களின் பெயரும் வருமாறு:-

திருவுந்தியார்	உய்யவந்த தேவநாயனார்
திருக்களிற்றுப் படியார்	... திருக்கடலூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்
சிவஞானபோதம்	மெய்கண்ட தேவர்
சிவஞானசித்தியார் } இருபாவிருபஹிது }	அருணந்தி சிவாசாரியார்
உண்மை விளக்கம்	மனவாசகங் கடந்தார்
சிவப்பிரகாசம்	உமாபதி சிவாசாரியார்
திருவருட்பயன்	.. .. .
வினாவெண்பா	.. .. .
போற்றிப்பஹிடுடை	.. .. .
கொடிக்கவி	.. .. .
நெஞ்சவிடுதூது	.. .. .
உண்மை நெறிவிளக்கம்	.. .. .
சங்கற்ப திராகரணம்	.. .. .

இச்சாஸ்திரங்களுக்கு அச்சில் வந்தனவும் வாராதனவுமாகிய உரைகள் பலஉள. சிவஞானபோதத்துக்குத் திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதினத்து மாதவச் சிவஞானயோகிகளால் ஒரு சிற்றுரையும், சிவஞானபோதமாபாடியம் எனப் பெயரிய ஒரு பேருரையும் செய்தருளப்பட்டன. இப்பேருரை இச்சிவஞான போதத்துக்கும் இதன் முதல் நூலாகிய வடமொழிச் சிவஞானபோதத்துக்கும் வழிநூல் சார்பு நூல்களாகிய ஏனைச் சித்தாந்த சாத்திரங்களுக்குமுள்ள பொருளொருமையை இனிது விளக்கி இதற்குச் சிறந்த ஓர் அணிகலனாயுள்ளது. வடமொழிச் சிவஞானபோதத்துக்கு ஓர் இலகு வியாக்கியானமும் பாஷ்யமும் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகளாற் செய்தருளப்பட்டன சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்துக்கு முன்னளில் உரை இயற்றினோர் மறைஞானதேசிகர், சிவாக்கிரயோகிகள், ஞானப்பிரகாச மூனிவர், நிரம்பவழிய தேசிகர், சிவஞான தேசிகர், சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்னும் அறுவர். பரபக்கத்துக்கு உரை இயற்றினோர் தந்துவப்பிரகாச முதலாயினோர்.

பதினான்கு சித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும் முதலூலாகக் கொண்டு அவற்றுட் கூறப்பட்ட நுண்ணிய உண்மைகளை விரித்துணர்த்துவான் றேன்றிய சைவ நூல்கள் திருவாவடுதுறை ஆதினத்துப் பண்டார சாத்திரங்களும் பிறவுமாம். குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தம். தாயுமானவர் பாடல் முதலியனவும் சித்தாந்த நுண்பொருள் விளக்கும் தமிழ் நூல்களாம்.

சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வேதசிவாகமங்களும், திருமுறைகளும், சித்தாந்த சாஸ்திரங்களும் இவற்றுக்கு மாறுபடாத ஏனைய நூல்களும் வைதிக சைவ சமயிகளுக்குரிய பிரமாண சாஸ்திரங்களென்று சொல்லப்படும். விதி விலக்குக்களை வரன்முறை செய்வதே பிரமாணமெனப்படுவது. பிரமாணம் தைவீகப் பிரமாணம் எனவும், அரசியற் பிரமாணம் எனவும், சனசமூகப் பிரமாணம் எனவும் மூலகைப்படும். வேதாகமங்களே தைவீகப் பிரமாணம் அரசியற் பிரமாணத்தை மீறினோர் தண்டிக்கப்படுதல் போலத் தைவீகப் பிரமாணத்தை மீறினோரும் தண்டிக்கப்படுவர்.

இனி நம்மனோர் சமய சாஸ்திரங்களையும் தருக்கம் முதலிய கலை நூல்களையும் பிரீதியோடு கல்லாமையினாலும் பிறருக்குக் கற்பித்தலும் எல்லாரும் அறிந்துய்யப் பிரசங்கித்தலும் செய்யாமையாலும் நமது புராதன வைதிக சைவ சமயம் இக்காலத்தில் வரவரக் குன்றுகின்றது. அங்ஙனம் நமது சமயவிளக்கம் குன்றாமல் நாம் அத்தியாவசியகம் செயற்பாலனவாகும் சமய ஸ்தாபன கருமங்கள் சைவசமய சாஸ்திரங்களை நன்றாகக் கற்றல், கற்பித்தல், பிரசங்கித்தல், சமய ஸ்தாபன கிரந்தங்கள் பரசமயகண்டன கிரந்தங்களை இக்காலத்துக்கேற்பச் செய்தல், பழைய வைதிக சைவ சமய ஸ்தாபன சாஸ்திரங்களும் பிறவும் இறந்து போகாமற்பாதுகாத்தல் முதலியனவேயாம்.

நன்றி; சிவாஜி கு. வை. கணகசபாபதிக்குருக்கள்

எம்மொழியில் அர்ச்சனை?

சுவாமி சித்பவானந்தர்

கடவுள் வழிபாட்டை ஒட்டிய கேள்வி ஒன்று இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிற் கிளம்பியுள்ளது. வழிபாட்டில் விதவிதமான பகுதிகளுண்டு. அருச்சுனை என்பது அவைகளில் ஒன்று. கடவுளுக்கு அருச்சுனை சம்ஸ்கிருத மொழியிற் செய்வதா? அல்லது தமிழிற் செய்வதா? என்னும் கேள்வி இன்றைக்குக் கிளம்பியுள்ளது. அது சம்ஸ்கிருதத்திற்குள் இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு சாரார் இயம்புகின்றனர். யாருக்கும் விளங்காத அம்மொழியில் வேண்டாம்; தமிழில்தான் இருக்க வேண்டுமென்று இன்னொரு சாரார் சொல்லுகின்றனர். இந்த இரண்டு முறைகளில் எது உசிதமானது என்பது கேள்வி.

அருச்சுனையைப் பற்றிய கோட்பாட்டை முதலில் ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வருவோம். "அர்ச்சுனை" என்பது சம்ஸ்கிருதச் சொல். போற்றுதல் என அது பொருள்படுகிறது. மனிதனது மனம் எப்பொழுதுஞ் சஞ்சலப்பட்டுத் தன்மையானது. கட்டில் அடங்கி அது அமைதியற்று இருப்பதில்லை. வழிபாட்டின் வாயிலாக அதை அடங்கி இருக்கச் செய்தாக வேண்டும். மனம் அடங்கப் பெறுபவர் இயல்பாகவே மேன்மையடைகின்றனர். கட்டிலடங்காத மனம் பெருந்தாத பல எண்ணங்களில் தரவிச் செல்லுகின்றது. அதனுடைய தரவிச் செல்லுந் தன்மையை உடனடியாக நிறுத்திவிடமுடியாது. ஆனால், பெருந்தாத எண்ணங்களிலிருந்து அதைப் பிரித்தெடுத்துப் பெருந்து மெண்ணங்களுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். விதம் விதமான எண்ணங்களில் அதைச் செலுத்தினால் அதற்கு ஓரளவு திருப்தி உண்டாகிறது. விதவிதமான நல்ல எண்ணங்கள் அர்ச்சுனையில் அடங்கி இருக்கின்றன. கடவுளின் வெவ்வேறு சொரூபங்களும் அர்ச்சுனையில் அடங்கப்பெற்றிருக்கின்றன. ஒரு மனிதனைப் பற்றிச் சர்வகாலமும் நினைத்திருக்க எமது மனசு ஒருப்படுவதில்லை. ஆனால் அதே மனிதனைச் சிறிது நேரத்துக்கு நமது தோழனாக, சிறிது நேரத்துக்கு ஓர் உத்தியோகத்தாக, இன்னுஞ் சிறிது நேரத்துக்கு அவனை வினையரடுபவனாக எண்ணிவந்தால், சிரமப்படாமல் அந்த மனிதனைப் பற்றி நாம் நெடுநேரம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கலாம். இதே பாங்கில் மனசைக் கடவுள் பக்கந் திருப்புவதற்கு அர்ச்சுனை பயன்படுகிறது.

இந்தியா முழுவதிலும் தெய்வங்கள் அனைத்துக்கும் அர்ச்சுனையைச் சம்ஸ்கிருதத்தில் அமைத்திருக்கிறார்கள். நெடுங்காலமாகக் காஷ்மீரத்திலிருந்து கன்னியா குமரிவரை இருந்து வந்துள்ள ஐதீகம் இதுவேயாம். சிவன், நாராயணன், அம்பிகை, கணபதி, கார்த்திகேயன் ஆகியோர்

களுக்கு ஆயிரக் கணக்கில் பெயர்களும் அடைமொழிகளும் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு பெயருக்கும் பொருத்தமான ஓர் அர்த்தம் இருக்கின்றது. இத்தகைய பெயர்கள் இந்தியா முழுவதற்கும் பொதுவானவைகள். முன்னைச் சான்றோர்கள் ஆழ்ந்து கருத்தைச் செலுத்தி அமைத்த பெயர்கள் அவைகள். இன்னும் மந்திர சொரூபமாக இருக்கின்ற சில சொற்கள் மனிதர்களால் ஆக்கப் பெற்றவைகள் அல்ல. நாதப் பிரம்மத்தின் வெவ்வேறு அம்சங்களாகவும், விபூதிகளாகவும் அவைகள் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய பெயர்கள் எல்லா மொழிகளுக்கும் பொதுவானவைகள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அர்த்த புஷ்டியோடு கூடிய இத்தனைவித நாமங்களை நாம் தமிழில் புதிதாகக் கற்பித்துவிட முடியாது. விஷ்ணு சகஸ்ரநாமத்துக்கு ஆதிசங்கரர் பாஷ்யம் எழுதியது, பாஷ்யத்துறையில் அவருடைய முதல் முயற்சியாகும். அந்தச் சொற்களில் எவ்வித மேலாம் கருத்துக்கள் புதைந்து கிடக்கின்றன என்பதை அந்தப் பாஷ்யம் விளக்கிக் காட்டுகின்றது. இதே பாங்கில் எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் உரிய சஹஸ்ரநாமங்கள் அமைந்துள்ளன. லலிதா சஹஸ்ரநாமமே ஒரு அலாதி நூல் ஆகின்றது. பாமரர்களுக்கு இவை விளங்க மாட்டாது என்று இந்த அரிய பொக்கிஷங்களை நாம் புறக்கணித்து விடுவோமாகில் பாரமார்த்திகத்தையே புறக்கணித்தவர் ஆவோம். பின்பு பாமரர்களுக்கு வழிபாட்டில் மனத்திருப்தி உண்டாவதற்கு நாம் ஒன்றும் செய்ய வேண்டாமா என்னும் கேள்வி எழலாம். அவர்கள் பொருட்டுத் தமிழில் போற்றித் திருவகவல் போன்ற சில பகுதிகளைத் தொடக்கி வைக்கலாம். ஆனால் அவர்களின் பண்பாட்டை அந்த அளவில் நிறுத்திவிடலாகாது சிறிது சிறிதாக அவர்களுக்கு அர்ச்சனைக்குரிய சஹஸ்ர நாமங்களின் சிறு பகுதிகளைப் புகட்டவும் ஒதும்படி செய்யவும், அவைகளைக் கையாண்டு அர்ச்சனை செய்யுமாறு ஏவவும் வேண்டும். இன்றைக்குக் கோவில்களில் ஒரு வழக்கம் உண்டு. யாருக்காக அர்ச்சகர்கள் அர்ச்சனை செய்கின்றார்களோ அவர்கள் பத்திரம் புஷ்பம் முதலியவைகளை ஸ்பரிசித்துத் தரும்படி வாங்கி உள்ளே கொண்டுபோய் அர்ச்சனை செய்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் அதிவேகமாகச் சொற்களை அரைகுறையாக உளறி அதன் உட்கருத்தைக் கெடுத்து விடுகின்றனர். அப்படிச் செய்வதற்கு மாறாக வழிபடுபவர்களுக்குப் பிரதிநிதியாக அர்ச்சகர் இருந்து கொண்டு ஒவ்வொரு பதத்தையும் தெளிவுபட நிதானமாக உச்சரிக்க வேண்டும். அர்ச்சனை செய்விப்பவர்களாகிய வழிபடுபவர்களுடைய மனத்தை வழிபாட்டில் ஆழ்ந்து செலுத்துதற்கு அது சிறந்ததோர் உபாயமாகும். ஆண்டுக் கொருமுறை நம் தபோவனத்து மாணாக்கர்களுடன் நாம் சில முக்கியமான ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று ஐக்கிய அர்ச்சனை செய்து வருகிறோம். அந்த வழிபாட்டில் அர்ச்சகர்களும் ஆங்காங்குள்ள பொதுமக்களும் கலந்து வருகின்றனர். அதில் ஈடுபட்டவர்கள் எல்லாரும் அத்தகைய அர்ச்சனை அற்புதமானது என்று அதில் ஈடுபட்டு விட்டனர்.

விளங்காத வடமொழி என்னும் தடை தராத மறைந்து போய் விட்டது. உண்மையில் சில பகுதிகள் விளங்கக் கூடியவைகளே. அத்த

கைய பதங்களுக்குக் கேள்வியில் முயற்சி இருப்பவர்களுக்கு இன்னும் ஆழ்ந்த கருத்துக்களையும் எடுத்துப் புகட்டலாம். சங்கரன், நாராயணன், உமா தேவி போன்ற சொற்களில் ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. கருத்துக்கள் விளங்காத இடத்தும் அச்சொற்களையே அர்ச்சனைக்குப் பயன் படுத்துதல் உசிதம். அதற்கு மேல் அச்சொற்களில் உள்ள ஆழ்ந்த பொருள்களைப் பொதுமக்களுக்கு எடுத்துப் புகட்டுதலும் உசிதமாகும். அப்பொழுதே பழைய பாரமார்த்திகப் பொக்கிஷத்தைப் புதிய முறையில் நாம் பாதுகாப்பவர் ஆவோம். ஆகவே இந்தியா முழுதுக்கும் பொதுவாக அமைந்துள்ள அர்ச்சனைக்குரிய நாமங்கள் சம்ஸ்கிருத மொழியிற்றான் இருந்து வருகின்றன. அந்தச் சொற்களை உள்ளபடி பாதுகாப்பது சம்ஸ்கிருதத்தையே பாதுகாப்பதற்கு ஒப்பாகும். சம்ஸ்கிருதப் பாதுகாப்பானது பண்பின் பாதுகாப்பாக அமையும். ராமன், கிருஷ்ணன், கோவிந்தன், சங்கரன், ஊர்த்வரேதஸ் போன்ற சொற்களுக்கு நிகரானவைகளைக் கற்பிக்க யாருக்கும் முடியாது. இந்த சப்தங்களே நித்திய சொருபங்களாம். இவைகளைச் சரியாக உச்சரிக்க இயலாதவர்களுக்கும், விளங்கப் பெறாதவர்களுக்கும், உற்சாக மூட்டுதற்பொருட்டுத் தமிழில் அர்ச்சனைக்கு நிகராக அமைந்துள்ள அகவல்களையும், பாக்களையும் பயன்படுத்திவரலாம். ஆனால் அத்தகைய முயற்சியானது உண்மையான அர்ச்சனைக்கு சாதகனை ஆயத்தப்படுத்துகிறதே யொழிய அதற்கு நிகரானதாக ஒரு நாளும் ஆகிவிடாது.

ஓர் உயர்ந்த லட்சியத்திண்கண் படிப்படியாக மக்களை மேலே எடுத்துச் செல்லுதல் சான்றோர் செயல். உயர்ந்த லட்சியம் கிட்டுதற்கரியது. ஆதலால் அதைப் புறக்கணித்துவிட்டுச் சாமானிய லட்சியமொன்றைக் கையாளுவோமென்று தீர்மானஞ் செய்வதும் அதற்கு ஏற்றுப்போல் நடந்து கொள்வதும் தலையாய மேன்மக்கள் செயலன்று. வழிபாட்டுக்குரிய அரிய பணுவல்கள் தமிழில் உள வென்பதை நாம் புறக்கணிக்கின்றோமல்லோம். அவைகளை ஆர்வத்துடன் கையாண்டுவரல் வேண்டும். அதற்கு மேல் சம்ஸ்கிருதத்தில் அமைந்துள்ள அரிய அர்ச்சனை முறையையும் எல்லார்க்கும் எடுத்துப் புகட்டுவது சாலச்சிறந்த செயலாகும்.

அரசியற் சீர்திருத்தத்துக்கும் சமயத்துறைச் சீர்திருத்தத்துக்குமிடையில் பெரிய வித்தியாசம் ஒன்றுண்டு. கிளர்ச்சிகள் மூலமாகவும் அரசியற் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. ஆனால் சமயச் சீர்திருத்தமே வானத்திலிருந்து பூமிக்கு இறங்கும் பனிநீர் போன்றது. அது கண்ணுக்குத் தென்படுவதில்லை. ஆனால் பூமியிற் படிந்து மலர்களை நன்கு மலரும்படி செய்கின்றது. அங்ஙனம் சமய சீர்திருத்தக்காரர் ஒருவர் நல்ல முறையொன்றை அமைதியாகக் கையாளுகின்றார். நல்லது என்று யாருக்கு எல்லாம் மனத்திற்படுகின்றதோ அவர்கள் எல்லாம் அந்தப் புதிய அநுட்டான முறையைக் கையாளுகின்றனர். பண்டைய பெருமக்கள் கையாண்ட முறை இதுவே.

‘நன்றி : ‘தாம் சக்கரம்’

சித்தியாரின் தனி மாண்பு

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

சைவசித்தாந்தம் சர்வசமய சக்கரவர்த்தி. தம்முள் மாறுபடுகின்ற சமயங்களோடு மாறுபடாதிருப்பதொரு சமயம் இருந்தால், அது சைவசித்தாந்த சமயமேயாம். எல்லாச் சமயமும் இருப்பது நீதியே என்பது அதன் கொள்கை. அதே சமயத்தில் எந்த ஒரு சமயத்தோடு சேராமலிருப்பது அதன் உண்மை இயல்பு.

ஆன்மா இந்த உடம்புமாய், அதே சமயத்தில் அதில் வேறுமாயிருக்கின்றது. அவ்வாறே, சைவசித்தாந்தம் எல்லாச் சமயமுமாய் அதே சமயத்தில் வேறுமாயிருப்பது.

இறைவன், 'நிறுத்துவதோர் குணமில்லான்' 'ஓடிமீள்கென ஆள் தல் பார்த்திருப்பவன்'. இவ்வியல்பு சைவசித்தாந்தத்துக்கும் உரியது. சைவசித்தாந்தம் எந்தவொரு சமயத்தையும் தடுத்து நிறுத்துவதில்லை. மதமாற்றத்தை அது அறியாது. அதே சமயத்தில் ஓடுமட்டும் ஓடிக் கலைத்து உண்மை நாடி வருபவர்களை உதறித்தள்ளாது கைகொடுத்துவவும் ஆயத்தமாயிருப்பது சைவசித்தாந்தம்.

ஓர் உண்மை பல பொய்த் தோற்றங்களுக்கு இடமாயிருக்கும். கயிற்றில் பாம்பு தோன்றலாம். கயிற்றின் உண்மை உணர்ந்தோன், பாம்பு என்கின்றவனோடு மாறுபடுவதில்லை. மெல்ல மெல்ல அவன் கயிற்றுக்கு வர வழிசெய்து வைப்பான்.

இப்பொழுது 'கடவுளில்லை' என்கின்ற நாஸ்திகமும், 'நான் கடவுள்' என்கின்ற ஏகான்ம

வாதமும் நமது தாய்நாட்டில் தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றன; உலகம் முழுவதையும் எட்டிப் பார்க்கின்றன. அவைகளையும் அணைத்து மேலும் சிந்திக்கச் செய்வது சைவசித்தாந்தம்.

'கண்ட இவை அல்லேன் நான்,
காணக் கழிபாரும் நான்ல்லேன்'

என்கின்றது சித்தியார். இப்பொழுது உடம்பு மயமாயிருந்து, உடம்பை நான் என்கின்றேன். அவ்வாறே மற்றொரு சமயம் சிவமயமாயிருந்து, 'நான் சிவம்' என்கின்றதொரு நிலையுமுண்டு. பவளத்தை அடுத்த பளிங்கு பவளமயமாயிருந்து, 'நான் பவளம்' என்றால், பளிங்கினியல்பை அறிந்தவர்கள் பளிங்கைப் பழிப்பதில்லை. அதற்குக் கிடைத்த அந்நிலையை ஏற்றுப் போற்றுவார்கள்.

'நான் இந்த உடம்பு' என்பது தொடக்கம், 'நான் சிவம்' என்பது பரியந்தம் வாதிப்பவர்கள் அனைவரையும் ஏற்று, அவர்களைச் சிந்திக்க வைத்து அப்பால் நடப்பது சைவசித்தாந்தம். அதனால் அது சர்வசமயசக்கரவர்த்தி.

சிவஞானபோதம் அறுவகைச் சமயத்துக்கும் பொதுவான சித்தாந்தம் என்றும், சிவஞானசித்தியார் சைவத்தின் சிறப்பான சித்தாந்தம் என்றும் சமயசாதகரான தக்கார் ஒருவர் சொல்லக் கேட்டதுண்டு.

சைவம், அறுவகைச் சமயத்தில் முதற் கண்ணது. 'மெய்தரு சைவமாத் இருமுன்று'

என்கின்றது சித்தியார். இருமூன்றில் சைவம் தவிர்ந்த ஏனைய ஐந்தும் எவை என்பது ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குரியது; ஆராய்ச்சிக்குரியது. அவை, இவையென்று விளக்கத் தந்து விடுவித்தாரில்லை.

சைவம் அறுவகைச் சமயத்தில் தலையாய தென்றும், ஏனைய ஐந்தையுந் தன்பாற் கொண்டது என்றும் அறிஞர்கள் கூறுவர்.

ஆகவே சைவசித்தாந்தத்தை உணர்த்துவதாகிய சிவஞானசித்தியார் ஒப்புயர்வற்றதோர் அமிர்த சமய சஞ்சீவியாம். 'மணிதப் பிறவியை எடுத்தும் சிவஞானசித்தியார் படிக்கவில்லையானால் எடுத்த பிறவி வீண்பிறவியேயாம்' என்று முதிய படித்த பாதிரியார் ஒருவர் ஆராமையிக்குப் பேரவையொன்றிற் பேசியதை நான் காதாரக் கேட்டதுண்டு.

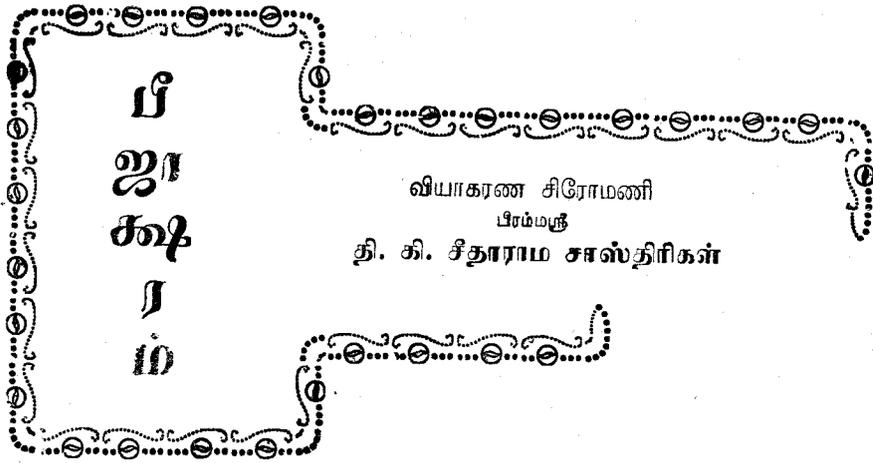
அந்தப் பாதிரியார் சிவஞானசித்தியார் சுபக் கத்தை வசனம் செய்திருக்கின்றார்.

தமிழிருக்கும் வரை திருவள்ளுவரும், சைவம் இருக்கும்வரை சித்தியாரும் நித்தியத்துவம் பெற்றவை.

சித்தியார்ப் பாடல்கள் திருவாசகம் போன்றவை; உருக்கமானவை. சித்தியாரில் நூறு பாடல்களையாவது தெரிவு செய்து, சிறுவர் சிறுமியர்களைக் கொண்டு மனனம் செய்க விக் வேண்டும். அப்பாடல்கள் உதிரத்தில் கலக்கவேண்டும்; நரம்புகளில் ஊறவேண்டும். இங்ஙனம் இளமையிற் கல்விக்கு அறு கூலம் செய்ய முடியுமாயின் உலக மோதல்களால் தாக்குண்ணாது, மனக்கவலை தீர்ந்து, மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம். வருஞ்சந்ததியின் வாழ்க்கை வளமுற்று ஓங்கும்.

சைவப் பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம் (பி. ஏ.) அவர்கள் எழுதியது :-

தமிழிலுள்ள சைவநூல்களுள் அகலத்தாற் சிறந்ததாகிய சிவஞான சித்தியாரானது இரௌரவாகமத்தின் கூறும் அதன் சாரம் முழுவதையும் கூறுவதாகிய சிவஞானபோதத்தின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாயும் விளக்கமாயுமுள்ள சிவஞானபோதத்தை ஆதாரமாயும், அதை விரித்தற்கு வேண்டிய ஆகமப் பகுதிகளைத் துணையாகவுங் கொண்டு, சகலாகம பண்டிதரென்றும் காரணப் பெயரையுடையவராகிய அருணந்தி சிவாசாரியரால் இபற்றப்பட்டது. இதற்கு ஆறு உரைகள் உள்ளனவாயினும் நல்லாசிரியரது துணையின்றி இதன் பொருளைத் தெளிவாயறிதல் அரிதாகும். இந்நூலை நன்கு படித்தவரும் படிப்பித்தவருமாகிய ஸ்ரீ க. முருகேசு, பி. ஏ., எல். ரி.; அவர்கள் இந்நூற் பொருளை அறிய விரும்புவோர் யாவரும் கற்றறிதற்காக இவ்வசன நூலைச் செய்தார்கள்; அற்ப தமிழறிவும் அற்ப சைவ அறிவும் உடையவரெவரும் விளங்கத்தக்க இலகுவான நடை யிலே இந்நூல் மிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டது,

பீ ஜா க்ஷ ர ம்

வியாகரண சிரோமணி
பிரம்மஞ்
தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள்

பீஜம் = வித்து; அக்ஷரம் = எழுத்து; பீஜாக்ஷரம் என்பதற்கு வித்துப் போன்ற எழுத்து என்ற கருத்து அமைகின்றது. வித்தானது மரத்தின் பெருமை முழுவதையும் எவ்வாறு தன்னுள் அடக்கி வைத்திருக்கின்றதோ அதுபோல் எழுத்து இறைவனுடைய பெருமை முழுவதையும் தன்னுள் அடக்கிவைத்திருக்கின்றது.

பெரிய ஆலமரம் ஒன்று, பல கிளைகளோடும் பல விழுதுகளோடும் அடர்த்தியான இலைகளுடனும் பரந்து விளங்குகின்றது. அம்மரத்தில் பறவையினங்கள் கூடுகட்டி வாழுகின்றன. அதன் பொந்துகளிலும் வசிக்கின்றன. அதன் பழங்களைத் தின்றும் சில உயிர்கள் சீவிக்கின்றன. கீழேயுதிர்ந்த பழுத்த இலைகளை யுண்டு ஆடுமாடுகள் பசியாறுகின்றன. வெய்யிலில் களைத்தவர்கள் அம்மரத்தடியிற் சென்று ஆறுதலடைகின்றனர். களையாறிய சிலர், பட்டதடிகளை முறித்துத் தம் இல்லத்திற்கு எடுத்துச் செல்கின்றனர். மரப்பட்டைகளைத் துளைத்துக் கொண்டு வண்டு எறும்பு முதலியவை வாழ்ந்து வருகின்றன. இவ்வாறு பல உயிர்களுக்கு வாழ இடமும் உண்ண உணவுங் கொடுத்து ஆறுதலளித்து நிலப்பரப்பிற் பரந்து விரிந்து காட்சி தரும் பெருமையுடைய ஆலமரத்தைத் தன்னகத்தே முன்பு மறைத்து வைத்திருந்தது ஒரு சிறு வித்து. அதுபோல் எழுத்தும் இறைவனுடைய எண்ணற்ற பெருமை முழுவதையும் தன்னகத்தே மறைத்து வைத்திருக்கின்றது என்பது இதன் விரிவாகும்.

இறைவன் நாத வடிவினன். நாதத்தின் வடிவம் எழுத்துக்கள். அவை உயிரும் மெய்யுமாக ஐம்பத்தோர் எழுத்துக்களென முன்னோர் வகுத்து வைத்திருக்கின்றனர்.

'ஆதி க்ஷாந்தாம் அக்ஷர மூர்த்யா விலஸந்தீம்' அகரம் முதல் க்ஷகரம் ஈராக ஐம்பத்தோர் எழுத்து வடிவமாக விளங்குகின்றன இறைவி என்று சங்கரபகவத்பாதர் போற்றியிருக்கின்றார். ஒலிவடிவமான ஒவ்வொரு எழுத்தும் இறைவனின் பல்வேறு உருவத் திருமேனிகளின் பெருமையைத் தன்னகத்தே கொண்டதாக அமையும். உதாரணம்: கம்,

ஹரீம், ஸ்ரீம், க்லீம், ஸாம், ஸௌம், ஹாம். இவ்வாறு பல எழுத்துக்கள் பல்வேறு உருவத் திருமேனிகளின் பெருமையைத் தம்முள்ளே அடக்கிவைத்துள்ளன .

எழுத்துக்களை வித்தாக உருவகப்படுத்திய முனிவர்கள், இறைவனையே முற்காட்டிய பெருமை வாய்ந்த மரமாகக் கற்பித்தனர். வித்து முந்தியதா மரம் முந்தியதா என்ற ஐய வினாவிற்கு முனிவர்கள் வழிவகுத்துக் காட்டியிருக்கின்றனர். மரத்தை எதிர்பாராமல் ஒலியின் வடிவமே வித்தாகி, அந்த வித்து இறைவனுடைய சொரூபமான மரமாய்மைந்து, சகல ஆன்ம கோடிகளுக்கும் தங்குமிடத்தையும் உணவையும் சாந்தி வாழ்வையும் அளிக்கின்றது. உபநிடதம் இறைவனை மரத்தின் வடிவமாக உருவகப் படுத்தி விளக்குகிறது. 'ஸ்யோ தேவானாம் பிரதமம் புரஸ்தாத்' சகல ஆன்மாக்களுக்கும் ஆதியில் முதன்மையாக இருந்தவர் எவரோ, 'ஸ நோ தேவ: ஸுபயா ஸ்மிருத்யா ஸம்யுநக்து' அந்த இறைவன் எங்களை ஏப்போதும் நல்ல நினைவுடன் (வாழுமாறு) இணைத்து வைக்கட்டும். 'யஸ்மாந் நாணயோ ந ஜ்யாயோஸ்திகச்சித்' அந்த இறைவன் அணுவுக்குள் அணுவாய் வித்தினுள் மரத்தின் பெருமை அடங்கியிருப்பது போலவும், மஹத்தினுள் மஹத்தாய் என்கும் பரவிப் படர்ந்து விளங்கும் மரம்போலவும் ஆன்ம கோடிகளுக்கு விளைக்குத்தக்க பயனையளித்து வருகின்றார். ஆகவே, 'வ்ருக்ஷ இவ ஸ்தப்தோ திவி திஷ்டதி ஏக: ' மரம்போல உறுதியாக வாணத்தில் தனித்து நின்று வருகின்றார். 'தேநேதம் பூர்ணம் புருஷேண ஸர்வம்' புருஷ வடிவங் கொண்ட அம் மரத்தால் பிரபஞ்சம் முழுவதும் நிரப்பப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது அம்மரத்தின் கீழ் சகல ஆன்மாக்களும் தங்கி வாழ்கின்றன என்பதாம்.

உபநிடத வாக்கியத்தில் (வ்ருக்ஷ இவ ஸ்தப்த:) உறுதி வாய்ந்த மரம் போல என்று இறைவனை மரமாக உருவகப் படுத்தியிருக்கின்றது. அம் மரம் பட்ட மரமா பச்சை மரமா என்ற விபரீத ஐயங் கொள்பவருக்கும் ருத்ர ப்ரச்நம் விளக்கம் தருகின்றது: நமோ வ்ருக்ஷேப்யோ ஹரிகே சேப்ய; பசுமையான கேசம்போன்று இலைகள் நிறைந்த மரங்களின் வடிவமான இறைவனுக்கு வணக்கம் என்று பசுமையைக் கூறீ மர வடிவின் இறைவன் என்பதையும் விளக்குகின்றது. மேலும் 'வ்ருக்ஷேப்ய: என்று பன்மையில் வைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இறைவன் பல்வேறு உருவத் திருமேனிகளைத் தாங்கி ஆன்மாக்களுக்கு அருள் புரிகின்றார். பல்வேறு உருவங்களும் பல விருக்ஷங்களாகும். அந்தந்த விருக்ஷத்துக்குத் தனித்தனி வித்துக்கள் உண்டு, அவ்வித்துக்கள் பல்வேறு ஒலிவடிவமாய்மைந்த எழுத்துக்களாகும். பல எழுத்துக்களைக் கொண்டது ஒரு சொல். பல சொற்களைக் கொண்டது ஒரு வாக்கியம். பல வாக்கியங்களால் அமைவது ஒரு நூல். அதுவே வேதம் எனப் போற்றப்படுகிறது. அந்த வேதமந்திர சொரூபியாக இறைவனைப் போற்றி வழிபடுகின்றனர். இன்னும் பல நாமங்களைக் கூறி இறைவனை அர்ச்சிப்பவர்கள், 'இஷ்டாபூர்த்த பலப்ராப்தயே நம: ' மரங்களை வைத்து வளர்த்தலாகிய இஷ்டமும், குளங்களை மண்

ணெடுத்து ஆழமாக்கி மழைநீர் தங்கச் செய்தலாகிய ஆழூர்த்தமும் என்னும் இவ் இரண்டினால் பெறப்படும் புண்ணியப் பயனைத் தன்னை வழிபடும் அடியார்கள் அடையுமாறு செய்பவரான இறைவனுக்கு வணக்கம் என்று கூறி அர்ச்சிக்கின்றனர்.

விருட்சத்திற்கும் தெய்வத்திற்கும் உள்ள தொடர்பைப் பல இடங்களில் நாம் காண்கின்றோம். பாரதநாட்டில் வநமகேற்சுவம் என்ற வைபவத்தை எங்கும் நடத்துமாறு அறிவித்ததும் இந்த அடிப்படையான கருத்தைக் கொண்டுதான். மரத்தைவைத்து வளர்த்தல் இறைவழிபாட்டிற்கு சமம் ஆகும். இன்னும், பாரதநாட்டிலுள்ள பல தலங்களில் இறைவன் திருவுருவம் தரன்தோன்றியாகவும் முனிவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டும் கரணப்படுகின்றது அத்தலங்களில் சில மரங்கள் தலவிருட்சமாக அமைந்திருக்க அதன் கீழ் இறைவன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

பகவத்கீதையில் 'அசுவத்த:- ஸர்வவிருக்ஷாணாம்' என்று கண்ணன் கூறியுள்ளான். எல்லா மரங்களுள்ளும் நான் அரசமரமாக விளங்குகின்றேன் என்பதாகும். அரசமரத்தின் அடிப்பாகம் பிர்மஸ்வரூபமாகவும் மத்தியபாகம் விஷ்ணு ஸ்வரூபமாகவும் மேற்பாகம் சிவஸ்வரூபமாகவும் கருதப்பட்டு மும்மூர்த்திகளின் சமஷ்டிரூபம் அரசமரம் என்று போற்றி வழிபாடு செய்வதை இன்றும் காணலாம். கார்த்திகை மாதத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் நெல்லிமரத்தின் கீழ் உணவு சமைத்து அம்மரத்தைக் கண்ணகைப் பரவித்து அவருக்கு நிவேதித்து அம்மரத்தின் கீழிருந்து எல்லோரும் உணவருந்தி வநபோஜன வைபவத்தைச் செய்து வருவதையும் நாம் காணலாம். இவ்வாறு பலவகையாலும் விருக்ஷத்திற்கும் இறைவனுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்த விருக்ஷங்களுக்கு வித்தாக அமைந்தது ஒலிவடிவமான எழுத்துக்கள்.

பொற்றகட்டில் கோடுகள் வரைந்து அவற்றுள் வித்துப்போன்ற எழுத்துக்களை அமைத்து அவற்றைப் பல முறை உச்சரித்து வழிபாடு செய்து 'உருவேறத் திருவேறும்' என்ற வாக்கை மறவாமல் உரிய கணக்குப்படி ஜபம் செய்து ஆஸனபீடத்தில் வைத்து அதன்மேல் உருவத்திருமேனியை தாபித்து அஷ்டபந்தனம் செய்து கும்பாபிஷேகம் நடத்துவதைக் காண்கின்றோம். அந்த பீஜஎழுத்தின் வலிமை உருவத்திருமேனியின் வழியாக இறைவனின் பெருமையை உலகுக்கு புலப்படுத்துகின்றது. ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் ஒவ்வொரு பீஜ எழுத்து முனிவர்களால் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த எழுத்துக்களையும் அதனைக் கோட்டில் அடக்கும் முறையையும், வழிபட வேண்டிய விதிகளையும் சமய ஆசாரியர்கள் நன்கு உணர்ந்தவராயிருத்தல் அவசியமாகும். பாராட்டுதற்குரிய சிவாசாரியர் சுப்பிரமணியக் குருக்களவர்கள் அத்தகைய ஒருவராக விளங்குகின்றார். வித்து எழுத்துக்களைப் பற்றி விசேஷமாக அறிந்துவைத்திருக்கும் வித்துவானைப் போற்றவேண்டியது நம் கடமையாகும்.

அபரவ ஸ்ரீஸர்ஜாதெனதாஸு பீஜமவாஸ்ருஜத்

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி

வியாகரண சிரோமணி,
பூ. த்யாகராஜ ஐயர், B, A, Hons (Cey.)
சிவாநந்த வித்தியாலயம், மட்டக்களப்பு.

முன்னொருகாலத்திலே பிரம புத்திரர்களும், முன்னரே பெருமானிடத்தில் சகல சாஸ்திரங்கனையும் கற்றுணர்ந்தவர்களும் அசிய சூகர், சநாதநர், சநந்தநர், சனதகுமாரர் எனும் நான்கு முனிவர்களும கைலாச கிரியில் சிவ பிரானிள் சந்நிதியையடைந்து பன்முறை விழுந்துவணங்கி

“இருட்பெருங் கடலுள் யாமத் தெறி மருத் திடைப்பட்ட டாங்கு பொருட்பெருங் கடலாம் வேதம் புடைத்தொறு மலைப்ப இந்நாள் அருட்பெருங் கடலே எய்த்தோ மமைந்தில துணர்வு யாக்கள் மருட்பெருங் கடலினீங்கும் வண்ணமொன் றருடி.”

“கிருபாசமுத்திரமான பெருமானே! முன்னரே தேவரீ ருபதேசித்த வேதங்களை நன்கு கற்றுணர்ந்தோம். ஆயினும் அவ்வேதங்கள் பெரிய பரந்த சமுத்திரத்தைப் போலப் பரந்த பொருட் செறிவுடையன. அவற்றை உய்த்துணர இயலாமையால் இருண்ட பெரிய கடலுள் நடுயாமத்தில் பெருங் காற்றினு லலைக்கப்பட்டது போல, அவ்வேதப் பொருள் கள் பரந்து மனத்தை நிலைப்படவிடாது அங்கு மிங்குமாகப் பலப்பல பொருட்டுறைகளில் அலைக்க, அதன் மெய்ப்பொருளாகிய ஞானம் கைவரப் பெறுது இளைப்படைந்தோம். மனமோ அமைதியுறவில்லை. ஆதலின் மயக்கம் தீர்ந்து மனமடங்கத் தேவரீ ருனபாதத்தை உபதேசித்தருளவேண்டும்” என்று வேண்டி நின்றனர். அப்போது,

“இருவரு முணரா அண்ணல் ஏனவென் னெயிறி யாகைம சிரநிரை யனந்தகோடி தினைத்திடு ஞாத்திற் சீர்கொள் கரதல மொன்று சேர்த்தி மோனமுத் திரையைக் காட்டி யொருகணஞ் செயலொன் நின்று யோருசெய் வாரி னுற்றான்.”

பிரம விஷ்ணுக்கள் பலகாலம் அடிமுடி தேடியும் காண்பதற் கரிதாக ஜோதிரூபமாக விளங்கும் சிவபிரான் வெள்ளிய பன்றிக் கோடும், ஆமையோடும் பல கோடி தலை. நிரைகளும் செறியப் பெற்ற தமது மாப்பில் ஒரு திருக்கரத்தை வைத்துப் பெருவிரலுடன் சுட்டு விரலைச் சேர்த்து மற்ற மூன்று விரல் களையும் நீட்டிச் சின்முத்திரை காட்டி ஒரு கணப்பொழுது யோகம் சாதிப்பார்போலிருந்து காண்பித்தருளினார்.

ஞானத்தை வாயால் உபதேசிக்க வியலாது அப்படி மௌனமாயிருந்து தம்மைத் தியானித்தலே ஞானம் என்று விளங்கவைத்தார். சிவரூபமான பெருவிரலோடு ஆன்மரூபமான சுட்டுவிரலைச் சேர்த்துக் காட்டுதல் சின்முத்திரை ஆகும். இதுவே சிவபிரானோடு ஆன் மாவை லயிக்கச் செய்யவேண்டுமென்றும் உண்மையை உணர்த்துவதாம்.

இப்படி ஞான குருவாக அமைந்த அப் பெருமான் வெள்ளி மயமான கைலயங் கிரியில் தென்பாகத்தமைந்த கல்லால விருட்ச நீழலில் மிக்க இளமை வாய்ந்த திருமேனி யோடு மாணும் மழுவும் தாங்கிய இரு திருக் கரங்களோடு மார்க்கத்திற் பொருந்திய ஒரு திருக்கரமும், சின்முத்திரை காட்டும் ஒரு திருக்கரமுமாக நான்கு திருக்கரங்களுடன் இடது பாதத்தை மடித்து வலது பாதத்தை முயலகன்மீது தொங்கவிட்டு தக்ஷிணாமூர்த்தி யாக வீற்றிருந்து உபதேசித்தார்.

சீதரம் வடதரோர் மூலே வ்ருத்தா: சிஷ்யா குரூர் யுவா 1 குரோஸ்து மொநம் வ்யாக்யானம் சிஷ்யாஸ்து சிந்ற சம்சயா : 11

“சித்தநசய மஹேசாய வடமூல நிவாகிநே 1 சச்சிதானந்த ரூபாய தக்ஷிணாமூர்த்தயேநம : 11 ‘சீடர்கள் இளையோராயும், குரு விருத்த ராயும் இருக்க வேண்டிய உலகியலுக்கு

மாருக மிக்க வயசுமுதிர்ந்த சனகர் முதலிய விருத்தர்கள் சிஷ்யர்களாக அமர்ந்திருக்க, உபதேசகுரு மிக்கயௌவனமுடையவராய் ஆலமர நீழலில் வீற்றிருக்கின்றார். மேலும், இக்குரு மௌனமாக வாய்பேசாமலே இருந்து விளக்கஞ் செய்ய, விருத்தர்களான சீடர்கள் சந்தேகம தீர்ப்பெற்றார்கள், இது ஒரு விசித்திரமன்றே!

இத்தகைய ஞான மழை பொழியும் மேகம் போன்று ஆலவிருட்ச நீழலில் வீற்றிருப்பவரும் சச்சீதானந்த ரூபருமாகிய தக்ஷிணமூர்த்திக்கு வணக்கம்" என்பது மேற்காட்டிய சுலோகங்களின் பொருளாகும்.

இத் தக்ஷிணமூர்த்தி, மேதா தக்ஷிணமூர்த்தி, யோக தக்ஷிணமூர்த்தி எனப் பலரூபமாக இருப்பதால் தியானங்களும் அவற்றிற் கேற்பப் பலவாறு அமைந்துள்ளன.

ஒரு சிறிய வித்திலிருந்தே பெரும் ஆலமரம் தோன்றுவதுபோலக் குரு, சிஷ்யனிடம் இடும் உபதேசமாகிய சிறு வித்திலிருந்து போறிவாகிய விருகையும் விருத்தியாகின்றது. குரு மந்திரமொழிகள் கூறி உபதேசம் செய்வதால் அவன் நடும் வித்தை "பீஜாகூரம்" என்கிறோம். ஆலமரம் தன் விழுதுகளை ஊன்ற வைத்தே பெருமரம் ஆவதுபோல் அறிவும் தானே பெருகிப் பிரமாண்டமாகும். இவ்வுண்மையை உணர்த்தவே மற்ற எல்லாமரங்களையும் விட்டு ஆலமரத்தினடியில் பெருமான் வீற்றிருந்ததாசப் பாவித்தனர். உண்மை ஞானம் அழிவற்றது. மூப்பில்லாதது. ஆகவே என்றும் இளம்பராயத்தினர் தக்ஷிணமூர்த்தி என்று போற்றினர். தக்ஷிணமூர்த்தி - தெற்கு முகமாக இருக்கும் கடவுள். தெற்கு, யமறுடைய திக்கு. அஞ்ஞானம் அகல மிருத்யு பயம் நீங்க, இஷ்டசித்தியனைப் பெற வேண்டிய நல்லுபதேசங்களை உபதேசிக்கவும் தெற்கு உரிய திக்காகும். நடராஜ மூர்த்தியும் அடியார்களின் பாயம் போக்க, வேண்டிய இஷ்டசித்திகளைக் கொடுத்தருளத் தெற்கு முகமாக நின்றே நடம்புரிந்தருளுவர்.

பகவான் ஞானசாரியத் திருமேனிகொண்டு திருவாதவூரருக்குத் தெற்கு முகமாகவேயிருந்து உபதேசித்தார்.

வாயுபதேசத்தாற் பயனில்லை. உண்மை ஞானத்தை உளமுகமாக நோக்கினால் அனைத்தும் புலப்படும் என்ற உண்மையை அறிந்து "மௌனகுரு" எனத் துதித்தனர்.

கல்வி - வித்தைக்கு வாக்கின் செல்வியான சரஸ்வதி ஸ்திரீரூபமாக, வீணை, ஞானபுஸ்தகம், படிகமாலை தாங்கியிருப்பதுபோல, உண்மை ஞானத்துக்கு தக்ஷிணமூர்த்தி ஆணரூபமாக வீணை, ஞானபுஸ்தகம் படிகமாலைதாங்கி மௌனகுருவாகிச் சின்முத்திரையால் மனவடக்கம் ஞானம் ஆகியவற்றை உபதேசித்தார் என்பதும் உய்த்துணரற் பாலது.

முயலகன் ஆணவரூபியாதலால் அந்த ஆணவத்தை மீதித்து அடக்கி ஞானத்தை உபதேசித்தார் எனபதை முயலகனை உதைத்தபாவனை விளக்குகிறது. ஞானமூர்த்தி தாமே என்பதையும், தம்மைத் தியானஞ் செய்தால் ஞானம் விருத்தியாகும் எனபதையும் குறிக்கத் தம் ஒருதிருக் கரத்தை மார்பில் வைத்து ஞான முத்திரைகாட்டினார் எனவும் அறியலாம்.

"வ - விடபி சம்பே பூமிபாகே நிஷண்ணம்
சகல முநி ஜநாநாம் ஞான தாதார மாராத் |
த்ரி புவந குருமீசம் தக்ஷிண மூர்த்தி தேவம்
ஜநந மரண துக்கச்சேத தக்ஷம் நமாம் ||

[ஆலமரத்தடியில் வீற்றிருந்து சகல முனிபுங்கவாகளுக்கும் ஞானத்தை அருளுபவரும், மூவுலகினுக்கும் குருவும், ஜநந மரண துன்பங்களை விலக்குவதில் வல்லுனருமான தக்ஷிணமூர்த்தியை வணங்குகிறோம்.]

குரவே சர்வ லோகாநாம் பிஷஜே

பவரோகிலும் |

நிதயே சர்வ வித்யாநாம் தக்ஷிண மூர்த்தயே

நம: ||

[சகல உலகினுக்கும் குருவும், பிறவிப்பிணியைப் போக்கும் வைத்தியரும், சகல கலைகளுக்கும் நிதியுமான தக்ஷிணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.]

என்றவாறு நாமும், தக்ஷிணமூர்த்தியை உள்ளக் கமலத்திலிருத்தித் தியானித்து அஞ்ஞானத்தைக் களைந்து மெய்ஞ்ஞானத்தை விருத்தி செய்து பூரண வாழ்வு பெற்றுச்சீரும் சிறப்புமாக வாழ அவ்விறைவன் அருள் புரிவானாக.

1. தீர்த்த மகிமை

ஒன்று வலகளைத்து மாணர் தாமே
ஊழிதோ றூழி உயர்ந்தார் தாமே
நின்றாகி யெங்கும் நிமிர்ந்தார் தாமே
நீர்வளிதீ யாகாச மாணர் தாமே
கொண்டுங் கூற்றை யுதைத்தார் தாமே
கோலப் பழை யுடையார் தாமே
சென்றுந் தீர்த்தங்க ளாணர் தாமே
தீருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர்தாமே (தேவாரம்)

சைவ சமயத்திலே ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்காக மூர்த்திவழிபாடு, சேஷத் திர யாத்திரை, தீர்த்தஸ்நாநம் என மூன்று கடமைகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கே எடுத்துக்கொண்டது தீர்த்தஸ்நாந மகிமைபற்றியேயாகும். இலங்கையிலே நகுல தீர்த்தம், பாபநாச தீர்த்தம், மாமாங்க தீர்த்தம், மாணிக்க கங்கர தீர்த்தம், மாயாநதம், பாலாவிதீர்த்தம் முதலியனவும் இந்தியாவிலே யமுனை, சரஸ்வதி, நிரமதர, சிந்து, காவேரி, சரயு, தாமிரபர்ணி, கோதாவரி, அரித்துவாரம் என்பனவும் பிறவும் புண்ணிய தீர்த்தங்களாக விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு வருடமும் வருகின்ற புண்ணிய தினங்களிலே பலர் இத்தீர்த்தங்கள் இருக்குமிடம் சென்று தீர்த்தம் ஆடி வருகின்றனர். இவர்களனைவருந் தீர்த்தபயனை அடைகிறார்களா என்று ஆராய்வாம். தீர்த்தமென்பது பெரியோர் வாசம் செய்யும் இடமேயாகும்.

பொறிவழிப் புலன்செலா தடக்கிப் புந்தியை
நிறைபரம் பொருளிடை நிறுத்து நின்மலர்
உறைவிட மல்லதை யுள்ளதாங் கொலோ
வெறிபுனற் நீர்த்தமென் றியம்பப் பட்டதே. (காசிகாண்டம்)

இங்ஙனம் கூறுமாற்றால் சேஷத்திரங்கட்கும் தீர்த்தங்கட்கும் மகிமை பெரியோர் வாசத்தாலுஞ் சேர்க்கையாலுமே உண்டாயிற்றென அறிய வேண்டும். அவர்கள் அதீர்த்தங்களிலே மூழ்கித் தெய்விகவாழ்க்கை வாழ்ந்தமையாலும் தெய்வத் திருவருளால் தமதிஷ்டசித்தி கைகூடப் பெற்றமையாலும், அவர்களின் பரிசம் பெற்ற அதீர்த்தங்கள் மகிமை பெற்றன. சில நீருற்றுக்களுக்கு இயற்கையாகவே சில நோய்களைத் தீர்க்கும் ஆற்றல் உண்டு. பூமியிலே சில இடங்களிலே இறைவன் அமைத்து வைத்த வரப்பிரசாதமே இவையெனச் சொல்லலாம். மற்றும் பல தீர்த்தங்கள் தெய்வத் திருவருள் வாக்கால் இம்மை மறுமைப்பயன்களை உதவும் பெற்றியனவரய் அமைந்துள்ளன. அவையெல்லாம் நல்லொழுக்கம் தெய்வ பக்தி நம்பிக்கையுடைய மெய்யன்பர்க்கே பயன் தருவன. ஏனையோர் அவற்றில் மூழ்கினும் பயன் பெருரென்பது,

கோடி தீர்த்தங் கலந்து சூளித்தவை
ஆடி னாலும் அரணுக்கன் பில்லையேல்
ஓடு நீரினை ஓட்டைக் குடத்தட்டி
முடி வைத்திட்ட மூர்க்களை யொக்தமே

என்னும் வாகீசவடிகள் திருவாக்கரால் நன்கு புலனாகும். மூடனான வன் ஓட்டைக் குடத்திலே நீரை முகந்துவைக்க அஃது அக்குடத்திலுள்ள ஓட்டைவழியாக ஒழுகிப் போய்விடுவதுபோல தீயொழுக்கமுடையாரும் தெய்வபக்தியில்லாதவருமாகிய மூடர்கள் கோடிக்கணக்கான தீர்த்தங் களையடைந்து முழுகினாலும் அத்தீர்த்தங்களால் உண்டான புண்ணியப் பயன் அனைத்தும் அவரிடத்துள்ள தீக்குணங்களென்னும் துவாரவழியாக நீங்கி விடும். காசிகாண்டம் என்னும் நூல்,

அறத்திறந் திறம்பினோர் அருளி லாதவர்
துறக்கமொன் றில்லெனச் சொல்லும் புன்மையோர்
திறப்புடைப் பயனுறுத் தர்க்கஞ் செய்குனர்
பெறற்கருந் தீர்த்தநற் பயன் பெறார்களே,

முதுக்குறை விலாதவர் மொழியுந் தெய்வவான்
நதிப்புன லாடினும் நவையி னீங்கலார்
மதுக்குடம் பன்முறை வரம்பின் மாநதிப்
புதுப்புன லாடினும் புனித மெய்துமே

எனப் புகல்கின்றது. அஃதாவது தருமநெறியினின்றும் விலகிப் போய், கொலை, களவு, கட்காம முதலிய அதர்ம ஒழுங்கங்களைத் தமக்கியல்பாகக் கொண்டோரும், மறுமைப்பயன் மேலுலகம் முதலியன இல்லையெனச் சொல்வோரும் ஒருபயனுமில்லாத குதர்க்கவாதம் பேசுவோருந் தீர்த்தப் பயனைப் பெறார். நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறிதலில்லாத அறிவு குறைந்த கீழ்மக்கள் தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்த கங்கையில் முழுகினாலும் பாவத்தினின்றும் விடுபடமாட்டார். கண்ணுக்குடத்தை நதிகள் பலவற்றில் நீராட்டினாலும் அது பரிசுத்தமாகுமோ? அகத்தாய்மையில்லாது செய்யப்படும் புண்ணியச் செயல்கள் பயன்படா என்பதாம்.

கற்றதங் கல்வியும் கடவுட் பூசையும்
நற்றவ மியற்றலும் நவையில் தானமும்
மற்றுள அறங்களும் மனத்தின் பாலழக்
கற்றவர்க் கேபய னளிக்கு மென்பரால்

இதில் மற்றுள அறங்களும் என்பதில் புண்ணிய தீர்த்தஸ்நானமும் அடங்குவதே.

திரிகரணசுத்தியுடையராய் இயம நியமங்களைப் பயிலுதல் தர்மவழியில் ஈடுபடுவோர்க்குரிய கடமையேயாகும்.

இயமம்: கொல்லாமை, வாய்மை, கள்ளாமை, பிறர் மனைவியரையும் பொதுமகளிரையும் விரும்பாமை, இரக்கமுடைமை, வஞ்சனையில்லாமை, பொறையுடைமை, மனங்கலங்காமை, அற்பாகாரம், சுசியுடைமை எனப் பத்துவகை.

நியமம்: தவம், சந்தோஷம், தேவபக்தி, தானம், ஈகவர பூஜை, ஞான சாத்திரங் கேட்டல், இலச்சை (தீச்செயல் புரிய வெட்குதல்)

புத்தி, செபம், விரதம் எனப் பத்துவகை.

இவ்வாறான இயம நியமங்களை யனுட்டித்தலால் சரீரமும் மனமும் அந்தக்கரணங்களும் சுத்தமடையும். இவைகளை அனுட்டித்தலையே திருமூலர் உள்ளத்தினுள்ளே உள்ளபல தீர்த்தம் ஆடுதல் என்பர். உள்ளத்தினுள்ள தீர்த்தங்களில் ஆடியபின்னரே உலகத் தீர்த்தங்கள் பயன் தரும்,

உள்ளத்தி னுள்ளே உள்ளபல தீர்த்தங்கள்
மெள்ளக் குடைந்து நின்றூடார் வினைகெடப்
பள்ளமூல் மேடும் பரந்து திரிவரால்
கள்ள மனமுடைக் கல்வியி லோரே

(திருமந்திரம்)

உள்ளமாகிய மாணஸவரவியில் பல நதிகளின் அல்தாவது நற்குண நற் செயல்களாகிய புண்ணிய தீர்த்தங்களின் மூல ஊற்றுக்களுண்டு. இவைகளால் அகமும் புறமுந் தூய்மை அடைதலே மர்னச தீர்த்தம் ஆடுதல்ஆம். இஃதறிந்தொழுகாதார் அம்மலையடிவாரத்தில் இன்ன தீர்த்தம் இருக்கின்றது, இம்மலையுச்சியில் இன்னதீர்த்தம் இருக்கின்றதெனப் பள்ளமும் மேடும் பரந்து திரிவர். இத்தகைய மாநச தீர்த்தங்கள் உண்டென்பதைப் பின்வரும் அதிவீரராம பாண்டியர் வாக் காலும் அறியலாம்.

“சத்தியந் தானம் சம்மதம் இன்சொற் சாற்றுதல் ஒருவழிப் படுதல் புத்திய முதல கரணமோர் முன்றும் அடக்குதல் புலன்கள்போம் வழியில் உய்த்திடா தமைத்தல் பொறைதிடம் ஞானம் உயிர்க்கெலாந் தண்ணளி புர்தல் இத்திற மனைத்தும் மாணசநீர்தத மெனவெடுத் தியம்பினர் மேலோர்”.

மேலே கூறிய இயம நியமங்களாகிய நற்குண நற்செயல்களும் இதில் அடங்குவன. சத்தியம் முதல் சீவகாருணியம் வரை கூறிய “அறத்துறை பயிலும் மாணத தீர்த்தமாடலராகி நீராடிற், புறத்தழுக்கொழிவதல்லது புனிதராகிலர்” நற்குண நற் செய்கையில்லாது புண்ணிய நன்னீராடுவதால் மட்டும் நற்பயன் விளையுமாயின், அப்புண்ணிய தீர்த்தங்களிலே எந்நேரமும் கிடந்து முழுகுகிற முதலை சுறமீன் தவளை முதலியனவும் நற்பயன் பெறுதல் வேண்டுமல்லவா? இராப்பகலரக எத்தனையோ வருடகாலம் அப்புண்ணிய தீர்த்தங்களிலேயே இருந்தும் முழுகியும் உடம்பைக் கழுவி யும் புண்ணியப் பயலோ ஞானமோ நல்லறிவோ மோட்சமோ அடைந்தனவா அந்நீர்வாழ் பிராணிகள்? இதனாலேயே சிவவாக்கியரும் “காலை மாலை நீரிலே முழுகுகின்ற கசடர்காள்! காலை மாலை நீரிலே கிடந்த தேரையென்பெறும்?” என்றார். மற்றொருவர் “கள்ளவேடம் புனையாதே பல கங்கையிலேயுன் கடம் நனையாதே” என்று சொல்கிறார். இவர்களுடைய கருத்து மனம் வாக்குக் காயங்களிலே நற்குணம் நற்பேச்சு நற்செய்கையின்றிப் புலதரமும் பலவிதமான நீர்நிலைகளில் புறவுடம்பைக் கழுவி விடுவதால் பயனில்லையென்பது பற்றி இப்படியெல்லாம் சொன்னார்கள். தீர்த்த மகிமை பற்றி

“புண்ணிய தீர்த்தங்கள் பொருந்தி யாடினோர்
விண்ணிடைக் கடவுள ராகி மேவுவர்” என்றும்

“பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையிடு ஞ்ளளினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாலொன்றும்
வேயனதோ ஞமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தமமைத் தோயாவாந் தீவினையே (தேவாரம்)

என்றும் கூறியதும், சிங்கவரம்ன் இரணியவர்மனுனதும் பகீரதன் பிரயத்தனத்தால் அவன் முன்னோரான சகரர்சாம்பலில் கங்கை பாய்ந்து அவர்கள் நற்கதி எய்தியனும், நகுல தீர்த்தத்தில் மாருதப்பூரவீக வல்லி ஸ்நாநஞ் செய்து விகாரமுகம் நீங்கி அழகிய முகம் பெற்ற வரலாறும் பொய்யா என்று கேட்குமிடத்து, அவையெல்லாம் உண்மையே யாயினும், தெய்வபக்தியும் நம்பிக்கையுமுடைய மெய்யன்பர்க்கே தீர்த்தங்கள் தம்பிடத் தேயுள்ள தெய்வீகப்பயன்களைத் தருகின்றன என்று அறிய வேண்டும்.

தீர்த்தஸ்நாநத்தின் வாயிலாக முன்னோரடைந்த பலன்களை நாமும் பூரணமாக அடைய வேண்டுமாயின், அதற்கு நம்மைத் தகுதியுடையோராகச் செய்தலே நம்முடைய முதற்கடமையாகும். நாம் தகுதியுடையோராக இருந்தாலேயே மூர்த்திசேவை தலவரசம் தீர்த்தஸ்நாநம் முதலியவற்றால் பயனுண்டாகும். மூர்த்திகளில் தெய்வசாந்தித்தியம் மிகுந்திருப்பினும் தலங்களிலே தெய்வீக அருட்சக்திகள் நிரம்பியவழியினும் நமது தகுதியைப் பொறுத்தே அவை பயன் தருகின்றன. எனவே நாம் நாடோறும் “ஒழுக்கம் அன்பு, அருள், ஆசாரம், உபசாரம், உறவு, சீலம், வழக்கிலாத் தவம், தானங்கள், வந்தித்தல், வணங்கல், வாய்மை அழுக்கிலாத் துறவு, அடக்கம், அறிவொடர்ச் சித்தலாதி” நல்வியல்புகளைப் பயின்று தெய்வபக்தியுடையோராய்த் தெய்வீக வாழ்க்கை நிலைக்கு நம்மை உயர்த்துவோமாயின்,

“இருநிலைநய்த் தீயாகி நீருமாகி இயமான னுயெறியுங் காற்றமாகி
அருநிலைய திங்களாய் குயிருகி ஆகாச மாயட்ட முத்தியாகிப்
பெருநலமும் குற்றமும் பெண்ணுமாணும் பிறவுநவுந் தமநவுந் தடையாகி
நெருநலியா யின்றாகி நானயாகி நிமிர்புன சடையடி கணின்ற வாரே”

இங்ஙனம் எங்கும் எல்லாப் பொருட்களிலும் வியாபகமாயிருக்கும் பரம் பெருநன் அவ்வவற்றின் மூலம் தமது அருளைப் பொழிய நாம் இன்ப வாழ்வு பெறலாம்.

முன்செய்வினைப்பயனால் வாழ்க்கையில் யாதேனும் குறைவுடையோர் நோயுற்றோர் அது தீர்ந்து தாம் விரும்பிய பேறடைதற்காகப் புண்ணிய தீர்த்தங்களையடைந்து நீராடிப் பயன் பெறலாம். அங்ஙனம் ஆடுமிடத்து நாம் தீர்த்தமாடித் தீவினை தீர்த்தோம் என்னுந் திடமான நம்பிக்கையுடையும், இனி அத்தகைய பாவங்களை ஒருபோதுஞ் செய்யாமல் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழுவோம் என்னும் உறுதியான தீர்மானமும், இதன்மூலமாக இறைவன் நமக்கு இன்னருள் புரிவர் என்னும் விசுவாசமும் அவர்க்கு அவர் விரும்பிய பயனையடையப் பேருதவி புரிவனவாகும்.

இராமகிருஷ்ணர் கூறிய கதையொன்று இவ்விடம் நினைவிற்கு வருகின்றது. புண்ணிய தினமொன்றிற் பூவுலகவாசிகள் பூலேசக கங்கையிற் புனித நீராடச் சென்றார்கள். அங்ஙனஞ் சென்று ஆடும்பொழுது எங்கோ

ஓரிடத்தில் அம்மையும் அப்பனும் இதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். அதுசமயம் தேவியார் இறைவனை நோக்கி “சுவாமி, இவர்கட்கெல்லாம் பாவ விமோசனம் உண்டா?” என்று கேட்டார். உடனே இறைவன் “தேவ்யே, வா; இதனை நேரில் சோதித்து அறிவோம்” என்று கூறித் தாம் ஓர் லீலையாக அங்கமெல்லாம் குறைந்தமுகு தொழுநோயராய் உருவெடுத்து, தீர்த்தமாடி வருவோர் போகும் வழியிலே கிடந்தார். தேவியார், பக்கவில் மானுடப் பெண்வடிவமாக நின்று “ஐயா புண்ணியவான்களே, தீர்த்தமாடித் தூய்மை யடைந்து செல்லும் பரிசுத்தவான்கள் யாராவது வந்து என் நாயகன் மேனியில் தொட்டால் இத்தொழுநோய் நீங்கிவிடும். உதவி புரியுங்கள்” என்று சத்தமிட்டழைப்பாராயினர். இதனைக் கேட்ட சிலர் இந்தப் புண்ணிய தினத்தில் தீர்த்தமாடிப் புனிதராய்ப் போகிற நாம் இந்தக் குஷ்டரோகியையா பார்க்க வேண்டும் என்றெண்ணிக் கண்ணாற் பார்க்கவும் விரும்பாமற் சென்றனர். சிலர் ‘இதேதடா துர்நாற்றம்?’ என்று மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு போனார்கள். மற்றுஞ் சிலர் ‘நாம் பாபிகள்; நாம் போய்த் தொட்டால் இது நீங்கிவிடப் போகிறதா!’ என்று சந்தேகப்பட்டுப் போயினர், இவற்றையெல்லாம் தூரத்திலிருந்து ஒரு துஷ்டன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் சிந்திக்கிறான்:

“கங்கை கங்கையெனக் கழறிடும் பெரியோர், தங்குமில்லிடஞ் சூழ் நூறு கரதம், வசித்திடும் பாவின்கள் பாவம் நீங்கி, விண்டு வினுலக மேவுவராமே, திவ்விய கங்கைத்தூ நீராடில், தீவினை யனைத்துந் தூரமாய் விடுமே, ஆதலின் இனி நான், புன்னெறிச் செல்லும் போக்கினை விடுத்து, நன்னெறி ஒழுக வேன் நலமிகப் பெறுவேன்; புண்ணியந்தருமிப் புனித நாளின்று புண்ணிய கங்கைப் புதுநீராடிப் பாவம் போக்குவேன்; புனிதனாகவேன்; குட்டரோகியைத் தொட்டுப் பார்ப்பேன்”, என்று தீர்மானித்தவனாய் விரைந்து சென்று கங்கையில் முழுகினான். அகழம் புறமுந் தூய்மையாயினன்; தெய்விக உணர்ச்சி நிரம்பியவனாய்க் குஷ்டரோகியிருக்குமிடஞ் சென்றான்; இவ்வதிசயத்தை இனிதே காண்பேனென்று குட்டரோகியைக் கையாற்றொட்டான். என்னே அதிசயம்! குட்டரோகியையும் காணோம், கூக்குரலிட்ட பெண்ணையும் காணோம். மீண்டும் பழைய இடத்தில் வந்தார்கள் பார்வதியும் பரமசிவனும். பரமசிவன் சொல்லுகிறார்: தேவியே பார்த்தனையா? இத்தனை லட்சம் ஜனங்களில் அவனொருவனே தீர்த்த மாடிய பலன் பெற்றான்.”

இக்கதையின் உட்கருத்தை அன்பர்கள் சிந்திப்பார்களாக கங்கை முதலிய நதிகள் அனைவர்க்கும் மங்கலஞ் செய்க என சம்ஸ்கிருத கவி வரணிராஜர் செய்த வடமொழி வாழ்த்து:-

கங்கா சிந்து சரஸ்வதீச யமுனா கோவரீ நம்மதா
கிருஷ்ணா. பீமரதீச பஸ்குசரபூ ஸ்ரீகண்டகீ கோமதி
காவேரீ கபிலா பிரயாகவனிதா வேதாவந்த்யாதய:
ந்யாயா: ஸ்ரீஹரிபாதபங்கஜபவா: குர்பு: லதா மங்ககாம்.

2. யோகசீத்தி

[திருவந்தியாரிலும் திருக்களிற்றுப்படியாரிலும் ஒரு பொருளுதவிய இடு செய்யுள் விளக்கம்]

இதன்கண் ஏடுத்துக் கொண்டவை, முதலாவதாக, திருவந்தியாரிலுள்ள யோகசீத்தியின் பெருமை கூறும், 22-ஆஞ் செய்யுளும், அடுத்ததாக அதன் விளக்கத்தைக் கூறும் திருக்களிற்றுப்படியாரிலுள்ள 41-ஆஞ் செய்யுளுமாகும். திருவந்தியார்:-

“காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைக் கருத்தினுள்
ஆற்றுவ தாற்றலென் றுந்திபற
அல்லாத தல்லதென் றுந்திபற.”

பதவுரை: காற்றினைமாற்றி - நாசித் துவாரங்கள் வழியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற உயிர்க்காற்றை இரு நாசித் துவாரங்களிலும் மாறி மாறி இயங்கச் செய்து (பின்மத்திய நாடியாகிய சுழுமுனை நாடிவழியே செலுத்தி “நிதானம்” என்ற மேலிடமாகிய சகஸ்ரதள மத்தியிலே நிலைபெறச்செய்து) கருத்தை - உள்ளத்தை (சிந்தனையை) கருத்தினுள் - உள்ளத்தினுள்ளே அறிவுருவாய் விளங்கும் இறைவனிடத்திலே (ஒடுங்கச்செய்து) ஆற்றுவது - தியான யோகத்தில் இருப்பது, ஆற்றல் - உயிருக்கும் உடலுக்கும் வலிமை தருவதாகும். அல்லாதது - இஃதல்லாத பிறவுழிகள், அல்லது - பயனிலாதனவாம். என்று - எனச் சொல்லி உத்தர - பறக்கக்கிளம்புகின்ற ஈயே, பற - பறந்துசெல்வாயாக.

[தேவாரங்களில் கிளி, குயில்களையும், திருவாசகத்தில் தும்பியையும் விளித்துப் பாடியதுபோல, ‘ஈ’ என்னுஞ் சிறு பிராணியை நோக்கிக் கூறியது, வேறு கருத்துக்களும் உண்டு.]

இதனையே திருமூலயோகிகள்;

“இடக்கை வலக்கை இரண்டையும் மாற்றித்
துதிக்கையா லுண்போர்க்குச் சோரடிம வேண்ட” — அளவும்

இதயகமலத்து இறைவனைத் தியானித்தலின் பயனை

“நாசிக் காதோமுகம் பன்னிரண் டங்குலம்
நிசித்தம் வைத்து நினையவும் வல்லையேல்
மாசித்தி மாயோகம் வந்து தலைப்பெய்தும்
தேகத்துக் கென்றுஞ் சிதைவில்லைத் தானே.” எனவும் கூறினர்.

இதற்கு விளக்கம் கூறும் திருக்களிற்றுப்படியார் 41-ம் செய்யுள்:

“அரண உணர்வுதளி லவ்வுணர்வை மாற்றிற்
கரணமங் காலங் ககககடும்—புரணமது
கூடரமை யுக்கூடும் கூடுதலங் கூட்டினுக்கு
வாடாமை யுக்கூடும் வந்து”

அரண உணர்வுதளில் - எந்நிலையிலும் எவ்விடத்திலும் இறைவன் திருவடியே புகுவிடமாகக் கொண்டு இருப்பதாகிய அந்நிலையில் (உறுதிபெற்றவராகி) அவ்வுணர்வை மாற்றில் - புலன்வழிச் செல்லுகின்ற ஜீவபோத உணர்வை “அரணஉணர்வில்” நிலைபெறச் செய்தால். காரணம் - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் எனனும் அந்தக் கரணங்களும், காலம் - பிராணவாயுவும், கைகூடும் - வசமாகும் (யோகம் நிலைபெறும், இவ்வாறு யோகநிலை சித்தி பெற்றால்), புரணம் அது கூடாமையும் - மனச்சலனமென்றும் சித்தவிருத்தி வந்து சேராமையாகிய திடசித்த நிலைமையும், கூடும் - சித்திக்கும்; கூடுதலும் - அத்தலில் சிவம்பிரகாசித்தல் சித்திக்கவே, கூட்டுக்கு - ஆன்மாவின் கூடாகிய அவ்வுட

லுக்கு, வாடாமையும் - பிணிமூப்புக்களால் வருகின்ற வாட்டமின்மையும், வந்து கூடும் தாளே வந்து சேரும்.

புரணமது - 'ஸ்புரணம்' என்ற வடசொல்லின் திரிபு 'ஸ்' மறைந்து புரணமாகியது. ஸ்பு - என்ற தாதுவுக்குத் துடிக்க, - குழபமடைய, - கிளம்ப, - பிரகாசிக்க, தோன்ற என்னும் கருத்துக்களும், ஸ்புரணம் - எனனும் சொல்லுக்கு துடித்தல், பிரகாசித்தல், தோன்றல் என்ற கருத்துக்களும் வடமொழி அகராதிகளிற் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

எனவே; "புரணமது கூடாமையும் கூடும்" என்பதற்கு, மனக்குழப்பம், சலனம், மனத்திலிருந்து கிளம்புகிற சந்தேக விபரீத உணர்வுகள் யாவும் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றாது அடங்கும் எனக் கூறலாம். மனத்திலே தோன்றுகின்ற சந்தேக விபரீத உணர்வுகளாகிய சித்தவிருத்திகள் அடங்கினால் மனம் ஒரு நிலைப்படாது. பிராணயாம சித்தியினால் சித்தவிருத்திகள் அடங்கி மனமேலய சமாதிகிலை கைகூடும்-

"யோக: சித்தவ்ருத்தி நிரோத:" (யோகம் என்பது சித்தவிருத்திகளை அடக்கு தலாம்) எனப் பதஞ்சலியார்.

"மன் மனமெங்குண்டு வாயுவுமங்குண்டு
மன் மனமெங்கில்கை வாயுவுமங்கில்கை"

"அகையுமனத்தை அடக்குவானே யோகியதி தீரன்" எனவுங் கூறுதலினால் மனத்தை ஓரிடத்தில் நிறுத்தப்பழகுதலே யோகமாம்.

கல்லால் விருட்ச நிழலில், சிவபிரான் ஸ்ரீ தட்சணாமூர்த்தி வடிவமாக வீற்றிருந்து சனகாதி நால்வருக்கும் உபதேசித்ததும் இந்நிலையே.

"சித்ரம் வடதரோர் மூலே வ்ருத்தா சிஷ்யா: குருர் யுவா
குரோஸ்து மௌனம் வ்யாக்யானம் சிஷ்யாஸ்து சின்னசம்ஸயா:

"அத்தத்தில் உத்தரங்கேட்ட அருந்தவர்
அத்தத்தி ஐத்தர மாகும் அருண்மேனி
அத்தத்தினாலே அணையப் பிடித்தலும்
அத்தத்தில் தம்மை அணைந்து நின்றாரே" — திருமூலர்,

உபதேச கலையினால் அடங்காத சனகாதி ரிஷிகளுடைய சித்தவிருத்திகள், ஒரு கணம் சின்முத்திரையோடு கூடிய யோகநிலையில் சிவபிரானார் வீற்றிருக்க, சந்தேக விபரீத மின்றி, அடங்கித் தியானநிலை கைகூடிற்று. இதனையே அப்பரமுகளும் "உயிராவண மிருந்து" என்னுந்தேவாரத்தில விளக்குகின்றார்.

உயிராவணமிருந்து - பிராணவாயுவை அடக்கி உற்று நோக்கி - அகக்கண்ணாற்பார்த்து உள்ளக்கிளியில் - மனத்திரையில் உருவேழுதி - சிவனுருவை நன்குதியானித்து உயிராவணஞ் செய்திட்டு - உயிரை அரணஉணர்வில் நிறுத்தி பரிபுரண ஆன்மசமர்ப்பணத்தின் மூலம், உன்மைத் தந்தால் - தேவரிடத்தில் ஒப்படைத்தலினால், தியானிப்பவன், தியானம் - தியானிக்கப்படுபவன் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றாகி, முதலிரண்டும் மறைந்து தியானிக்கப்படும் பொருளாகவே இருக்கும் நிலையில், "தற்போதமிழந்த நிலையில்," அவனிவனும் நின்ற நிலையில், உணர்ப்படுவாரோடு — உணரப்படும் பொருளாகிய சிவத்தோடு, ஒட்டிவாழ்த்தி — அவனேதானே யாகி அந்நெறி சிலோஹம் பாவனையில் உறுதியாய் நிற்க அந்நிலையற சிவம் பிரகாசிக்கும் விளக்கித் — தோன்றும் - ஸ்புரணமாகும் அப்பரம் பொருளோடு 'அந்தமொன்றில்லா ஆனந்தம்' எனக் கூறப்படும் அவ்வானந்தாதீத நிலையில் வாழ்வாயாக.

இவையெல்லாம் "நின்னருட் கண்ணோக் குடையார்க்கே சித்திக்கும்" என உபதே சிக்கின்றார்.

ஸ்புரணம் என்னுஞ்சொல் ஸ்ரீ சகர அர்ச்சன பத்திகளில் விசேஷார்க்கிய சாதனம் செய்யும்போது அயிர்தேஸ்வரி பிரார்த்தனையில் "பூத்வா பராமிருதா காரே மயீ சித் ஸ்புர

ணம் குரு" பராயிர்த சுவரூபினியே, நீ இவ்வர்க்கிய ரூபமாய் ஆவிர்ப்பளித்து என் லிடத்தில பரம் பொருளின் விளக்கக் தோன்றச் செய்வாயாக எனப் பிரார்த்திக்கப் படுகிறது.

இங்கும் தோன்றி விளங்குதல் என்னும் பொருளில் 'ஸ்புரணம்' உபயோகிக்கப் பட்டிருப்பது காண்க.

ஆன்மாவை மறைத்திருக்கின்ற திரோதானசத்தி நீங்குஞ் செயலோடு சிவதரிசன முண்டாகுஞ் செயலும் உடன் நிகழுகின்றது. மறைப்பு நீங்குதலும் சிவதர்சனமும் உடன் ஒரே நிகழ்ச்சியாக நடைபெறுகின்றது.

முதலிலே சித்தவிருத்திகள் தோன்றி விளங்குதற்கு உபயோகிக்கப் பெற்ற அப்பதம் மீண்டும் சிவபரம் பொருள் தோன்றி விளங்குதற்கும் உபயோகமாகிறது.

சிவப்பயிர் தோன்றி, சிவஞானக்கதிர் விளையவேண்டிய இடத்திலே சித்தவிருத்தி களாகிய களைப்புறிகள் தோன்றிச் சிவஞானக் கதிரின் தோற்றத்தைத் தடைசெய்தன.

ஞானசாரியரின் திருநோக்கால் சிவஞானனுபவத்திற்கு இடையூறுக முளைக்குக்களைகள் அழிந்தொழியச் சிவானுபவ அருண் மழையினால் சிவஞானப் பயிர் தழைத் தோங்கும்.

ஆன்மாவிலே சிவம் தோன்றுதற்கும், சிவஞான முதிப்பதற்கும் முதலிலே தியான நிலை கைகூடப் பிராணயாமப் பழக்கக் தேவையாகிறது பிராணயாம யோகசாதனை களையும் பயனையும் வற்புறுத்திக் கூறுவதே இங்கு எடுத்துக்கொண்ட திருக்களிறறுப் படியார்ச் செய்யுளின் நோக்கமாகும்.

முதலிலே சுவாசத்தின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்த அதனை இரு நாசிகளிலும் மாற்றி மாற்றி இயங்கச் செய்தல் வேண்டும். அதன் பின் இரண்டையும் அடக்கி 'சுமுமுன' என்னும் பெயரையுடைய மத்தியநாடி வழியாகச் செலுத்துதல் வேண்டும். இந்த நாடி யானது முள்ளந்தண்டெலும்பின் உட்டுளை வழியாக உச்சிவரை செல்லும், இந்த நாடி வழியாகச் சுவாசஞ் செல்லும்போது தசவிதநாதங்கள் கேட்கும், அதுவே தாண்டவச் சிலம்பொலியாம்.

"திருச்சிலம் போசை வழியே சென்று
நிருத்தனைக் கும்பிடென் றுந்தீபற
நேர்பட அங்கே யென்றுந் தீபற"

யோகியாகிய சேரமான் பெருமாள் கேட்ட சிலம்போசை இதுவே. இவர் கைலாயத் துக்குச் சென்ற குதிரையும் யோகவாசியே. யோகக் குதிரையிலேறி ஐந்தெழுத்தோடு கூடிய சிவயோகசாதனையாகிய பிரயாணஞ் செய்து முத்தி என்னும் கைலையை யடைந்தாரென்ப.

"தீண்டற் கரிய திருவடி நேயத்தை
மீண்டுந் தருளால் விதிவழியே சென்று
தூண்டிச் சிவஞான மாவனைத் தானேறித்
தாண்டிச் சிவனுடன் சாரலு மாமே"

சிவத்தியானஞ் செய்யக் குறிப்பிட்ட இடங்களுள் இருதயகமலமும், துவாதசாந்தஸ் தானமாகிய சகஸ்ரதளபத்மமும் விசேடித்தவை. இவை இரண்டினும் துவாதசாந்த ஸ்தா னம் மிகவும் உயர்ந்த இடமாகும். செளனகர் முதலான முனிவர்களுக்கு, சிரஞ்சீவி மார்க்கண்டேய முனிவர் சிவத்தியானத்துக்குரிய இடமாக உபதேசித்ததும் துவாதசாந்தஸ் தானமே. பூர்வகாரணமும், நித்தியார்ச்சனவிதிப்படலம், தியானவிதி.

"துவாதசாந்தே சிவம் வித்யாத் ஊர்த்தவே நிர்த்தம் விசிந்த 1

துவாதசாந்தாத் பரோ யஸ்மாத் அதிசுஷ்டம்ஸ் திதோவிது : 1

ஆனந்த நிர்த்தக: சாக்ஷாத் தேவதேவோ ஐகத்குரு : 1]

எனவும்; திருமுலயோகிகள் ;

“அண்டங்கள் ஏழினும் கப்புறத் தப்பால்
உண்டென்ற சத்தி சதாசிவத் துச்சிமேற்
கண்டங் கரியான் கருணை திருவுருக்
கொண்டங் குமைகாணக் கூத்துகந் தானே”

“தீடுஞ் சிரசிடைப் பன்னிரண் டங்குலம்
ஓடும் உயிரெழுந் தோங்கி யுதித்திட
நாடுமின் நாதாந்த நம்பெருமா னுகந்
தாடு மிடந்திரு வம்பலந் தானே”

எனவும் கூறுதல் காண்க. இவ்வாறாகத் துவாதசாந்தத்தில் விளங்கும் பரம்பொருளைத் தியாவிக்கும் முறைகள் எல்லாம் பூந்தகழினுழர்த்தி உபநிஷத்திலும் விளக்கமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. மீதானம் (மேலிடம்) என்று குறிக்கப்படுமிடம் இதுவே. இவ்விதம் தியானயோகம் செய்வதினால் சிரஞ்சீவித்துவம், நித்திய யௌவனம் நிலுபெறும். இத னையே நூலாசிரியர்,

— “கூட்டினுக்கு வாடாமையுங் கூடும் வந்து” எனக் கூறினர். கூடு - ஆன்மாவின் கூடாகிய சரீரம்.

“கூடு” என்பதற்கு ஓர் உரையாசிரியர்: ‘கடவுளுக்குக் கூடாகிய உயிர்க்கு’ என உரைகாணுகிறார். உயிருக்கு வளர்ச்சி தேய்வு, இளமை, முதுமை முதலிய பருவவேறு பாடுகளின்மையானும், இவ்வித நிலைகள் உயிருக்குக் கூடாகிய சரீரத்துக்கே பொருந்து வன ஆகலானும், திருமூல யோகிகள் போன்ற மகான்கள் ‘கூடு’ எனனும் சொல்லிச் சரீரம் எனனும் பொருளிலேயே வழங்கியிருந்தலானும் “கூட்டினுக்கு வாடாமையுங் கூடும் வந்து” என்பதற்கு யோகசித்தி பெற்றோர் எஞ்ஞான்றும் இளைஞராய், அழகியராய் நீண்டகாலம் உயிர்வாழலாம் எனப் பொருள் கொள்ளுதலே பொருத்தமானது. பின்வரும் வாக்குகளைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளலாம்,

“கூடுகெழின் மற்றோர் கூடு செய்வானுள் .....

“காக்கை கவரிகலன் கண்டார் பழிக்கிலென் .....

கூத்தன் புறப்பட்டுப் போனவிக் கூட்டையே”

“கூடுவிட்டிங் காவிதான் போயினபின்பாரே யனுபவிப்பார்.”

யோகசித்தியினால் உடழலகு பெறலாமென்பதை

“பிண்டத்துள் உற்ற புழைக்கடை வாசலை
அண்டத்துள் உற்று அடுத்தடுத்த தேகிழல்
வண்டிச் சிக்கும் மலர்க்குழல் மாதரார்
கண்டிச் சிக்குறந் காயமுமாமே” என்றும்,

இளமை பெறலாமென்பதை

“மேலை நிலத்தினுள் வேதகப் மிப்பிள்ளை
மூலநிலத்தில் எழுகின்ற மூர்த்தியை
ஏல எழும்பி இவளுடன் சந்திக்கப்
பாலனும் ஆவான் பராநந்தி ஆணையே” என்றும்,

நீண்ட ஆயுள் பெறலாமென்பதை

“சராறு கால்கொண் டெழுந்த புரவியைப்
பேராமந் கட்டிப் பெரிதுணை வல்லிரேல்
நீரா யிரமும் நிலமா யிரத்தாண்டும்
பேராது காலம் பிரானந்தி ஆணையே.” என்றும்,

திருமூலர் ஆணையிட்டுரைத்தல் காண்க.

3. திருஞானசம்பந்தர் உட்கொண்ட ஞானப்பால்

தவ ஸ்தந்யம் மன்யே தரணிதர கந்யே ஹ்ருதயத:

பய: பாரா வார: பரிவஹதி ஸாரஸ்வதமீவ

தயாவத்யா தத்தம் த்ரவிடசிக ராஸ்வாத்ய ஸததம்

கவீநாம் ப்ரௌடாநா மஜநி கமநீய: கவய்தா *

பர்வதராஜ குமாரியே உம்முடைய முலைப்பாலானது வித்தியாமய
மான பாற்கடல் போலப் பெருகுகிறது என்று நினைக்கிறேன். எதனாலு
லென்றால் கிருபையுடையவளான உம்மால் கொடுக்கப் பெற்ற உமது
முலைப்பாலைப் பருகித் தமிழ்க் குழந்தையான ஞானசம்பந்தர் புலமையில்
முதிர்ந்தவர்களான இசைத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் மனோகரமான கவிஞ
ராக ஆகிவிட்டார்.

ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள் இச்சலோகத்திலே சீர்காழிப் பதியில்
திருவவதாரஞ் செய்த ஞானசம்பந்தருக்கு மூன்றாம் வயதில் அம்மையும்
அப்பரும் வந்து ஞானப்பாலுட்டிய அற்புதத்தை வியந்து பாராட்டு
கின்றார். மெய்யன்பர் பொருட்டு உருவந்தாங்கி வரும் அம்மையப்பர்
களது திருவடிவம் எம்போன்றரது என்பு, தசை, குருதி முதலியவற்றால்
லாக்கப்பட்டதன்று. உடனே மறைந்துவிடக் கூடிய திவ்விய சரீர
மாகும். இப்படி அருள்வடிவந்தாங்கி வந்த தேவியாரின் ஸ்தனபரங்
கட்கு முறையே பரஞானம் (கடவுளறிவு) அபரஞானம் (உலகியலறிவு)
என்று பெயராம். இத்தகைய அறிவுகள் உயிர்கட்கு ஞான சொருபியா
கிய தேவியின் திருவருளாலேயே விளக்கம் பெறுவனவாகும்.

தேவியின் திருவடிவம் ஞான சொருபமாம் என்பது “சக்தி தன்
வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞானமாகும்” என்னும் சிவஞான சித்தித்
திருவரக்கால் அறியலாம்.

காளிதாசனுக்கும் முத்துத் தாண்டவர்க்கும் முறையே தாம்பூலமுண்
பித்தும் பாலடிசில் தந்தும் கல்வியும் ஞானமும் தோற்றுவித்த உல
கன்னை, சற்புத்திராவதாரமாகிய ஞானசம்பந்த மூர்த்திக்கு சிவரஞ்
சைப்படி பொன் வள்ளத்துப் பாலமுதம் உண்பித்தலின் மூலமாக சிவஞான
விளக்கமும் அருள்வாக்குச் சித்தியும் அருளிஞர்.

* அன்னைநின் குயங்கள் பயந்திடு மமுதை

அகத்தெழு ஞானவா னந்தந்

துன்னிரு நதியாந் துதிகலை வாணி

தோற்றமாய்ச் சொல்வதே அல்லால்

பின்னையொன் றெனுமோ, பிசாட்டிநின் பீரம்

பேணிய பைந்தமிழ்ப் பிள்ளை

பன்னுறு பனுவற் பாவலர் மணியாய்

மணங்கவர் பாவலோ னெனிலே.

சௌந்தரியலகரி மொழிப்பெயர்ப்பு

முன்னொருகாலத்திலே தேவரத்தேவரும் ஆதிசுருவாமாய தக்ஷிண மூர்த்தியின் சந்நிதியில் ஸநத்குமாரர் என்னும் பெயரோடு விளங்கி ஞானோபதேசம் பெற்ற ஸ்கந்த மூர்த்தியே தக்ஷிணதேசத்திற் சிவசமய விளக்கம் குன்றுவதைக் கண்டு அருந்தவச் செல்வரான சீர்காழிச் சிவ பாதவிருதயர்க்குத் தமது அம்சமாக அவதாரஞ் செய்தார் என்பது பத்திமாண்கள் கொள்கை. ஸ்கந்த ஸ்வாமியே ஸநத்குமாரர் என்பது

“பகவான் ஸநத் குமாரஸ் தம் ஸ்கந்த இத்யா சக்ஷதே!”

தம் ஸ்கந்த இத்யா சக்ஷதே!”

என்னும் சாந்தோரக்கிய உபநிஷத வாக்கியத்தால் அறியக்கிடக்கின்றது.

சமீபகாலத்தில் உயிர்வாழ்ந்த தமிழறிஞரும் சமயஞான உள்ளொளி விளக்கமுடையவருமாகிய திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் தாமெழுதிய “சித்தமார்க்கம்” என்னும் நூலில் “சித்தர் திருக்கூட்டம்” என்ற பகுதியிலும், இமயம் அல்லது தியானம்” என்ற நூலில் ரஷ்ய மாது பிளவட்ஸ்கி கூறியதை அநுவதிக்கும் இடத்திலும் ஸ்ரீ கைலாய கிரியில் மொளநகுருவாக ஒருவர் குருமார்க்குத் தலைவராக விளங்குகின்றாரெனவும் அவரெதிரில் நான்கு பிரதான சிஷ்யர்களிருக்கிறார்களெனவும் அந்நால்வரிலொருவர் இளமை வடிவினராய்த் தலைமை பெற்றிருக்கிறாரெனவும் அவர்களைச் சேர்ந்த குருமார் கூட்ட மொன்றுளதெனவும் அவசியம் நேரும்போது அவர்களிலொருவர் உலகு நோக்கிவந்து அறம்வளர்த்துச் செல்வரெனவும் எழுதுகின்றார்.

நமது சமயக் கொள்கையின்படி மொளன குரு ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தியாகவும் நால்வர் சநகாதி நால்வராகவும் இளமை வடிவினர் ஸ்கந்தர் ஆகவும் கொள்ளலாம். சைவசமய யாகங்களிலே பூஜிக்கப்படும் சப்த குருக்களில் ஸ்கந்தசுவாமியும் ஒருவரே. இங்ஙனம் (ஸநத் குமார) ஸ்கந்த அம்ஸமாக அவதரித்தவர் சம்பந்தர் எனக் கொள்ளின் அம்மையும் அப்பரும் வந்து பாலமுதளித்தலில் ஒரு அதிசயமு மில்லை. அங்ஙனமன்றிச் சம்பந்தர் பூர்வ ஜென்மங்களிலே சரியை கிரியா யேரக நிலைகளை முடித்து ஞானநிலை அடையவேண்டிய தகுதியோடு பிறந்தவோர் பக்குவான்மா எனக்கொள்ளினும் சர்வலோக மாதா உருவத்திருமேனி தாங்கி வந்து பாலமுதளித்து ஞானோதயப் உண்டாக்குதல் என்றும் நிகழக் கூடியதொரு அருட்செயலேயாம். தேவியாரது அருட் பிரசாதத்தால் அருள் ஞானம் பெற்றோர் பண்டுதொட்டின்றுவரையும் உள்ளார்கள்.

இன்று நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடும் அன்னை ஸ்ரீ சாரதாமணி தேவியாரைத் தமது மனைவியாகவும் பிரதம சிஷ்யையாகவும் பெற்ற ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரும் ஸ்ரீ தக்ஷிணகாளி தேவியின் அருட்பிரசாதத்தால் மிகப்பெரிய கல்விமாண்களும் ஆங்கில பட்டதாரிகளும் மெச்சும் படியும் அதிசயிக்கும்படியும் ஞானக்களஞ்சியமாக அ தி ம து ர வர்க்விளாசமும் பெற்றவராக விளங்கியிருந்தாரென்பது அண்ணாள் வாழ்க்கை வரலாற்றால் நன்கு அறியலாம்.

தகுதியுடைய பக்குவாண்மாக்கட்கு இறைவனும் இறைவியும் வெளிப்
படையாக வந்து அருள் பாலித்தலினால் ஞானம் உண்டாகுமென்பது பின்
வரும் திருமூலவாக்குகளால் நன்கு விளங்கும்.

“சத்தியினோடு சயம்புவும் நேர்படிவ்
வித்தது வின்றியே எல்லாம் வினைந்தன”

“நின்றனள் நேரிழை யானொடு நேர்பட
ஒன்றிய உள்னொளி யாலே உணர்ந்தது
சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வேண்டிய
துன்றிடு ஞானங்கள் தோன்றிடுந் தானே.”

என்பதனால் அம்மையும் அப்பரும் எதிரில் வந்த மாத்திரத்தே ஜீவாத்
மாவை மறைத்திருந்த திரோதான சக்தி (மாயை) நீங்கிவிட சர்வஞான
மும் ஆன்மாவிடத்திலே பிரகாசமாயிற் றென்பதாம். பாலுரட்டல் என்
பது குரு மந்திரோபதேசம் செய்வது பேரன்ற வெளித் தோற்றமான
ஆன்ம சுத்திக் கிரியையாகும். இங்ஙனம் சிவபிரான் ஆணைப்படி தேவி
யின் அருள் நோக்கமும் மெய்தீண்டலும் திவ்விய பிரஸாத உணவும்
ஞான சம்பந்தரின் தடையற்ற ஞானவிளக்கத்துக்குக் காரணமாயின.
இதனால்,

“சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கிய ஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞான முணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தா ரந்திடுயில்.”

இவ்வாறு ஞானோதயம் உண்டானது மாத்திரமன்றித் தேவினுமினிய
சித்திர வித்தாரக் கவிபாடும் முதுபெரும் புலவராகவும் ஆக்கிவிட்டதாம்
அம்மையின் அருட் பிரசாதம். சகல வித்யாஸ்வரூபினியான தேவியின்
திருவருளாலேயே இனிமை நிறைந்த வாக்குவன்மையுண்டாகும் என்பதும்
மேற்காட்டிய கலோகத்துள்ள “கமலீய: கவயிதா” என்னும் வாக்கால்
நிரூபணமாகிறது.

“அஞ்சொன் மொழியாள் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை
செஞ்சொன் மடமொழிச் சீருடைச் சேயிழை
தஞ்சமென் றெண்ணித் தன் சேவடி போற்றுவார்க்
கின் சொல் அளிக்கும் இறைவி யென்றாரே.

என்னும் திருமந்திர மொழியும் இதற்குச் சான்றாகும்.

இவ்வாறாக ஞான சம்பந்தக் குழந்தைக்கு அம்மையப்பர் வந்து அருள்
செய்து ஆத்மஜோதியைப் பிரகாசிக்கச் செய்த அருட்செயலை அத்தெய்
விகக் குழந்தையின் வரக்கிலேயே காண்போம்.

“போதையார் பொற்சின்னத் தடிசில் பொல்லாதெனத்
தாதையார் முனிவுறத் தானனை யாண்டவன்
காதையார் குழையினள் கமழல வநநகர்ப்
பேதைவாள வளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே

4. சைவ சமயிகளும் சிறுதிதய்வ வழிபாடும்

சைவசமயிகளாவார் முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபிரானாரையும், மலரின் மணம்போல அச்சிவபிரானோடு இணையிரியாத தேவியையும், துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனத்தின் பொருட்டுக் கணபதி, முருகக்கடவுள், வைரவர், வீரபத்திரர் ஆதிய உருவங்கொண்ட சிவகுமாரர்களுமே யன்றிப் பிற தெய்வங்களை வழிபாடு செய்யாத நியதியடையோர் ஆவர். சூரன், கறுப்பன், மாடன், மதுரைவீரன் என்னும் இன்றோரின் பெயருள்ள தேவதைகளுண்டென்னுங் கொள்கையோடு அவற்றிற்கு ஊனும்மதுவும் உவந்து படைத்து வெறியாட்டயர்தல் உண்மைச் சைவசமயிக்கு ஆகாது. மாரி, காளி, சாமுண்டி என்பன சிவசக்தியின் பேதவடிவமென்பது அறிஞர் கொள்கையாயிருத்தலின், அவைகளை வழிபடும்போது ஊனும் மதுவுமின்றிச் சாத்துவிக உணவுபடைத்து, இவற்றின் மூலம் மகாதேவியே அருள் செய்பவள் என நம்பி வழிபட வேண்டும்.

ஆதிசங்கராசார்ய சுவாமிகள் தாம்செய்த சிவானந்தலஹரியில் சிறு தெய்வ வழிபாடு செய்யேன் எனத்துணிந்துரைத்துத் துதிக்கின்றார்.

ஸஹஸ்ரம் வர்த்தந்தே ஐகதி விபுதா: சுபுத்பலதா:
ந மந்ய ஸ்வந்தே வா ததநுசரணம் தத்கிருதபலம்
ஹரிப் பிரம்மாநீநா மபி நிகடபாஜா மகலபம்
சிரம் யாசே சம்போ! சிவ தவ பதாம்போஜ பஜநம் ★

உலகத்திலே, அற்பபயன்களைக் கொடுக்கிற, ஆயிரக் கணக்கான தேவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான், கனவிலாயிலும். அவர்களை அநுசரித்தலையும், அவர்கள் செய்யும் பயனையும் நினைக்கமாட்டேன். சம்பத்திலிருக்கிறவர்களான விஷ்ணு பிரமா முதலிய தேவர்கட்குக்கூட எளிதிற் கிடையாததான உமது பாத தாமரைகளைத் துதிக்கும்பேற்றை என்றும் கிடைக்க வேண்டுகிறேன்.

இத்தோத்திரத்திலே ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் 'அதித்தியமான சிறு சிறு உலகப் பயன்களுக்காகச் சிறுதெய்வ வழிபாடு செய்யேன்; முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானே! உமது திருவடித்தாமரைகளையே துதிக்கும் பேறு தருக' என வேண்டுகிறார். பிறப்பிறப்புடைய தெய்வ நிலையடைந்த தேவதைகள் வழிபடுவோர்க்குச் சில உதவிகளைச் செய்யினும் இறுதியில் நோய், துன்பம், தரித்திரம், சந்ததிக்கேடு, குடும்ப அழிவு என்பவற்றைச் செய்து விடுகின்றன. இதனால்ரோ வரகீச அடிகளும்,

* கொள்ளேன் குறுமைப் பயன்கள் அவைகள் கொடுத்தொழிய உள்ளோர் சுயர்தமை உள்ளேன் கனவிலும்; உன்னயல்சேர் புள்ளார் பலர்க்கும் பொருந்தாவான் றுளிற் புரிதொழும்பே விள்ளேன் நெடிதுற வேண்டுவன் ஈச, விதித்தருளே. (சிவானந்தலஹரி மொழிபெயர்ப்பு)

"என்றுநா மியாவர்க்கு மிடவோமல்லோம்
 இருநிலத்தி மெமக்கெதிர வாருமில்லைச்
 சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோமல்லோம்
 சிவபெருமான் திருவடியே சேர்ப் பெற்றோம்
 ஒன்றினும் குறையுடையோ மல்லோ மன்றே
 உறுபினியார் செயலெழிந்திட் டோடிப் பானுர்
 பொன்றினார் தலைமலை யணர்ந்த சென்ஈப்
 புண்ணியனை நண்ணிய புண்ணியத்துள் ளோமே"

தலைமலை தலைக்கணிந்த தலைவனை யடைந்த புண்ணியப்பேறுடைய
 யாம் அவர்திருவடியே புகலிடமாகப் பெற்றுக் கொண்டோம்; ஆகையி
 னாலே நோயில்லை; எதிரியில்லை; ஒரு குறையுமில்லை; தீமை செய்யுந் தேவ
 தைகளாயினுமாகுக! நோய்தரும் பேய்களாயினுமாகுக! யாரையும் நாம்
 வணங்கோம்; ஒருகாலும் சிறுதெய்வ வழிபாடு செய்யோம் என்று வீரம்
 பேசுகின்றனர்.

தேவி பக்தரான அபிராமிப்பட்டரோ; "உமையும் உமையொரு பாக
 லும் ஏக உருவில் வந்து இவ்வு ளுமையுந் தமக்கன்பு செய்ய வைத்தார்"
 ஆதலின், "வினே பலிகவர் தெய்வங்கள் பாற்சென்று மிக்கவன்பு பூனேன்"
 என்று திடமாசக் கூறுகிறார்.

சிறுசிறு சிவதருமங்கள் செய்து அப்புண்ணியப் பயனாற் சிலகாலந்
 தேவ வடிவமும் சிற்சில சக்திகளும் பெற்ற சிவானமாக்களே சிறு தெய்வ
 நிலை எய்தின. சில ஆன்மாக்கள் பாவத்தாற் பேய்வடிவமெய்தின. இவை
 உலகமெங்கும் அருவமாகத்திரிகின்றன. முழுமுதற் கடவுளை அணுக
 இயலாத தகுதியற்ற மனிதர் சிலர், தத்தம் மனநிலைக்கேற்றபடி தமது
 இலெளகிகப் பயன்களுக்காக இத்தேவதைகளை வழிபட்டு இவற்றின்
 மூலம் அறியாமை மிகுந்துள்ள உலகமக்கள் மயங்கத்தக்க சில சித்திகளைப்
 பெறுகின்றார்கள். இங்ஙனம் அடையப்பெறுஞ் சித்திகள் மருட்சித்திகள்
 ஆகும். சில மந்திரவாதிகள் கணபதி, சுப்பிரமணியர், வைரவர், வீரபத்
 திரர், காளி என்று பெயர் சொல்லி உபாசனை செய்து சிலகாரியங்களைச்
 செய்து முடிக்கிறார்கள். அவர்கள் மேற்கூறிய உண்மைத் தெய்வ வழி
 பாட்டுக்குத் தகுதியான மனோநிலை ஆசார ஒழுக்க மற்றவராயிருப்பின்
 அவர்களின் நிலைமைக்கேற்ற ஒரு ஜீவாத்மா (சிறுதெய்வ நிலையடைந்த
 உயிர்) அவர்கள் வழிபடும் இடத்தில் அவர்கள் வழிபடும் தெய்வ
 மாக அவர்கள் மூலம் சில மருட்சித்துகளைச் செய்கின்றது. இவ்வுபாசகர்
 களும், அவைகளை மேற்கூறிய உண்மைத் தெய்வங்களாக நினைத்தும் அத்
 தெய்வங்களே தமக்கு வேலையாட்களாக நின்று தாமேவும் சிறுவேலைகளைச்
 செய்கின்றன எனவும் நம்பி ஏமாந்து அகங்காரங் கொள்ளுகின்றார்கள்.

உண்மைக்கடவுள் அருட்சித்தி அருளுதல் "தம்மையுணர்ந்து தமை
 யுடைய தன்" உணர்ந்து "தானவனாகுஞ் சமாதிகைகூட"ப் பெற்று
 "என் செயலெல்லாம் உன் விதியே, நீயே உண்ணினுஞ் செயலித்தும் செய்

கின்றயென்றும்" நினைந்து உடல் பொருள் ஆவிமுன்றையும் அரஃபணிக்
கேயாக்கி அவன் கைக் கருவியாக உலவும். மெய்யடியார்க்கே நிகழ்வதா
கும். ஆகையினாலே அருட்சித்தி, மருட்சித்தி; அருள்ஞானம், மருள்ஞானம்;
பதித்தெய்வம், பசுத்தெய்வம் என்பவற்றின் வேறுபாடுணர்ந்து முழுமுதற்
கடவுள் வழிபாட்டின் பெருமையறிந்து வழிபட்டுப் பயன் பெறுதல் ஒவ்
வொரு சைவசமயியின் கடமையும் ஆகும்.

பகவத் கீதையில்:-

"வெவ்வேறு விருப்பங்களாற் கவரப்பட்ட அறிவினை யுடையோர் தத்தம் இயற்கையாற்
கட்டுண்டு வெவ்வேறு நியமங்களில் நிற்பாராய் அன்னிய தேவதைகளை வழிபடுகின்றனர்."

"அதினின்றும் தாம் விரும்பியவற்றை எய்துகின்றர்"

"எனினும் அற்பமத்யுடைய அன்றோர் எய்தும் பயன் இறுதியுடைத்தாம்"

எனப் பார்த்தசாரதி கூறவதும் நோக்கற்பாற்று.

சிவஞான சித்தியாரில்:-

"யாதொரு தெய்வம்கொண்ட ரத்தெய்வமாகி யாங்கே
மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர்மற்றத்தெய்வங்கள்
வேதனைப் படும் இறக்கும் பிறக்கும் மேல் வினையுஞ் செய்யும்
ஆதலால் இவையி லாதான் அறிந்தருள் செய்வ னன்றே."

எனவும், சமய உண்மை கண்ட பெரியார் கூறும் வாய்மையாற் பதிநிச்
சய முணர்ந்து தாம் வழிபடுவதோடமையாது, தம்மினுங் குறைந்த
அறிவுடைய மக்கள் தம்மறிவுக்குத் தகச் செய்யும் வழிபாடுகளை இக
ழாது, பரிகசியாது, "தெய்வமிகழேல்" என்ற ஓளவைமொழியைச் சிந்
தித்து, தம்நிலை தங்கொள்கையிற் பிறழாது சைவமாஞ் சமயஞ் சார்ந்த
புண்ணியப்பேற்றை நினைந்து அம்மையப்பர் திருவருள்வழி நின்றொழுகு
வதே மேனிகையடையும் வழியாம்.

[மூன்றாம் நான்காம் கட்டுரைகள் 'ஆத்ம ஜோதி'யில் வெளிவந்தவை]

ஹிந்துமத தேவாலயங்கள் நம்முடைய தேசிய வாழ்வில் பெற்
றுள்ள ஒரு முக்கியமான ஸ்தானத்தை மறக்கலாகாது. தேசம்
முழுவதையும் ஒன்றுபடுத்துவதில் இந்த ஆலயங்களின் சக்தி மகத்
தானது. ஹிந்துமதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டுக் கோவில்
கள் ஒவ்வொன்றையும் அகிலஇந்தியாவுக்கும் உரிய வழிபாட்டு
நிலையமாகவே கருதுகிறார்கள். ஆனபடியாலேயே சம்ஸ்கிருத மொழி
யில் மந்திரம் ஒதப்பட்டுப் பூஜா கிரமங்கள் நடைபெறுகின்றன.
சம்பீரதாய பூர்வமாக வந்துள்ள சம்ஸ்கிருத வழிபாட்டு முறை
களைப் பாதிக்காத முறையில் இப்பொழுதும் ஆலயங்களில் தமிழ்ப்
பாசரங்களும் தேவாரப்பதிகங்களும் தாராளமாக ஒதப்பட்டு வரு
கின்றன. பண்டைய சம்ஸ்கிருத மந்திரங்கள் ஒதப்படுவதை விலக்கி
விடாமலே வழிபாட்டு முறையில் தமிழ் ஸ்துதிகளுக்கு இடந்தரு
வதுதான் உசிதம். இந்தியா முழுவதற்கும் உரிமையான வட
மொழி மந்திரங்களை விட்டுவிடலாகாது.

— ராஜாஜி.

மாணியாற்றுப் படை

“பண்டிதர் மணி”

உலகம் போற்றும் உத்தம னாகி
அலகில் விருதொடு வரிசைகள் அமையக்
கவிகைமேல் நிலாதரச் சிவிகைமேல் உலாவரும்
பெரியைநின் பேரூர் பேசெனப் பிரியையாய்
வினாவுத லொழியா வித்தி யார்த்தியே!
கனாவல, நனாவிதெண் கட்டுரை கேண்மதி,
நீரும் யாமும் நேருமோர் குலத்தோம்,
சீருந் திருவும் திகழ்வட கோவையிற்
பரரும் விசும்பும் பயன்கொள வாழும்
சுப்பிர மணியக் குருக்களாஞ் சகுணரின்
சற்பிர சாதமரஞ் சன்மசா பல்யம்
முற்றவ முண்மையின் பெற்றிவண் பெயர்தரும்
மாணியே யாமும்; மலர்கலைக் காணியே
ஆயவ ரவர்பாற் போயபின் நீயும்
ஏனையர் ஏத்துதற் கானவ னாகும்
எப்பரி சும்பெறீஇ இப்பரி செய்துதி;
செல்வழி சொல்லுதும், அவ்வழி செல்மதி;
அதுவே :

தமிழரசர் தலைநகரும் கலைநகரும் எனவிளங்கி
நாலூர்க்கும் மேலூராய் நல்லூராம் நல்லூரில்
வேற்கோயில் நாவலனார் வியன்கோயி விவற்றூடே
மேற்கோடு கிழக்கோடும் பெருவிதி வடக்கோடும்
வழியேகின் மூன்றரைக்கல் எல்லையினற் சதுக்கமுறும்;
பழியேகும் படிபணிவார்க் கருள்சித்ர வேற்பகவன்
கோட்டத்து வடக்கோடும் குடக்கோடும் ஒருவிதி
நாட்டத்தோ டவ்வழியே நடக்கவிரு நாற்கோவில்
தேர்க்கோயில் தெரிசனமாம்; தொழுதிப்பாற் செலவேலோன்
சீர்க்கோயில், சேவிக்குஞ் சித்தமொடு சென்றடைக;
அப்பரண அநுதினமும் அருச்சிக் தம் அருந்தவத்தோர்
சுப்பிரமண்யக் குருக்களெனும் தூயரவண் தோன்றுவரே
கருணைபொழி நோக்காலே கவர்ந்தினிய மொழிகரைந்து
முரணையொழி சித்திரவேல் முருகதரி சனமளித்தே
வெண்பூதி தீர்த்தமலர் விரைச்சாந்தம் ஆசியொடு
கண்போதம் வழங்குவர்;பின் காப்பிட்டு வலமாக
மண்போதும் அப்போதர் நிழல்போலப் பின்போது;
நனைபோது மணம்நாறி நந்தவனம் அணிசெய்யும்
தென்பாலிற் றிருவிதி தீர்விடத்தோர் தெரிந்தகுரல்
அண்ணாவொர் ஐயமெனும் அதுபஞ்ச நதர்குரவே

அண்ணாவென் றெழுங்குரலுக் கண்ணாந்தவ் வையமறுத்
தஞ்சலிகொண் டகல்பொழுதில், அஞ்சலியோ டெதிர்கொள்ளும்
வழியடியார்க் கருளிப்போய் வளிதிசையின் மாளிகையில்
மங்கலங்க ளொடுமனையார் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி
அங்கமலத் தமர்வாணி அரசிருக்கை மண்டபம்போல்
ஞானமுதல் தழைந்திருக்கும் நன்னூல்கள் விழைந்திருக்கும்
மோனமுறு மனைக்குள்ளால் முதன்மைபெறு மாசனத்தே
வீற்றிருப்ப, நோற்றிருந்த தவத்தங்கு மேவினர்தாம்
பதந்தொழுவார்; தொழும்பரிசு பதந்தொழுது பரசுதிநீ,
ஆங்குள்ள,
முன்னையர் முதத்தொடு முகஞ்செய் துன்னையும்
மாணவர் வரிசைசேர் மரபின் வேண்டலும்
பேணுவர் நின்னையும் பெருகுதங் கருணையால்
அடியார் நடுவமர் படியா லருளுவர்.
தலைப்புறு தன்மையின் அலைப்புறல் அகற்றித்
தலைப்படு தன்மையின் நிலைப்படு ஞானம்
பற்றப் பெற்றாய்; பெற்றவப் பகலே
பானுமுன் னனைந்த படிசுவல் வொளிபடப்
பானுவி னொளிதரும் பான்மை போலவே
ஆசக லறிவெனுந் தேசு வீசுமோர்
தேசிக னுதியால் திண்ணந் திண்ணம் நீ
எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துவை எண்ணியே.

ஊஞ்சற்பாவில் சைவசித்தாந்தம்

சிவபுத் தோ. சு. குருக்களுடைய பாட்டனாரான வி. சிவசுப்பிரமணியக் குருக்களால் இயற்
றப்பட்டு 1890-இல் சென்னையில் அச்சிடப்பட்டதும், அண்மையில் 'சித்தாந்தபானு' அவர்க
ளால் இரண்டாம் பதிப்பாக அச்சிடப்பட்டதுமான 'சித்திரவேலவர் ஊஞ்சற் பதிகம்' சைவ சித்
தாந்தக் கருத்துகள் நிரம்பியது. அதில் மாதிரிக்கு இரு பாக்கள்:

கருவிதரு மெய்ப்புலனுங் காட்டுவானுங் காண்பவனுங் காட்சிதரு பொருளுமாகி
விரவுபொறி விடயங்கள் விளைகனாகி வினைப்பயனை நுகர்விக்கும் இடனதாகிப்
பெருமையறு தனக்குரிய பெருமைகாணப் பெற்றியறைய் சிங்களைய அத்தனாகி
அருமையறு சகளவடி வினனாக் கோவை அமர்தருசித் திரவேல ஆடிருஞ்சல்.

சஞ்சிதமா தியமுன்றும் அகலமுன்றிச் சாருமுயிர்க் கத்திநிலை தானேயாகிச்
செஞ்சொலுறு வேதசிவா கமங்கள் தானும் தெரிவரிய தாரகமெய்ப் பொருளுமாகி
வஞ்சிவடி வாங்கிரிபா ஞானமோடு மருவியளித் திடலாதி ஐந்துங்கொண்டே
மஞ்சலவு மாடமொளிர் கோவைமேவி வரமநுள்சித் திரவேல ஆடிருஞ்சல்.

செய்யதிருச் “சித்தாந்தபானு” வாழ்க

‘கலை அருவி’ ஆசிரியர்

“நல்லக்தமரன்”

கோப்பாய்

வடகோவை வளர்சித்ர வேலவன் தாள்
வம்பாரு மலர்கொண்டு மந்திரத்தால்
திடமாக வழிபாடு செய்யும் ஞான
தேசிகராம் பூநீ சுப்ர மண்ய சீலர்
புடமிட்ட பொன்னாகப் புவனம் மீது
போற்றுமருள் ஞானஒளி வீசும் செம்மை
கடவுளருள் தன்னாலே கடல்க டந்தும்
சென்றதனால் சிறப்பாரும் பட்டம் பெற்றார்.
மெய்கண்டார் ஆதின முதல்வர் தூய
மறையோராம் அருளசுப்ர மண்யர் தங்கள்
மெய்கண்ட சாத்திரத்தின் அறிவும் மற்றும்
மேன்மையுறு வேதங்கள் ஆகமங்கள்
பொய்யில்லா நூல்சைவ சித்தாந்தத்துப்
பேரறிவும் பெருமைகளும் கேட்டறிந்தே
செய்யதிருச் “சித்தாந்த பானு” என்னும்
சீர்ப்பட்டம் சிறப்பாகச் சூட்டி னாரே!
ஆண்டவனே குருவடிவாய் வந்த தென்ன
அருள்ஞான தேசிகனாய் எங்கள் முன்னே
காண்டகவே நடமாடும் சுப்ரம் மண்ய
குருவான “சித்தாந்த பானு” இங்கு
நீண்டபல வருடங்கள் நீணிலத்தில்
நிறைவான ஞானத்தை வீளக்கஞ் செய்து
தாண்டவனின் அருளாலே தக்க கீர்த்தி
தாம்பெறவே அவன்பாதம் தொழுவம் யாமே.

ஓய்வுபெற்ற தலைமையாசிரியர்
திரு. க. இ. குமாரசாமி
 காரியதரிசி, அகில இலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்கம்,
 கோப்பாய்

பாண்டி நாட்டை அறிமுகத்தன பாண்டியன் அரசோச்சிய காலம். ஒருதடவை திடீரெனப் பெருமழை பொழிந்ததனால், வைகையாறு கரை புரண்டோடியது. அந்த அகால மழைக் குரிய காரணம் தெரியாது அரசன் திகைத்தான்.

அந்தப் பெருமழையின் காரணத்தை அறிவதற்கென அரசன் அமைச்சரவையைக் கூட்டினான். “நமது நாட்டிலுள்ள ஆலயங்களில் நித்திய, நைமித்திய பூசைகளில் ஏதும் தவறுகள் நேர்ந்தனவா? வேதியர் நெறிமுறை தப்பினரா?” என்ற வினாக்களை அமைச்சர் மடம கேட்டான். தென்னவன பிரமராயரான வாதவூரர், குதிரை வாங்கக் கொண்டு போன பணத்தைச் சிவனடியார் திருப்பணிகளில் கரைத்ததும், சிவனருளால் நரிசுள் பரிகளாக்கப்பட்டுப் பின்னர் நரிகளானமையும், வாதவூரர் தண்டிக்கப்பட்டமையும், அதுனால் வைகை பெருகியதும் முதலான நிகழ்ச்சித் தொடர்களை அமைச்சர் பாண்டிய மன்னருக்குப் படிப்படியாக உணர்த்தினார். பிரமராயரைச் சிறையிலிருந்து விடுதலையாக்கி அவரிடம் மனனிப்புக் கேட்டுக் கொண்டான் அரசன். இவ்வாறு தெய்வத் திருவிளையாடற் புராணம் செப்புகின்றது.

சர்க்கரைக்கு இனிப்பும், மிளகாய்க்கு உறைப்பும் இயல்பான தன்மைகள். அந்தணர்க்குச் செந்தண்மையும் அவை போன்றதே. உள்ளமும் வாக்குந் துண்ணளியில்லாதவர் அந்தணராகார். “உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாகில் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்.” எனபது பாரதி வாக்கு. அந்தணரென்போர் உள்ளொளியும், செந்தண்மையும் உடையராய், அவரது ஆலயத்தில் நித்திய நைமித்திய பூசைகளில் தவறு நேராது ஒழுங்காக நடத்துபவராய் இருத்தல் வேண்டும் எனபது சாத்திர நியதி. இவ்விதமான அந்தண நல்லாரைக் காண்பதுவும், அவர் சொற்கேட்பதுவும், அவர் குணங்களுக்குரைப்பதுவும் வாய்த்தல் ஒருபெரும் பேறேயாகும்.

குறித்த நித்திய, நைமித்திய பூசைகளில், எவ்வித தவறும் நிகழா வகையில் வடகோ

வைச் சித்திர வேலாயுதராலயம் திருவருள் பாலித்து நிற்கின்றது. அவ்வாலயத்துப் பிரதம குரு வாக சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள் வாய்த்துள்ளதை நமது பூர்வ புண்ணியப் பேராகவே கருதவேண்டும்

1960 ஒக்டோபர் மாதத்தில் சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோவிலில் நடைபெற்ற வடகோவைச் சபாபதி நாவலர் விழாவிற்கு சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராய் வருகைத்தந்த திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்துவான் உயர்திரு ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களுடன் நயினாதிவ நாகபூஷணி அம்மனைத் தரிசிக்கச் சென்றபோது, அவர் எங்கள் குருக்களைப் பற்றிச் சொன்னது இது: ‘ஐயா அவர்களைச் சந்தித்தேன்; அவருடன் இரு தினங்கள் அளவளாவும் பாக்கியமும் பெற்றேன்; அவர் நிரம்பிய அறிவாளி.’”

நமது கோப்பாய்க் கிராமத்துக்குப் பல பெருமைகளுண்டு. வடகோவைச் சபாபதி நாவலரும் தென் கோவை வித்தகர் ச. கந்தையாப் பண்டிதரும் போன்ற தமிழறிஞர் இங்கு வாழ்ந்து இறவாப் புகழெய்தியுள்ளனர். சைவப் பெரியார் மு நாகலிங்கம் குருமணி வே. சித்தம்பரப்பினி, கூட்டுறவுப் பெரியார் திரு. சா. வை. சின்னப்பா உபாத்தியாயர் முதலியோர் நம் காலத்தில் வாழ்ந்து நமது கிராம வளர்ச்சிக்குப் பல வழிகளிலும் உழைத்துள்ளார்கள்,

இவையெல்லாவற்றுக்கும் மேலே மணிமகுடம் வைத்தாற்போன்று நமது வித்தியா குரு பரம்பரையில் வந்த ஆதீனக்குரு. அந்தணச் செம்மல், சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் நமது அருட்குருவாய் வந்து வாய்த்துள்ளதே இன்று நமக்குப் பெரும் பேராக அமைந்துள்ளது.

தொண்டை மண்டல ஆதீன கர்த்தர் நமது குருக்களையா அவர்களுக்குச் “சித்தாந்தபானு” பட்டம் வழங்கியமை நாமெல்லாம் பெருமீதமடைய ஏதுவாகின்றது.

குருக்களையா அவர்களைத் திரிகரண சுத்தியுடன் வாழ்த்துகின்றோம். வணங்குகின்றோம்.

பாராட்டுவிழாச் சபைத் தலைவர்

திரு. வ. கந்தப்பிள்ளை

வலி-கிழக்குக் காரியாதிகாரி

வளம்பல நிறைந்த வடகோவைச் சித்திர வேலாயுதப் பெருமானுக்கு நித்திய நைமித்தியக் கிரியைகளை வழவாது செய்துவரும் சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்களவர்களுக்குக் காஞ்சிபுரம் தொண்டைமண்டல ஆதீனத் தலைவரால் 'சித்தாந்த பானு' என்னும் விருது வழங்கப்பட்டது மிகமிகப் பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். செந்தண்மை பூண்டொழுதும் அந்தணாளரான ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்களவர்கள் சைவசித்தாந்த அறிவில் மிக்கவர். ஆனால் அவருடைய அத்தகைய அறிவு, சடத்துள் மறைந்த குத்துவிளக்குப் போல வெளியே பிரகாசியாமல் இருந்தது. மெய்கண்டாராதீனத் தலைவரவர்கள் அதனைக் கண்டறிந்து விருது வழங்கி அவருடைய மேன்மையை ஊரும் உலகமும் போற்றச் செய்த தற்காக ஆதீனத் தலைவர்களுக்கு எங்கள் கன்றியைச் சமர்ப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

இவ்விருது வழங்கியது எங்கள் ஊராகிய வடகோவைப் பதியைக் கௌரவித்ததற்கு ஒப்பாகும். ஏனெனில் குருக்களையா அவர்கள் தமது தெய்வ சேவையாலும், மற்றும் சமூக கலாசார முன்னேற்றங்களில் பங்கு பற்றுவு

தியிலும், இயல்பான தமது இன்சொல்லாலும் ஊரவர்களாகிய எங்கள் ஒவ்வொருவரிடம் மதிப்பையும் அன்பையும் பெற்றவர்.

ஆகவே குருக்களையா அவர்களுக்கு ஒரு பாராட்டுவிழா எடுக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானம், எம்முரவர் இதயத்துள் எழுந்த ஏகோபித்த பெருவிருப்பத்தின் பெறுபேறாகும். ஞானபண்டித சைவவிருத்திச் சங்க இளைஞர்கள் இவ்விருப்புக்கு வித்திட, பாராட்டு விழாச் சபை உருவாகி, ஊரிலுள்ள ஒவ்வொரு சைவஇல்லத்திற்கும் வேண்டுகோள் விடுத்து, நிதிசேர்த்துத் திருவருளின் துணையோடு இப்பாராட்டு விழாவினை இன்று நடாத்துகின்றோம். இதற்காகப் பொருளுதவி புரிந்தவர்களுக்கும், பல்வேறு துறைகளில் மனம் வாக்குக் காயங்களால் ஒத்துழைத்த அனைவர்க்கும் பாராட்டுவிழாச் சபையின் சார்பில் நன்றி சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

எங்கள் குருக்களையா அவர்கள் இன்னும் பல பட்டமும் பாராட்டு பெற்றுப் பல்லாண்டு நல்வாழ்வு வாழவேண்டுமென இறையருளையாசிக்கின்றேன்.

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்

திரு. நா. அம்பலவாணர்

முகாமையாளர், சித்திரவேலாயுதசுவாமி கோயில், கோப்டாம்.

சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோவில் காரணமாக, சிவஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்களுடைய, முன்னோருக்கும் ஈன்னுடைய முன்னோருக்கும் மூன்று தலைமுறைக்கு முன்னொடங்கியே நெருங்கிய தொடர்புண்டு.

குருக்களவர்கள் தம்முடைய பாட்டனாரான வே. சபாரத்தினக் குருக்களின் மேற்பார்வையில் சிறு வயதிலிருந்தே இக்கோயிலின் நித்திய நைமித்தியக் கிரியைகளைப் பத்திரத்தையோடு செய்து பயிற்சிபெற்று, ஊரவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவர். காலகதியில் கோயிற் கிரியைகளையும் ஊரவர்களுடைய சமய வைபவங்களையும் விதிமுறை தவறாது சிறப்பாக நிறைவேற்றுவதில் இவர்பெற்றுள்ள தேர்ச்சியைக் கண்டு, பிற ஊரவர்களும் இவரை அழைத்துச் சென்று கும்பாபிஷேகம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்வித்துப் பயனடைந்து மதிப்பளித்து அனுப்புவார்கள். இதைக் கண்டு நாம் மிகமகிழ்வோம்.

இவற்றிலெல்லாம் மேலாக இப்போது குருக்களவர்கள் பட்டம் பெற்றத்தை அறிந்த போது, நாமே பட்டம் பெற்றது போல் எண்ணி மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தோம்.

குருக்களவர்கள் மேலும் பல சிறப்புகள் பெற்று, எங்களிடையே பல்லாண்டு காலம் நல்வாழ்வு வாழ அருளுமாறு சித்திர வேலாயுதப் பெருமானை வேண்டுகிறேன்.

கோப்பாய்க் கிராமசபை முன்னினாள் தலைவர்

திரு. க. இராசரத்தினம் B. A.

பதில் அதிபர், அத்தியாள் இந்துக்கல்லூரி, நீர்வேலி

வடகோவை சித்தாந்த பாணு சிவபூர் சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்களைப் பாராட்டுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

குருக்களிடம் காணப்படும் ஆன்றபுலமை, அடக்கம், ஒழுக்கம் பணிவு முதலிய நற் குணங்கள் அனைத்தும், மக்களின் உள்ளத்தில் அவருக்கு ஓர் உந்த ஸ்தானத்தை நல்கியிருக்கின்றன.

‘உள்ளத்தார் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்துளெல்லாம் உள்ள.’

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

உலகத்தில் கண்ணைக் குருடாக்கும் வெளிச் சமும் உண்டு. இருளைக்கிழித்து வழியைக் காட்டும் வெளிச்சமுண்டு. எங்கள் குருக்களவர்களோ வெளிச்சம் போடாமல் வழியைக் காட்டி வருபவர்கள்.

குருக்களவர்கள் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலம் அமைத்து இரண்டையும் இணைக்கும் வன்மையுடையவர்; எமது மத்தியில் அவர்கள் ஓர் நடமாடுங்கலைக்களஞ்சியம். இயந்திர வேகத்தில் செல்லும் இந்த விஞ்ஞான யுகத்திலும் அமைதியையும் ஆழத்தையும் கண்டு இன்புறுபவர்; சமயப்பண்பு, தமிழர் நாகரிகம் பற்றி அடிக்கடி பேசி எம்மை மகிழ வைப்பவர். இத்துறையில் அவரிடம் நாம் அறிந்து கொண்டவை மிகப் பலவாகும். அவரைப் பாராட்டும்போது அவர் அறிவுறுத்திய தமிழர் நாகரிகம் பற்றியும் இங்கு சிறிது சிந்திப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென நம்புகிறேன்.

நாகரிகம் என்னும் சொல்லுக்கு ‘கண்ணோட்டம்’ என்பது பொருள் என்று திருக்குறள் கூறுகிறது. பலகலைவல்லோரை நாகரிகர் என்று சீவகசிந்தாமணி குறிக்கின்றது. இலக்கியம் சமயம் கலை முதலியவற்றை இரசிப்பவர் நாகரிகர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சுருங்கக் கூறின் சமயம் கல்வி, கலையுணர்வு, கண்ணோட்டம், மரியாதை முதலியவற்றின் திரட்சியே நாகரிகம் எனக் கூறலாம். பழந்

தமிழர் நாகரிகம் பற்றி ஆராயும் பொழுது பல உண்மைகளை அறியக்கூடியதாயிருக்கிறது.

சங்ககாலத் தமிழர், வேறுபாடின்றி அனைவரும் கல்வி கற்றனர். அதியமானிடமிருந்து தொண்டைமானிடம் ஓளவையார் தூதுசென்றார் என்பதிலிருந்து அக்காலப் பெண்கள் கல்வியறிவுடையவர் என்றும் படித்த பெண்கள் அரசரால் மதிக்கப்பட்டார்கள் என்றும் தெரிகிறது. முடி மனைராகிய சேர, சோழ, பாண்டியர்களும் சிறுநரசும் முத்தமிழைப் பேணி வளர்த்தனர் என்பதைப் பண்டை நூல்களால் அறிகின்றோம். மன்னர் புலவரைக் கூட்டிச் சங்கம் அமைத்துத் தமிழை வளர்த்தனர் என்று வரலாறு கூறுகின்றது. கப்பல் கட்டுபவர், சட்டிடம் அமைப்பவர், சிற்பியர், ஓவியர் முதலிய பலதிறப்பட்ட தொழிலாளர் சங்க காலத்தில் மதிப்புடன வாழ்ந்தனர்.

தாலமி பெரிப்ளஸ் ஆகியோர் வரைந்துள்ள குறிப்புகளும், சங்க நூற்கறிப்புகளும் தமிழர் வாணிகம் பிறநாடுகளுடனசிறப்புற்று நடைபெற்றதைக் குறிக்கின்றன.

மனிதனது உள்ளத்தில் கிரம்பிப் பெருக்கெடுத்து வெளிப்படும் ஆற்றலே கலை. இவ்வாற்றல் கட்டடமாக, சிற்பமாக, ஓவியமாக, காவியமாக இசையாக, நடனமாக வெளிப்படும்.

மக்கள் வாழ்ந்த உயர்ந்த மாடங்களில் நீலா முற்றங்களும் தெருக்களின் அடியில் கழிநீர்ப்பாதைகளும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பெரிய நகரங்களில் பூங்காக்களும், வரலாற்றும் அமைந்திருந்தன. பல கதைகளை விளக்கும் கண்கவர் ஓவியங்களைத் தீட்டுதல் பண்டைக் காலத் தமிழரின் மரபு கோவில் மண்டபங்களில் புராண இதிகாச சிந்திப்புகளைத் தந்தும் ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறு கோவில்களால் சிறப்பக்கலையும் நடனக் கலையும் சிறப்புற்று விளங்கின.

(தொடர்ச்சி மறுபக்கத்தில்)

யாம் கண்ட பூசலார்

இ. சுப்பையா

நீர்வளம், நிலவளம் நிறைந்து கழனிகள் சூழ்ந்து கலைமகள் திருமகள் கடாட்சம் பெற்று மஞ்சலவு மாடமொளிர் கோவைநகரில் அமர்ந்த கோலச்சித்திர வேலவரின் திருவஞ்சற் பதிகம் பாடிய சிவஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய குருவின் பரம்பரையில் உதித்த பெரியார் எங்கள் குருக்களவர்கள்.

வேதியர்க்குள் வேதியராயும் பாவலர்க்குள் பாவலராயும் தமிழ், சம்ஸ்கிருதம் என்பவற்றிலும் ஏனைய பலமொழிகளிலுந் திறமையு பெற்று நடை, உடை பாவனை மூன்றும் ஒன்றாய்மலரக் காண்பவன், காட்சி, காட்சிப் பொருள் மூன்றும் தானேயாகி, அரை நூற்றாண்டுக்கு முன் தொடக்கம் தாய்நாடும் சேய்நாடும் பெற்றெடுத்த பேரறிஞர் பலருடன் கற்பவை கற்றுணர்ந்து வாழ்பவர்.

வாதவூரர் மந்திரிப்பதவியோடு குருவைத்தேடிக் குருந்த மரநீழலிற் கூடிய அடியார் கூட்டத்துள் கண்டு கலந்துரையாடி அத்துவிதமாகி மணி வாசகராணர். அஃதே போன்று இவரும் குருப்பதவியோடு குருவைத்தேடியாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த சித்தாந்த வகுப்பிற் கண்டு கலந்துரையாடிச் 'சித்தாந்த பாலு' ஆனார்.

பூசலார் நாயனார் வாழ்ந்த வாழ்க்கை முறையை அவரது மன எண்ணங்களை, கோட்பாடுகளை உலகறியச் செய்தவன் சோழ மன்னன். பூசலாரின் அதே வாழ்க்கை முறையில் வாழும் இன்றைய பூசலாரை உலகறியச் செய்தவர் காஞ்சிபுரம் மெய்கண்டாராதீனத்தாரரவர்.

இத்தகைய பெருமை மிக்க எங்களுக்கு பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்ந்து சைவப்பணி புரிந்து நமக்கு வழிகாட்ட எல்லாம் வல்ல எம திறைவன் பெருங்கருணை பாலிப்பாராக என்று வேண்டுகல் செய்வோம்.

இசைத்தமிழ் சங்கத்தில் நன்கு வளர்க்கப் பட்டது. இசைத்தமிழ் இலக்கணநூல்களும், இசைத்தமிழ் இலக்கிய நூல்களும் இசையின் வளர்ச்சிக்குச் சான்று பகருகின்றன.

பழந் தமிழ் மக்கள் கடவுள் நம்பிக்கையுடையவர்கள் பற்பல கோவில்கள் — சைவம், வைணவம், பௌத்தம், சமணம் சார்பான கோவில்கள் - விளங்கின மக்கள் தமக்கு விரும்பிய சமயக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றினர். கோவில்களில் விழாக்கள் சிறப்புற்று நடைபெற்றன. சமயவாதிகள் தத்தம் சமயத்தைப் பரப்பி வந்தனர்.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற உயர்ந்த கொள்கையைப் பின்பற்றினர். அன்பு, வாய்மை, அருள், ஒழுக்கம் முதலிய நற்பண்புகளைப் பெற்று, நலமுற வாழ்ந்தனர்.

இங்ஙனம் வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்வவரே எமது சித்தாந்தபாலு சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள். அவர் நூற்றாண்டு ஆரோக்கியத்தோடு வாழ்ந்து, எமது சமயத்திற்கும் மொழி இலக்கியத்திற்கும் தமிழரின் நாகரிக வளர்ச்சிக்கும் தொடர்ந்து தொண்டாற்ற இறைவன் திருவருள் புரிவாராக.

“தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே ஒரு சக்தி பிறக்குது முச்சினிலே”

செந்தமிழ் நாடெங்கணும் பைத்தமிழின் வரலாறு பரப்பிய பெருமைமிக்கது திராவிடப் பிரகாசிகையென்றும் அருமந்த நூல். இந் நூலினைத் தந்த மகாவித்துவான் சபாபதி நாவலர் அவர்களை நன்றளித்த ஊர் எமது வடகோவை. யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழரசரின் கோட்டையொன்று இங்கு இருந்ததை நினைவுட்டும் கோட்டை வாய்க்கால், கோட்டைப் பனை என்னும் இடப் பெயர்களும், பழைய கட்டிட இடிபாடுகளும் இக்கிராமத்தின் பழமையை விளக்குவனவாகும்.

எமது கிராமத்தின் இயற்பெயர் கோப்பாய். இதன் வடபகுதியே வடகோவை என விளங்குகிறது. இது முறையே நீர்வேலி, கைதடி, இருபாலை, உரும்பராய் ஆகிய கிராமங்களைத் தனது எல்லைகளாகக் கொண்டிருக்கிறது. சுழமணித் திருநாடாகிய இலங்கையின் பிரமேனத் திகழும் யாழ்ப்பாணத்தின் வடக்கே வலிகாமம் கிழக்குப் பிரிவில் இது அமைந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை பிரதான வீதியும், மானிப்பாய் - சாவகச்சேரி வீதியும் எங்களுரினுடாகச் செல்கின்றன.

நிலசூழ் தொழிலும்: வளம் கொழிக்கும் எமது ரின் மேற்குப்பகுதி முல்லை நிலத்தையும், கிழக்குப்பகுதி மருதமும், நெய்தலும் மயங்கிப் பொலியும் நிலத்தையுமுடையதாய் விவசாயம், கைத்தொழில் ஆகிய இருதிறைகளிலும் சிறப்புடன் யிளிக்கின்றது. இங்கு வசிக்கும் மக்களிடத்தில் பலவகைப்பட்ட தொழில் முறைகள் காணப்படுகின்ற போதிலும் 60 வீதத்திற்கு மேற்பட்டோர் விவசாயிகளேயாம்.

“உறுதுண்டு வாழ்வதற் கோப்பீல்லை கண்டம் பழுதுண்டு வேரோர் பணிக்கு”

என்னும் பொய்யா மொழிக்கிணங்க இவர்கள் விவசாயத்தையே தமது சீவனோபாயத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர். பொருள்வளத்தில்

மருதத்தில் விளையும் நெல்லும், முல்லையில் விளையும் மேட்டுநிலப் பயிர்களும் முக்கிய பங்கினை வகிப்பது மட்டுமன்றி ஊரவர்களின் உணவுத் தேவையையும் ஔவ்வுக்குப் பூர்த்தி செய்கின்றன.

எமது கிராமத்தின் பொருளாதார நிலையில் அடுத்து இடம் பெற்றிருப்பன கைத்தொழில்கள். கிராமத்தில் உற்பத்தியாக்கப்படும் புகையிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்துள்ள சுருட்டுக் கைத்தொழில் இங்கு சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. இதற்கெனக் கூட்டுறவு முறையிலமைந்த சங்கத்தின் சேவை குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வி, சனசமூக நிலையங்கள் : எமது ஊரின் கல்வி, கலாச்சாரத் துறைகளை வளம்படுத்தி வதில் பல கல்வி நிலையங்கள், சனசமூக நிலையங்கள் பெரும் பங்கினை வகிக்கின்றன.

கோப்பாய்க் கிறிஸ்தவக்கல்லூரி, சரவண பவானந்த வித்தியாலயம் ஆகிய இரண்டு உயர்தரப் பாடசாலைகளும் ஊரின் இரு கண்களாக விளங்குகின்றன. மற்றும் முன்று ஆரம்ப பாடசாலைகளும் ஆங்காங்கு அமைந்துள்ளன. இரு உயர்தரப் பாடசாலைகளும் எமதுர் மாணவருக்கு மாத்திரமன்றி அயற் கிராமங்களிலும், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலுமுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்களுக்கும் அன்றும் இன்றும் கல்விச் சேவை புரிந்து வருகின்றன. கிறிஸ்தவக் கல்லூரியை இங்கு நூறு ஆண்டுகளின்முன் ஆரம்பித்து வைத்த கிறிஸ்தவ திருச்சபையினருக்கும், சரவணபவானந்த வித்தியாலயத்தை ஆக்கித்தந்த சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தினருக்கும், இவற்றின் வளர்ச்சிக்குதவிய காணிச் சொந்தக்காரர், கிராமப் பெரியார்க்கும் பிற்சந்ததியினராகிய நாம் கடமைப்பாடுடையோம். நானும் இதுதொடரு மாணவியாய்க் கல்வி பயின்றுவள் என்பதில் பெருமையடைகிறேன்.

சரவணபவானந்த வித்தியாலயம் அமைக்கப்பெற்றதுமுதல் வரகவி ஸ்ரீமான் க. வே. சிதம்பரப்பிள்ளை ஆசிரியர், இதன் தலைமையாசிரியராகவிருந்து, நன்மாணாக்கர் பலரையும் நல்லாசிரியர் பலரையும் நாட்டுக்களித்துதலினூடாக, முத்தமிழ் வித்தகராகிய அவர் செய்த சேவை, நமது மத்தியில் இன்றும் முத்தமிழ் மணம் கமழச் செய்கின்றமை கண்டு நாம் இறுப்பூதடைகிறோம். பழைய மாணவரின் பயன்தரு முயற்சி, இன்று அன்றரின் பெயரால் அரங்கொன்றின்பாடசாலை முன்றிலிலமைத்து அவரைக் கௌரவித்திருக்கின்றது.

இப்பாடசாலைகளின் பழைய மாணவர் பலர் பலதுறைகளிலும் உயர்ந்த பதவிகளில் இருக்கின்றார்கள். அண்மையில் திரு. வி. தெய்வேந்திரம், திரு. த. விஜயராகவன் ஆகிய இருவர் அந்நியநாட்டரசுகளின் புலமைப் பரிசுகள் பெற்று வெளிநாடுகளில் விசேஷ பட்டப்படிப்பிட்டுப்படிப்பது குறிப்பிடப்படவேண்டியது.

கோப்பாய் வடக்கு சனசபை நிலையம், சபாபதி நாலவர் சனசபை நிலையம், அம்மன் சனசபை நிலையம் என்பன அறிவியற்றுறையுடன் கலாச்சார வளர்ச்சியிலும் பெரும் பங்கு பெற்றுத் திகழ்ந்து வருகின்றன.

சங்கங்கள்: "கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு" என்பதற்கிணங்க எமதுரின் இன்றியமையாத தேவைகளையும், அபிவிருத்தி வேலைகளையும், நிறைவேற்றவும் உற்பத்திப் பொருட்களை விற்பனைசெய்யவும் கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் பலவுள. இதில் 954 அங்கத்தவர்களை யுடையதாக விளங்கும் கோப்பாய்வடக்குப் பலநோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கம் முதல் இடத்தையும், நான்கு ஐக்கிய பண்டகசாலைகள் அடுத்த இடங்களையும் வகிக்கின்றன. பலநோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் ஆதரவுடன் தற்போது கிராமவங்கிக் கட்டிடம் நிறுவப்படுவது எதிர்காலத்தில் அது மக்களுக்குச் சிறந்த சேவையை அளிக்கப்போவதற்கு அறிவுறியாகும். இதுமட்டுமல்லாது இச்சங்கம் ஊரவர்களின் பொருளா

தார விருத்திக்காக வெங்காயக் கூடு பின்னும் தொழிலையும் ஊக்குவித்து வருகிறது.

இலங்கையிலே சுருட்டுக் கைத்தொழிலுக்கெனக் கூட்டுறவு முறையிலமைந்த ஒரே ஸ்தாபனமாகிய கோப்பாய் ஐக்கிய சுருட்டுத் தொழிற் சங்கம் 1946-ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதன் ஆரம்பகால இயக்குனர்களாயமைந்த அமரர் சா. வை. சின்னப்பா உபாத்தியாயருக்கும், மற்றும் திரு. எம். எஸ். இராசசிங்கம், திரு. க. இ. குமாரசுவாமி ஆசிரியர் முதலானோருக்கும் ஊரவர்களின் பாராட்டுரியது. இத்துடன் திருவாளர் வி. வி. இராமசாமிப்பிள்ளை அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பீடித் தொழில் (R. V. G.) இங்கு நான்கு தொழிற்சாலைகளை மூலமாக எமதுர் இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளித்து வருகிறது. இதற்காக எமது ஊரவர் பீடிஸ்தாபன உரிமையாளர்களுக்கு மிக்க கடப்பாடுடைய வர்களாகவிருக்கின்றனர்.

ஊரின் வளர்ச்சிக்காக கிராமாபிவிருத்திச் சங்கமொன்றும், சிறப்பாகப் பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்காக மாதர் முன்னேற்றச் சங்கம் ஒன்றும் இயங்கி வருகின்றன. கிராமாபிவிருத்திச் சங்கமானது சிரமதானமூலம் ஒழுங்குகளை வீதிகளாக்கியும், ஊரின் வேறு தேவைகளை அவ்வப்போது பெற்றுக் கொடுத்தும் வருகிறது. இவற்றில் அரசினர் வைத்தியசாலையை அமைப்பித்தது சிறப்பானதாகும். மாதர் முன்னேற்றச் சங்கம் தனது பொறுப்பில் பாலர் நிலையம், நெசவு நிலையம், தையற்பாடசாலை என்பவற்றை நடத்தி வருகிறது.

இளைஞர்களை விவசாயத்துறையில் ஊக்குவிக்க 1953-ம் ஆண்டு ஒரு விவசாயக் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இது ஆண்களைமட்டும்கொண்டதாயிருந்து 1956-தொடக்கம் பெண்களையும் சேர்த்துச் செயற்படத் தொடங்கி விவசாயத்துறையில் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வருகின்றது. இக்கழகம் ஆண்டு தோறும் சிறப்பாக நடாத்துகின்ற விவசாயப் போட்டியும், பொருட்காட்சியும் கலைநிகழ்ச்சிகளும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவைகளாகும். இக்கழகத்தவரான

திரு. த. சிவஞானம் என்பவர் அரசினரால் ஜப்பானுக்கு அனுப்பப்பட்டு விசேஷ விவசாயப் பயிற்சி பெற்று வந்தமை கழகத்திற்குப் பெருமைதருவதாகும்.

இளைஞர்களை விளையாட்டுத் துறையில் ஈடுபடுத்துதற்காக 1906-ம் ஆண்டு கோப்பாய் விளையாட்டுக் கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன் ஆரம்பகாலந்தொட்டு இற்றைவரை புது வருடத்தின் விளையாட்டுப் போட்டியை நடத்தி வருவதுடன் பல கைப்பந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டிகளையும் நடத்தி வருகிறது. இது “ஈழநாடு” ஸ்தாபனத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட 1970-ம் ஆண்டு கூடைப்பந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டியில் வடமாகாணக் கோஷ்டிகளைத் தோற்கடித்து முதலாம் இடத்தைப் பெற்று எமதுரின் பெருமையை நாடறியச் செய்தது. கைப்பந்தாட்டத்திலும் பல வெற்றிகளைத் பெற்றுள்ளது.

சமயத்துறை வளர்ச்சிக்காக 1956-ம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஞானபண்டித சைவ விருத்திச் சங்கத்தின் முயற்சியாக சிவபுத் தீர்த்தோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கட்குப் பாராட்டு விழா எடுத்தது எமதுர் வரலாற்று முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். அதன் பணிகள் தனியாக இம்மலரில் இடம்பெறுவதால் அதுபற்றி அதிகம் விளக்கவில்லை.

இவற்றைவிட, கலை வளர்ச்சிக் கழகம், சபாபதி நாவலர் சமூக சேவா மற்றும் என்பனவும் உண்டு.

அரசினர் ஸ்தாபனங்கள்: கிராமசபையினதும், கிராமாபிவிருத்திச் சங்கத்தினதும் அயராது பெருமுயற்சி காரணமாக எமதுரில் 1954-ல் அரசினர் வைத்தியசாலை அமைக்கப்பட்டு எமதுரவருக்குமட்டுமல்லாது பிற ஊர் வர்கட்கும் பல வைத்திய உதவிகளை அளித்து வருகிறது. ஆரம்பிக்கப்பட்டதான் முதல் இற்றைவரை இங்கு கடமையாற்றி வரும் வைத்திய அதிகாரிகளும், உதவி அதிகாரிகளும், ஊழியர்களும் தமது அன்புநிறைந்த சேவையினால் எமதுரின் பெருமையை மேம்படச் செய்து வருவது எமதுரவர்கட்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமாகும். இவ் வைத்தியசாலை அமைப்பதற்கு வேண்டிய பெரிய நிலப்

பரப்பை மனமுவந்து நன்கொடையளித்த தரும சீலர்களாகிய திருவாளர்கள் வ. ஆறுமுகம், வ. அம்பலவாணர், ந. அம்பலவாணர், ச. கந்தப்பிள்ளை ஆகியோர் என்றென்றும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். தனிப்பட்ட ஆயுள்வேத சிகிச்சை நிலையமொன்றும் இங்கு பணிபுரிகின்றது.

வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதிக்குரிய அரச கருமங்களை நிறைவேற்றுகின்ற காரியாதி காரி (D. R. O.)யின் காரியாலயமும், இப்பகுதிச் சுகாதார சேவைக் கந்தோர், அரசினர் மரசகாலை, பொலீஸ் நிலையம், உபதபால் நிலையம், என்பனவும் எமதுரிலே அமைந்துள்ளன. மேலும் இளைஞர்களின் அயராது ஊக்கத்திற்குச் சின்னமாய் விளங்கும் புதிய தொகுதிப் பண்ணையும், புதிய முறையில் தீயவரையும் நல்லவர்கட்கும் திறந்த வெளி மறியற்சாலையும் வடகோவையின் மேற்குப் புறத்தே இருக்கின்றன.

கோவில்கள்: பண்டைக்காலம் தொட்டு சமய வளர்ச்சியில் சிறந்த ஈடுபாடுடையது எமது ஊர். “கோவில்லல்லா ஊரிற குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற முதுமொழியும், பாங்கி னொடு பலதளிகள் இல்லாவுடும் அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே” என்ற அப்பர் வாக்கும் எமது மூதாதையரிடம் ஆழமாகப் பதித்திருந்தன. குறிச்சிகள் தோறும் ஆலயம் கண்டனர். அர்ச்சகப் பரம்பரை ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்டன, ‘பிராமண ஓடை’ ‘பிராம் பத்தை’ என்னும் குறிச்சிப்பெயர்கள் இன்றும் இதற்குச் சான்று பகருகின்றன. ஆலயந் தோறும் புராண படனமும், நித்திய நைத்தியங்களும் சிறந்து விளங்கின. நிலபுலங்களும், வருமானங்களும் இவற்றுக்காக நிறைய வழங்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறு விளங்குகின்ற மூன்று பெரிய ஆலயங்கள் எமதுருக்கு பெருமையும் பெருவாழ்வும் அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. வடகோவை ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோவில், கண்ணகை அம்மன் கோவில். வெள்ளெருவைப் பிள்ளையார் கோவில் என்பனவே அவையாகும்.

இவற்றுள் ஊரின் நடுவமைந்து கோப்பாய் வீதியோரமாக, நாற்சந்தியின் மேற்றிசையில் மிக அண்மித்து விளங்குகின்றது ஸ்ரீ சித்திர

வேலாயுத சுவாமி கோவில். இவற்றை அடுத்து கண்ணகை அம்மன் கோவிலும், வெள்ளெருவைப் பிள்ளையார் கோவிலுமடைந்துள்ளன.

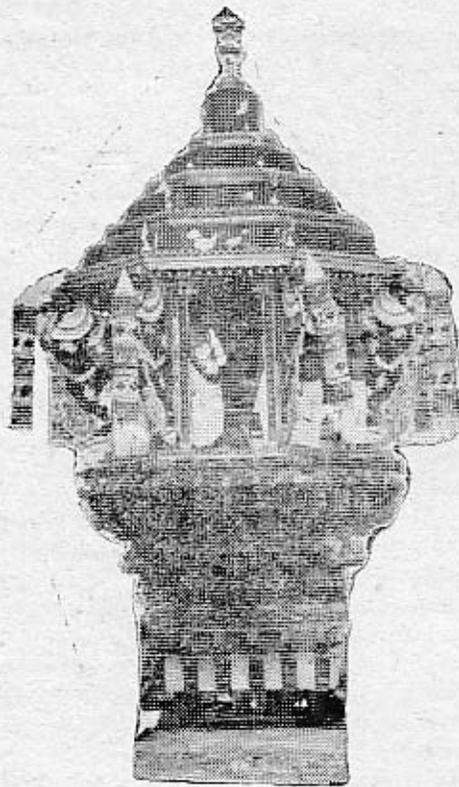
இலங்கையின் புராதன ஆலயங்களுள் ஒன்றான கண்ணகை அம்மன் கோவில் இவ்வூரவர்க்கு மட்டுமன்றி அயலூரவர்க்கும் ஆத்மீக வாழ்வு அளிக்கிறது. அண்மையில் இது புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு விளங்குகிறது.

சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோவில் தேவஸ்தான அர்ச்சக பரம்பரையின் வழியந்தவர்தான் நாம் இன்று பாராட்டு விழாக்களும் சித்தாந்த பாணு சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்களாவர்.

சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோவில் பிரதிஷ்டா குருவாகிய வேதகுட்டிக் குருக்களின் மகனான இலட்சுமி அம்மா என்னும் அம்மையாரைப் பழம்பதியாகிய கத்தரோடை

யைச் சார்ந்த சிவஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியஐயர் அவர்கள் திருமணம் புரிந்தார். இவர் சுன்னாகம் முருகேச பண்டிதரின் மாணவராம் மகத்துவம் பெற்றபெரும் புலவராவார். வடகோவை சித்திரவேலவர் ஊஞ்சற் பதிகம் செய்தவரும் இவரே. இவருடைய ஏகபுத்திரியாகிய மீனாட்சி அம்மையார் மேற்குறித்த வேதக் குட்டிக் குருக்களின் மகனுடைய மகனான சோமசுந்தரக் குருக்களின் மணஞ்செய்து பெற்ற புதல்வரே எங்கள் குருக்கள் என்பதில் பெருமையடைகிறோம்.

சித்திரவேலவர் தேவஸ்தானமும், எமது இத்தச் சிறிய ஊரும் சீரும் சிறப்புமெய்திச் செழிப்புற்றேருவதற்குச் சித்தாந்தபாணுவாகிய எங்கள் குருதிலகரின் முத்தாயையே மூலகாரணராவர் என்று கூறுவதில் மிகை எதவுமில்லை. வாழ்க சித்தாந்தபாணு, வளர்க அளிக்கும் பரம்பரை.

சித்திர வேலாயுதசுவாமி கோவில் புதிய தேர்

வடகோவைச் சபாபதி நாவலர்

. வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள்

1. பிறப்பு: 1840 ஆம் ஆண்டு, தந்தை சுயம்புநாதமீனா; தாய் தெய்வானை.
2. ஆரம்பக் கல்வி: முதலில் சித்தாந்த பாஸு சுப்பிரமணியக் குருக்களின் பாட்டனார் சபாரத்தினக் குருக்களுக்குப் பெண்கொடுத்த மாமனாரான ஐக்கநாதையரிடமும் பின்பு நீர்வேலிச் சிவசங்கர பண்டிதரிடமும்.
3. குன்ம நோயால் வருந்தியதும் நல்லிக் கத்தவேளருளால் கோய் தீர்ந்ததும்.
4. தமிழாசிரியர்: ஆறுமுகநாவலரது சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் சிலகாலம் தமிழ்ப் போதகாசிரியர்.
5. ஞானநூற் பயிற்சி: திருவாவடுதுறையில் விசேஷ தீட்சை பெற்று 12 ஆண்டு சமய சாத்திரங்களிற் பயிற்சி பெற்றுப் புவவராணது.
6. திருமணம்: சுழிபுரத்தில் மாமன்மகளை மணந்து இவ்வறம் நடத்தியது.
7. நியாயவாதச் சொற்போர் வல்லமை காரணமாகச் சுப்பிரமணிய தேசிகரால் 'நாவலர்' என்னும் பட்டஞ் சூட்டப்பட்டமை.
8. மதுரையாதின மடாதிபதியாலும், சூரியனார் கோயிலாதின மடாதிபதியாலும், இராமநாத புரம் மகாராஜாவினாலும் பாராட்டப்பட்டமை.
9. 1882 - 1899 சென்னையில் வித்தியானுபாலன அச்சியந்திரசாலை அமைத்து சமய இலக்கிய நூல்களும் கண்டன நூல்களும் "ஞானமீர்தம், பத்திரிகையும் வெளியிட்டமை.
10. 1891 சிதம்பரத்தில் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் சேதுபதியரசர் தரிசுவலையில் சமயப் பிரச்சங்கம் செய்தமை.
11. சென்னையிலிருந்து அச்சகத்தை சிதம்பரத்துக்கு மாற்றியதும், சேதுபதியரசரிடம் பத்திரிகைக்குப் பொருளுதவி பெற்றதும்.
12. 1901 "சுதேச வர்த்தமானி" மாதப்பத்திரிகை தொடங்கியமை.
13. ஐந்துமாதகாலம் தென்னாட்டுத் தல யாத்திரையும் சமயப் பிரச்சங்கங்களும் இராமநாத புரத்தில் அரசரின் விருத்தினராயிருந்தமைபும்.
14. சேதுபதிமன்னர் மீண்டும் அரண்மனைக்கழைத்து மூவாயிரம் ரூபா சன்மானம் வழங்கியமை
15. 1902 சென்னை மயிலாப்பூரில் பல பிரச்சங்கங்கள் செய்தமை.
16. 1903 58 வயதில் சிதம்பரத்தில் தேகவிபோகம்

சபாபதி நாவலர் இயற்றி வெளியிட்ட நூல்கள் :

1. திராவிடப் பிரகாசிக்க.	13. சிதம்பர பாண்டிய நாயக முடிமணிக் கோவை
2. சிதம்பர சபாநாத புராணம்.	14. சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் மாலை
3. சிவகர்ணாமீர்தம்	15. முத்துக்குமாரசுவாமி திருவருட்பா
4. ஞானமீர்தம் (சமயம்)	16. நல்லிக் சுப்பிரமணியக்கடவுள் பதிகம்
5. ஞான சூடாமணி	17. வதிரிநகர்த் தண்டபாணிக் கடவுள் பதிகம்
6. சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம்	18. பனங்காட்டுர்ப் புறவம்மை பதிகம்
7. இராமாயண	19. சிவஞான யோகிகள் குருபூசை மகத்துவம்
8. பாரத	20. முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா மறுப்பு
9. மாவை அந்தாதி	21. இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரை மறுப்பு
10. திருச்சிறம்பல யமக அந்தாதி	22. வைதிக காவிய தூஷண மறுப்பு
11. திருவிடைமருதூர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி	23. பேசுமத சங்கநீப நிராகரணம்.
12. வடகோவைச் செல்வவிநாயகர் இரட்டை மணிமாலை	

எளியேன் பிரார்த்தனை!

சே. தனபாலசிங்கன் B. A. (Lond.)

கொடை ஒரு கலை. இன்றார் இனியார் என்று பாராது வேண்டுவார் வேண்டுவதை வழங்குவது கொடை என்று கொடைக்கு ஒரு வரைவிலக்கணம் சொல்லலாம். தேவர்கள் வாழ வேண்டி அவர்களுக்கு அமிர்த்ததைக் கொடுத்து நஞ்சை உண்டவன் சிவபிரான். அப்பெருமானுடன் னாவைப்பிராட்டிக்கு நெல்லிக்கனி கொடுத்த அதியமானைச் சமன் செய்து சீர்தூக்கி 'நீலமணிமிடற்று ஒருவன்போல மன்னுக பெரும நீயே' என்றல்லவா வாழ்த்தொளி எழுதிற்று. நீலகண்டனையும் நீடுபுள் அதிகமானையும் ஒப்பிடுவதில் வள்ளல்களின் வளமான பெருமை தெரிகிறதுதானே! அடையாதெடுங்கதவும் அஞ்சல் என்ற சொல்லும் செந்தமிழுக்குச் சொந்தமானவை.

ஆம்! "சித்தாந்தபாநு" சிவஸ்ரீ சோ, சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்களின் கதவு அடையா நெடுங்கதவு. உலகம் உவப்ப உறுதுணையாய் நிற்கும் இறைமணத்தை #டும் எடுப்பும் இல்லாத தெய்வத்தமிழில் எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கப் பரப்பிவரும் குருக்கள் ஐயா அவர்களின் இனிய பண்புக்கு நாம் தலைவணங்காமல் இருக்கமுடியுமா என்ன? சித்தாந்தத்தை யும் திருமுறைகளையும் ஆராய்ச்சியோடு கற்றுத் தெளிந்த ஐயா அவர்கள் மேற்கொண்ட பொது வாழ்வில் உள்ளத் துறவோடு வாழ்வது நனி சிறந்த நாகரிகம். கருத்து வேறுபாட்டைக் காழ்ப்பு வழிப்பட்ட பகைமைச் சூறாவளியினால் சுழன்றடிக்கச் செய்து கலகக் களத்துக்கு மக்களை மந்தைகளாக்கி நடாத்திச் செல்லும் இந்தக் காலத்திலே வேற்றுமைகளை உள்ளடக்கி வீழிய ஒருமைப் பாட்டினை வளர்க்கும் குருக்களின் அடக்கமான பண்பை நாம் அறிவோம்; உலகம் அறியும்!

குருக்கள் ஐயா அவர்களின் கொடையால் குடிமக்கள் உயர்கின்றார்கள். கோயில்களின் தரம் உயர்கின்றது. ஆத்மிகத்தின் சங்கநாதம் கேட்கிறது!

தகுதிவாய்ந்த பெருமக்களைப் பாராட்டுவது ஏனையோரையும் தகுதி பெற வழிவகுத்தம்! இவ்வகையில் வடகோவைச் சைவச் செந்நெறிச் செல்வனின் செயல் பாராட்டுக்குரியது.

குடிசைக்கும் கோயிலுக்கும் உள்ள தூரத்தைக் குருக்கள் ஐயா குறைக்கவேண்டும்! இதுவே எளியேன் பிரார்த்தனை!

சிவஸ்ரீ சி. குஞ்சிதபாதக்குருக்கள்

(காரியதரிசி, அ. இ. சிவப்பிராமண சங்கம், கொழும்பு)

பெருமை பொருந்திய வைதீகசைவமாம் சைவசமயத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதென்பதில் பலர், அவர்களின் சிலர் பிரசாரம், நூல்வெளியீடு, புராணபடனம் முதலிய வழிகளில் ஈடுபட்டனர். வேறுசிலர் பிரபல்யமாய் இராது தொண்டு செய்து வந்தனர். அவர்கள் செய்யும் தொண்டுகள் அவ்வப்போது சிலருக்குத்தான் தெரியும். இப்படித் தொண்டுசெய்தவரில் ஒருவர்தான் வடகோவை சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக்குருக்கள் அவர்கள். இப்பெருந்தகையிடம் அன்பு, அடக்கம், இன்சொல் நூலார்வம் முதலியன அலங்காரங்களாக இருக்கின்றன. சிலநேரம் இவருடன் கதைத்தால்தான் கல்வியின் ஆழத்தை அறியலாம். இப்பெரியாரின் பெருமைகளை வெளி உலகிற்குத் தெரியப்படுத்தியவர்கள் பெருமை பொருந்திய காஞ்சிபுரம் தொண்டை மண்டலத் தலைவர் அவர்கள் ஆவர்..

அவர்கள் இவ் வந்தணதிலகத்திற்குத் திலகம் வைத்தாற்போல 'சித்தாந்தபாநு' என்ற விருதைக் கொடுத்துக் கௌரவித்தமை பாராட்டுதற்குரியதாகும். இப்பாராட்டை வெளியுலகிற்குத் தெரிய விழாவெடுக்கும் பாராட்டுவிழாச்சபை தக்க ஒருவருக்குச் செய்யும் கௌரவத்தையிட்டு நாமெல்லாம் சந்தோஷப்படுகிறோம்.

'சித்தாந்தபாநு' சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக்குருக்கள் அவர்கள் தம் துணைவியர் புத்திர பௌத்திரருடன் ஆயுள், ஆரோக்கியம் ஐஸ்வரியங்கள் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழவேண்டுமென்று அகில இலங்கை சிவப்பிராமண சங்கம் தனது வாழ்த்தை இத்தரல் தெரிவிக்கின்றது.

சிவம்பவநு

சகலவித தண்ணீர் இறைக்கும்

யந்திரங்கள்

திருத்திக் கொடுக்கப்படும்

.....

தேவன் வேக்ஸ்

கோப்பாய் சந்தி,

கோப்பாய்

தங்க நகைகள் சிறந்த முறையில்

குறித்த காலத்தில்

உத்தவாதத்துடன் செய்து

கொடுக்கப்படும் இடம்

தங்க நகைத் தொழிற்சாலை

கோப்பாய்

உரிமையாளர் :

K. பந்துலம்

கோப்பாய் சந்தி,

கோப்பாய்

அன்பளிப்பு

கதிரேஸ் கபே

கோப்பாய் சந்தி,

கோப்பாய்.

அன்பளிப்பு

துரை ரீ நூம்

கோப்பாய் சந்தி,

கோப்பாய்.

அன்பளிப்பு

ஆர். இராமலிங்கம்

கோப்பாய் சந்தி
கோப்பாய்

வாழ்த்துகிறோம்:

கோப்பாய் ஸ்போட்ஸ் கிளப்
கோப்பாய்

அகமும் முகமும்

‘‘நச்சினூர்க்கினியன்’’

சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்களைப் பேட்டிகாண்பதற்கு முன்னறிவிப்போடு நண்பரும் நானும் சென்றிருந்தோம். எமது வினாக்களுக்கு அவர்தந்த விடைகள் மிக விரிந்தனவாயும், நுண்ணிய பொருள் பொதிந்தனவாயும் இருந்தமையால் அவற்றைக் கேட்டு மனத்திற் பதித்துக்கொண்டு, பின்பு சரியாக எழுத்தில் வடிப்பதென்பது இயலாத காரியமாய் இருந்தது. எனினும், ஒருவாறு நானும், நண்பரும் மாறிமாறிக் குறிப்பெடுத்து அங்கீகாரமும் பெற்றுக்கொண்டோம். அவர் கூறியவை அனைத்தையும் எழுதுவதும் ஒருசில பக்கங்களுள் அவற்றை அடக்குவதும் சாத்தியமல்ல. எல்லோர்க்கும் பயன்படக்கூடிய சுவையான சில வினாவிடைகளையே இங்கு தருகிறோம். இவற்றின் மூலமாக அவருடைய உள்ளத்தை - அகத்தை - வாசகர் ஓரளவு அறிந்து கொள்ளலாம். அதற்குமுன் அவருடைய புறத்தோற்றத்தையும் சூழலையும் குண இயல்புகளையும் அவரை அறியாதவர்க்கு அறிமுகஞ் செய்துவைப்பது அவசியமாகும்.

நெடிதுயர்ந்து ஆஜாநுபாகுவாக விளங்குகின்ற குருக்களின் தோற்றப் பொலிவுக்கும், அவருடைய குணம், செயல், குரல், நடை ஆகியவற்றிற்கும் பெருத்த வேறுபாடுண்டு. உயர்ந்த தோற்றத்திற்கு இணையாக அவருடைய உள்ளம் ஒன்றுதான் உயர்ந்து விரிந்திருக்கிறது. நீலம் நோகாமல் நடப்பது போன்ற வேகமற்ற மென்னடை, பெண் குரலுக்கு இணையான மெல்லிய குரல், அந்த மென் குரலில் எழுகின்ற இன்சொற் பேச்சு, அப்பேச்சுக்கு இடையிடையே தேவையில்லாமலும் உதிர்க்கின்ற மென்னகை, நின்று உரையாடும்போது உலாவிக்கொண்டோ கால் பெயர்த்து வைத்துக்கொண்டோ பேசும் சுபாவம் ஆகிய இவையெல்லாம் அவர்க்கேயுரிய சிறப்பியல்புகள்.

‘புஸ்தகம் ஹஸ்த பூஷணம்’ என்பதற்கிணங்க அவரது கையில் எப்போதும் ஏதாவது புத்தகம் பத்திரிகை குறிப்புத்தாள் இடம்பெற்றிருக்கும். அவற்றைத் தமக்குத் தெரிந்தவர்களுக்குக் கொடுத்து வாசிக்கச் செய்து, ‘தாம் இன்புறுவது உலகின்புறக்கண்டு’ மகிழ்வது அவரியல்பு.

புத்தகப் பித்து அவருக்கு உள்ளத்தோடு உயிரோடு கலந்துவிட்ட ஒன்று. தமக்கு வேண்டிய ஒரு சிறு விஷயம் ஒரு பெரிய நூலில் இருந்தாலும் அதற்காக அந்தப் பெரியநூலை என்ன விலைகொடுத்தும் வாங்கிவிடுவார். இவ்வகையில் வாங்கிக் குவித்திருக்கும் பலதுறை நூல்கள் அலமாரிகளில் இடமில்லாமல் மேசையிலும் வாங்கிலும் இடம்பிடித்திருப்பதைக் காணலாம். வேதாந்தம், சித்தாந்தம், பல்வேறு சமயங்கள், சமயஞானிகளின் வரலாறு, ஆகமம், யந்திர மந்திர சாஸ்திரங்கள், ஜோதிஷம், சிற்பம் என்னும் இவையெல்லாம் அவருக்கு எடுபாடுள்ள துறைகள். இவை சம்பந்தமான ஏதாவது நல்லநூல் தமக்குத் தெரியாத பிற மொழிகளில் இருந்தாலும் அவற்றை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு சில காலத்துள் அந்த மொழியையே வாசித்தறியப் பழகிவிடும் ஆற்றல் அவருக்குண்டு. 30, 40 ஆண்டுகளின்முன் யாழ்ப்பாணத்துச் சைவசமய குருமாருள் பலருக்கு வடமொழிக்கூரிய இருவகை எழுத்துக்களில் கிரந்தலிபியை மாத்திரமே வாசிக்கத் தெரியும். நாகரிலிபி தெரிந்திருப்பது விசேஷ தகுதியாகக் கருதப்பட்டது. (தமிழே போன்ற இலகுவான கிரந்த எழுத்தையே வாசிக்கத் தெரியாமல் தமிழ் எழுத்தில் மந்திரங்களை எழுதிப் படிக்கும் பரிதாபநிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது) மலையாள, தெலுங்கு, கன்னட, சிங்கள லிபிகளை அவற்றிலுள்ள சில நூல்களைப் படிப்பதற்காகத் தாமே இலகுவில் பயின்றுவிட்டார் இவர்.

மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தும் பயிற்சியுடையவராகையால் எவ்வித கஷ்டமான விஷயத்தையும் எளிதில் விளங்கவும், மனத்தில் பதித்துவைக்கவும், பின்பு எளிதாய் எடுத்துரைக்கவும் முடிகிறது. ஒருதரம் இருதரம்கண்ட கேட்ட நல்ல விஷயங்களை அப்படியே வைத்திருக்கும் நினைவாற்றலும், தமக்குத் தொடர்பில்லாத - வேண்டாத விஷயங்களை மறந்துவிடும் மறப்பாற்றலும் இவர்க்குண்டு.

இவ்வாடு பழகாதவர்க்கு இவரது சர்பாஷணை முறை சட்டென விளங்காது. முன்னர்க்குச் சொற்களை அதிகம் உபயோகிப்பதில்லை. 'இப்போது எவ்விதத்துக்கு...?' என்றால் 'இப்போது எங்கு போகிறீர்கள்?' என்று பொருள். தம்மைக் குறிக்கும்போது சிலசமயம் நாங்கள் என்று பன்மையில் சொன்னாலும் அதற்கு நான் என்பதுதான் பொருள். துறவிகள் தொடர்பு இவர்க்கு அதிகமுண்டு. அதன் பெறுபேறே இந்த 'நாங்கள்'

இனிக் கேள்விகளும் பதில்களும்:

பட்டமும் பராட்டும்:

"உங்களுக்குப் பட்டம் வழங்கப்பட்டிருக்கும் செய்தியை அறிந்தபோது உங்கள் மனோநிலை எப்படியிருந்தது?" இது குருக்களவர் களிடம் நாம் கேட்ட ஒரு கேள்வி. இதற்கு அவர் கூறிய பதில்: "பட்டம் பற்றிய செய்தியைப் பத்திரிகைமூலம் அறிந்தபோது வியப்பாகத்தான் இருந்தது. இதற்கு நான் தகுதியுடையவன்தானா என்று சந்தேகமும் எழுந்தது. எனினும், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் கூறும் விஷயங்களை வாழ்க்கையில் அனுஷ்டிக்க முயலுபவனென்ற காரணத்தாலும், எனது தகுதியை மேலும் உயர்த்திக் கொள்ள இது ஊக்கிவிடுமென்பதனாலும் இதனை ஏற்றுக் கொண்டேன். இந்தக் கௌரவம் எனக்குமாத்திரமல்ல, இந்த நாட்டுக் குருமாரெல்லாருக்கும் உரியது என்றும் எண்ணிக்கொண்டேன். மகா சந்நிதானத்தின் பேரன்புக்குப் பாத்திரமானதுபற்றி ஆனந்தமடைந்தேன். இந்த எண்ணத்தோடு தான் ஊரவர்களின் பராட்டோ முயற்சிக்கும் உடன்பாடு தெரிவித்தேன்."

இளமைக் கல்வி:

'உங்கள் ஆரம்பபாலக் கல்விபற்றி அறிவது இக்காலத்தவர்க்கு வியப்பளிக்கும்ல்லவா?'

என்பது எமது அடுத்த வினா. நாம் எதிபார்த்தது சரியாகவே இருந்தது.

'கோப்பாய் நாவலர் பாடசாலையில் எட்டாம் வகுப்பு முடிய ஆரம்பக்கல்வி நடைபெற்றது. மற்றைய பாடங்களோடு சிறிய இலக்கியங்களும் நன்னூற்காண்டிகையுரை என்னும் இலக்கணமும் அப்போது அங்கு படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அப்போது 13வயது. திரு அ. வி. மயிலவாகனம், திரு. சி. விசுவலிங்கம், திரு. பே. தம்பையா (நீர்வேலி) திரு. அ. சிவபாதம் (காரைநகர்) இவர்கள் அக்காலத்தில் உடன் மாணவர்கள். அக்காலத்தில் இங்கிருந்தவரும் பின்பு மலையாவுக்குச் சென்று காலமானவருமான சிவபூர் தி. ஐயாத்துரைக் குருக்களிடம் ஓய்வு நேரங்களில் சம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் அமரம், நிகண்டு முதலிய கருவிநூல்களைப் படித்ததோடு புராணங்களை வாசிக்கவும் பொருள் கூறவும் பயிற்சி பெற்றேன். ஐயாத்துரைக் குருக்கள் இப்பகுதியில் ஜனரஞ்சகமான புராணபடனகாரரென்று புகழ் பெற்றவர். அவருடைய புராண வகுப்பில் பலர் படிக்கச் சேர்ந்தும் தொடர்ந்து படித்தவர் ஒரு சிலரே. அவர் இல்லாத சமயத்தில் அவர் தம்பியாரான சிவபூர் சுப்பிரமணியக் குருக்கள் வகுப்பை நடத்துவார்."

குருகுல வாசமும்

குருத்துவப் பயிற்சியும்:

அக்காலத்தில் நல்லூரிவிருந்த தம்பையாக்குருக்கள் என்னும் கார்த்திகேயக் குருக்கருடைய அறிவாற்றலைக் கண்டறிந்த குருக்களின் பாட்டனாரும் பாட்டியாரும் தங்கள் பேரனை நல்லூர்க்கு அனுப்பிப் படிப்பிக்க விரும்பினார்கள். ஆயினும் பாட்டனாரான வே. சபாரத்தினக் குருக்களுக்கு ஓய்வு கிடையாததால் அவருடைய நண்பரும் அக்காலத்திற் கோயில் முகாமையாளராயிருந்தவருமான பெரியார்க. சின்னத்தம்பி (கல்விட்டு அப்பா) என்பவர் இளைஞரான குருக்களை அழைத்துச் சென்று நல்லூர்க்கு குருக்களிடம் ஒப்படைத்துப் புண்ணியந் தேடிக்கொண்டார். இச்சம்பவத்தைக் குருக்களே சொல்லக் கேட்போம்:

"விடியற்புறம் 4 மணியளவில் இங்கிருந்து நல்லூர்க்கு நடந்து சென்றோம். கந்தசாயி கோயிலில் உஷத்தகால பூசையைத் தரிசித்துக் கொண்டு வாத்தியாரிடம் சென்று காத்திருந்தோம். அவர் வெளியில் வந்ததும் கல்விட்டு

டப்பா, விபரங்களைக்கூறி இவரை ஏற்றுப் படிப்பித்து ஆளாக்கிவிடவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார். வாத்தியார் சில கேள்விகள் என்னைக் கேட்டார். வாசிப்பித்துப் பார்த்தார். திருப்தியடைந்தவராய் மறுநாள் தொடங்கிப் படிக்கலாமெனக் கருணை கூர்ந்தார். அப்போது தொடங்கிய தொடர்பு - படிப்பு - அவர் தேகவியோகமெய்தும்வரை - 15 ஆண்டுவரை நீடித்தது. முதலில் 3 ஆண்டுகள் அங்கேயே தங்கிக் குருகுல வாசஞ் செய்தேன். பின்பு தினமும் நடந்துசென்று படித்து வந்தேன். பாடத்திட்டம்:

காலை 5 மணிக்குமுன் விழித்தெழுந்து தோத்திரங்கள் பாராயணம் செய்வோம். நித்திய கர்மாநுஷ்டானம் முடித்ததும் கோயிலில் காலைபூசை செய்வோம். காலைபூசைவின் பின்பு படிப்புத் தொடங்கும். மனனம் செய்யவேண்டியவற்றை மனனம் செய்துவிட்டுப் பத்திகள் வாசித்தல், பிரதிபண்ணுதல், யந்திரம் வரைதல், கிரகநிலைகணிததல் முதலியன செய்வோம். கோயிலில் நித்தியமும் கும்பம் வைத்து அபிஷேகம் செய்வது வழக்கம். வாத்தியார் கூட இருந்து காட்டித்தா நாங்களை ஸ்க்பன பூஜை செய்வோம். வாத்தியாருடைய பெருமகன் என் சகபாடி, மத்தியான உணவுக்கும் ஓய்வுக்கும் பின்பு மீண்டும் படிப்புத் தொடங்கும் ஆகமங்களுள் முக்கியமான காரண ஆகமத்தை வாசிக்கச் சொல்லிவிட்டுக் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்து விளக்கமும் சொல்லுவார். பல மாதங்களின் பின் இது நிறைவேறிய போது, அங்கு வரும் நண்பர்களிடம் “இக்காலத்தில் 28 ஆகமமும் படித்தவர் யார்? இரண்டொரு ஆகமமாவது முழுதும் படித்தவன் உண்டா? இதோ பார் காரணம் முழுவதும் படித்தவன் இருக்கிறானா” என்று சொல்லிப் பெருமைப் படுவார்.

கும்பாபிஷேகம், மகோற்சவம், கல்யாணம் முதலிய காரியங்களுக்காக வெளியே செல்லும் போது எங்கடையும் அழைத்தச் செல்வார். இவ்வகையில் நாம் பார்த்த நிகழ்ச்சிகள் பல. நூற்கல்வியிலும் சமயக்கிரியைகளிலும் மாத்திரமன்றி, தினந்தோறும் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கமுறைகளிலும் எங்களுக்குப் பயிற்சியளித்தார். ‘தாழ்வும் குருவும் தலைவிதி’ என்றபடி இத்தகைய ஆசிரியர்கள் புண்ணிய சாலிகளுக்கே திடைப்பார்கள்!!

கவிராயர் பாட்டில் இடம்பெற்றது.

“வேறு பெரியார்களோடு உங்களுக்கு ஏற்பட்ட தொடர்புகள் பற்றி ஏதாவது கவையான சம்பவங்கள் தெரிவிக்க முடியுமா?” என்ற இன்னொரு கேள்விக்கு பல பெரியார்கள் சம்பந்தமான தகவல்களைக் குருக்கள் கூறினார்கள். முதலாவது, ‘நாவன்னு’ என்று பிரசித்தி பெற்றிருந்த கவிஞரான வட்டுக்கோட்டை சிவசுப்பிரமணிய சிவாசாரியர் பற்றியது. ‘நல்லூர் வாத்தியா’ருக்கு மைத்துனரான இக் கவிஞர் முதுமைப் பராயத்தில் நல்லூரில் மைத்துனரின் ஆதரவில் தங்கியிருந்தார். தமிழில் புராணங்கள் நாடகங்கள் வேறும் பிரபந்தங்கள் பாடியவர். சிறந்த ஆசகவி. 3 லக்ஷம் பாட்டுப் பாடியவர் என்று அவரைக் குறிப்பிடுவார்கள். நல்லூர்க் கைலாசநாத புராணம் பாடும்போது அங்கு மாணவராயிருந்த சோ. சு. குருக்கள், கவிஞருக்கு எழுத்தாளராய்ப் பணிபுரிந்தார். கவிஞர் பாடல்களைச் சொல்லச் சொல்ல அவற்றை எழுதுவது இவருடைய வேலை. இவ்வேலையில் திருப்தியடைந்த கவிஞர், நன்றிக்கடன் கழிப்பவர் போன்று தம் நூலுள் இம் மாணவர் பெயரையும் சேர்த்துக் கொண்டார். கும்பாபிஷேக வைபவத்திற்கு வந்து சேர்ந்த குருமாரை விபரிக்குமிடத்தில் இவர் பெயரும் வருகிறது.

“இங்கிவன் பாலஞ்சு

இசை சோம கந்தரேச

பங்கமில் பலநூல் கண்ட

பாரதி சுப்ர மணய

நங்குரு அவையில் வந்து

நண்ணினர் நலஞ் சிறக்க.”

தமிழில் அருச்சுனை

குருக்களவர்களின் பக்கத்திலிருந்து வாற இதழொன்றில் “தமிழில் மட்டும் அர்ச்சுனை” எனனும தலைப் பெயரில் கட்டுரையொன்று வெளிவந்திருந்தது. அவ் விஷயமாக அவரது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டோம். கட்டுரையாசிரியர் கி. லக்ஷ்மணனவர்கள் விஷயத்தை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்திருக்கிறாரென்றும், அது உலருடைய மயக்கத்தை யுந் தீர்க்கக் கூடியதென்றும் பாராட்டிவிட்டு, தமிழுக்கு ஆலயங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்க

கும் சிறப்பிடம் பற்றியும், மேலும் எவ்வளவுக்கு இடமளிக்க முடியுமென்றும், பூசைகள் மந்திரங்களின் வகைகள் பற்றியும் பல விஷயங்களை விரிவாக விளக்கினார். அவற்றின் சாரத்தையே இங்கு தரமுடியும்.

குருக்கள் தமிழில் திருமுறைகளிலும் புராணங்கள் சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் புலமையுடையவர். தேவாரங்களைப் பண்ணேடு பாடும் பயிற்சியுடையவர். 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தாம் செய்யும் கிரியைகளில் தமிழுக்கும் இடங்கொடுக்கத் தொடங்கியவர். சைவத் திருமுணங்களிலும் கோவில் மகோற்சவங்களிலும் கிரியைகளையும் சமயத்ததுவங்களையும் விளக்கி விரிவுரையாற்றுவது அவரது வழக்கம். ஆகவே, ஆலயங்களில் தமிழ் இடம் பெறவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அவர் மறுக்கவில்லை. எவ்வெவ்வகையில் தமிழுக்கு இடங்கொடுப்பதென்பதுதான் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயமென்பது அவர் கருத்து.

“மகோற்சவ முதல் நாளில் நடக்கும் சந்தியாவாகனம், கணபதி தாளம் முதலிய கிரியைகளின்போது ஒவ்வொரு தேவர்க்கும் விருப்பமான பண்ணமைந்த தேவாரங்களைப் பாடுவதும் நித்தியபூசை முடிவில் வேத பாராயணத்தை அடுத்துத் திருமுறைப் பாராயணம் செய்வதும் வெகுகாலமாக நடந்துவரும் வழக்கமாகும். இந்த நாட்டுக் கோவில்களில் பண்ணேடு பாடுகிறவர்களும் குறைவு, பாடும் போது அமைதியாய் இருந்து கேட்பவர்களும் குறைவு. இவ்வேளைகளில் பண்ணிறிந்த ஒதுவார்களைக் கொண்டு முறைப்படி திருமுறையை ஒதுவிப்பதில் கோவில் முகாமையாளருக்கோ உபயகாரருக்கோ சிறிதும் கவனமில்லை. தமிழகத்திற் போல இங்குள்ள கோயில்களிலும் ஒதுவார்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும். அதனேடு பூசைசெய்யும் தருமாரே பண்முறை பயின்று கொண்டு வேதபாராயணத்தோடு தேவார பாராயணத்தையும் தாங்களே செய்வார்களானால் இன்றைய கிளர்ச்சி வலுவிறிந்து விடும்.

பூசை வழிபாட்டு முறைகளில் பல வகை வகைகளுண்டு. தனி வைதிக பூசை, தனி ஆகமபூசை, வேதாகம சம்மேளனமான ஆலய பூசை என்பன முக்கியமானவை. இவை பண்ணுதொட்டு வடமொழியிலேயே நடந்து வருகின்றன. ஆகம் விதிகளை அநுசரியாத சில கோவில்களிலும் பல வீடுகளிலும் எந்த மந்தி

ரமும் இல்லாத மௌன வழிபாடும் நடக்கின்றன. எந்த மந்திரமும் இல்லாமல் பூசாரி செய்யும் பூசையில் தமிழ் மந்திரங்களை ஒதச் செய்வது எளிதல்லவா? இதைவிட்டு ஆகம முறைப்படி கட்டப்பட்டு அந்த முறைப்படி பிரதிஷ்டை செய்து அதே முறைப்படி பூசை நடைபெறும் ஆலயங்களில் புதிய முறையைப் புகுத்த வேண்டுமென்பது தமிழ்ப் பற்றினால் அல்லது ஆலய பூசைசெய்பவர்களும் அவர்கள் உபயோகிக்கும் மொழியீதும் கொண்ட வெறுப்பினால் என்று ஐயங்களொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

பூசை என்பது பூதசுத்தி, நியாசம், அந்தர்யாகம், அபிஷேகம், வைவேத்தியம் தூப தீப ஆராதனை, அருச்சனை, தோத்திரம் வாழ்த்து ஆகிய பல அங்கங்களையுடையது. தோத்திரங்களின் இடத்திலேயே திருமுறை ஒதப்படுகிறது. ஒரு தேவாரத்தையும் புராணத்தையும் கடமைக்குப் பாடுவதை விடுத்து இசையோடு பொருளுணர்ந்து 12 திருமுறைப் பாக்களைப் பாடுவதும் திருமுறைகளின் பின் அந்தந்த மூர்த்திகளுக்குரிய பிரபந்தங்களிலிருந்து தோத்திரப்பாக்களைப் பாடுவதும் அவசியமென்று தமிழ்ப்பற்றுமிக்க அன்பர்கள் ஏன் சிந்திக்கிறார்களில்லை? தந்தி தபாலில் தமிழ், பெயர்ப்பலகையில் தமிழ் சம்பாஷணையில் தமிழ் என்று பல துறைகளில் எளிதாக மாற்ற வேண்டிய மௌனிக காரியங்களையே மாற்றுகிறப்பவர்கள், மாற்றம் செய்தற்கரிய ஆன்மீக காரியத்துள் ஏன் குழப்பம் ஏற்படுத்த வேண்டும்?

நிர்க்குணையிருக்கும் போது ஒரு நாமம் ஒருருவம் இல்லாத இறைவனைச் சகுணனாக வைத்து ஆயிரம் திருநாமம் சொல்லி மலர் சார்த்துகிரேம. அந்தந்த மூர்த்தியினுடைய ரூபலாவண்யங்களையும் குண நலன்களையும் புராண சம்பவங்களையும்கொண்டு புராணகாரரானவியாசராலும் வேறு மகான்களாலும் ஆக்கப்பட்ட காரணப்பெயர்களின் தொகுதிகளே துவாதச (12) ஷோடச (16) அஷ்டோத்தராதச (108) அஷ்டோத்தர சகஸ்ர (1008) நாமாவளிகளாகும். இப்பெயர்களோடு வணக்கம் என்னும் பொருளுள்ள நம என்பதைச் சேர்த்துச் சொல்லிக் கொண்டே மலரையோ தளிரையோ இறைவன் திருவடியில் இடுவதே அர்ச்சனையாகும்.

[தொடர்ச்சி 77-ம் பக்கம் பார்க்க]

வடகோவையில் சமயப்பணி

நாமும்பு தமிழ்ச்
நூலகம்

எப்பணியையும் தனித்துச் செய்வதிலும் பலருடன் கூட்டுச் சேர்ந்து செய்வதால் எண்ணற்ற சாதனைகளை நிலைநாட்டிக் குறிப்பிட்ட நோக்கை அடையலாமென்பதை எமது **ஞானபண்டித சைவவிருத்திச் சங்க** வரலாற்றின் மூலம் எடுத்துக் காட்ட முயலுகிறோம். எமது சங்கத் தலைமைப் போஷகரும், கோவைக் கந்தன் அருளிய ஞானகுருவுமாய் விளங்கும் சிவபுரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்களைக் கௌரவிக்க வெளியிடப்படும் பாராட்டுபசார விழாமலரின் எமது பணியை விளக்குதல் பொருத்தமாகும்.

எமது சங்கம் முதன்முதலில் கோப்பாய் வடக்கு ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோவில் பஜனை வகுப்புத் தலைவர் 'நவநாத வினோதன்' **ப. தியாகராசா** அவர்கள் தலைமையில் 27-10-1956 வெள்ளிக்கிழமை கூடிய கூட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்போதைய உத்தியோகத்தர்களாக தெரியப்பட்டோர் விபரம் வருமாறு:

காப்பாளர்கள் :

ஆசிரியர்கள் திரு. இ. சரவணமுத்து, திரு. சி. கந்தையா, திரு. சி. க. சுப்பிரமணியம்

சமயவகுப்புப் போதகராகியார் :

பண்டிதர் **சி. கந்தையா.**

தலைவர்: செல்வன் வீ. தவக்கொழுந்து.

உபதலைவர்: ,, க. விநாயகவிங்கம்.

காரியதரிசி: ,, சி. கணபதிப்பிள்ளை

உபகாரியதரிசி: ,, பொ. நடேசப்பெருமாள்

போருளாளர்: ,, செல்வன் க. நடராசா.

பஜனைத் தலைவர்: திரு. ப. தியாகராசா. பஜனைத்

துணைத்தலைவர்: திரு. ஆ. அருணாசலம்.

நிர்வாகசமைய உறுப்பினர்கள் :

செல்வர்கள் மு. வே. கந்தையா ச. சுப்பிரமணியம்.

ம. வே. கந்தையா. அ. இராசரத்தினம். சு. சின்னராசா.

வே. மகாலிங்கம். மு. சற்குணலிங்கம்.

சங்கத்தின் நோக்கங்களாகப் பின்வருவன இராமாலிக்கப்பட்டன :-

1. சமய போதனைகள், சமயப் போட்டிகள் முதலியவை மூலமாக சைவ மக்களிடம் சமயப் பற்றை வளர்த்தல்
2. சமயப் பரிட்சைக்குப் பிள்ளைகளை ஆயத்தம் செய்தல்
3. தேவார வகுப்பு, சமய வகுப்பு முதலியன நடாத்தல்
4. மக்களைக் கூட்டுப் பிரார்த்தனை, சரியைத் தொண்டுகள் முதலியவற்றில் ஈடுபடச் செய்தல்
5. சமய குரவர்களின் குருபூசைகளை நடாத்தல்
6. சங்கத்துக்கென ஓர் கிரந்தரக் கட்டிடம் அமைத்துச் சமய நூலகம் நிறுவுதல்
7. வேறு சங்கங்களுடன் இணைந்து சமயத் தொண்டினைப் பெருக்குதல்

இச்சங்கம் முதன் முதலில் ஞானபண்டித ஹரிய முருகப் பெருமான சந்திரியில் இளைஞர்களால் ஆக்கப்பட்டமையால் இது ஞானபண்டித சைவ இளைஞர் சங்கம் என்ற நாமம் பெறலாயிற்று. இது ஆரம்பத்தில் எதுவித வருவாயுமற்ற இளைஞர்களால் ஆக்கப்பட்டமையால் முதலில் பணச் செலவில்லாத திருத்தொண்டுகளில் ஈடுபட்டு வந்தது. மக்கள் இச்சங்கத்தில் நம்பிக்கை வைக்கவும், இதன் வளர்ச்சியில் கவனத்தை ஈர்க்கவும், முதலில் சிறிய சமய வகுப்புகளையும், சமய அறிவுப் போட்டிகளையும் நடாத்தியது. அதற்குக் கிடைத்த பேராதரவு பின்வரும் பணிகள் பெருக வழிகோலிற்று:

முதன் முதலாக 29-10-1956 இல் ஒரு சமய வகுப்பு நடத்தப்பட்டது. இதிலே சிவபுரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள் "சமய அறிவு பெறுதல்" என பது பற்றியும், பண்டிதர் சி. கந்தையா அவர்

கள் "சமய அறிவின் இன்றியமையாமை" என்பதுபற்றியும் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

17-11-1958 இல் சைவ அன்பர்களுக்குச் சமய தீட்சை வழங்கும் வைபவத்தை ஏற்படுத்தியது. இதில் அநேக சைவ மக்கள் பங்கு கொண்டனர்.

அதே ஆண்டில் திருவெம்பாவை அதி கால விதிப்படினையையும், 1959-ம் ஆண்டில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் தேர்த் திருவிழாவுக்குக் கோப்பாயிலிருந்து செல்லும் நடை படினையையும் தொடக்கியது. இதே ஆண்டில் திருவண்ணாமலை ஆதீன மகா சர்வ தானம் குன்றக்குடி அடிகளாருக்கு சங்கம் சிறப்பான வரவேற்பு வழங்கிக் கௌர வித்தது. அப்போது அடிகளார் 'ஞானபண்டிதன்' என்னும் பொருள்பற்றி ஓர் விரிவுரை யாற்றினார்கள்.

1960-ம் ஆண்டு இர்சங்க வரலாற்றிலும் கோப்பாய்க் கிராம வரலாற்றிலும் குறிப்பிடத் தக்க ஆண்டாகும். இவ்வாண்டில் வடகோவை யிலுதித்தவரும், திருவாவடுதுறை ஆதீன மகா வித்துவானுகவிருந்து ஈழநாட்டிற்கு மங்காப் புகழைத் தேடித்தந்தவரும், யாவரும் போற்றும் சைவத்தமிழ் நூல்கள் பற்பல ஆக்கியவருமான வடகோவைச் சபாபதி நாவலருக்கு ஓர் நினைவு விழா நடாத்தப்பட்டது. எமது சங்கத்தினால் 19-12-1959 இல் கூட்டப்பட்ட விசேட ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் நினைவு விழாச்சபை உத்தியோகத்தர்களாகப் பின்வருவோர் தெரியப்பட்டனர். தலைவர்: காரியாதிகாரி வ. கந்தப்பிள்ளை. செயலாளர்கள் திரு. க. இ. குமாரசுவாமி. திரு. ச. முத்துவேற்பிள்ளை. விழாச் செயலாளர்கள் பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சரசர்மா, பண்டிதர் சி. கந்தையா. பொருளாளர் திரு. சி. க. சுப்பிரமணியன். இவர்களுடன் எமது சங்கத் தலைவர், செயலாளர். பொருளாளர் ஆகியவர்களும் இவ்வூர்ப் பெரியார்கள் சிலரும் அடங்கிய சபை அமைக்கப்பட்டது.

இரு தினங்களாக (5,6-10-1960) நடைபெற்ற இவ்விழாவில் சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராக அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தமிழ் விரிவுரையாளரும், திருவாவடுதுறை ஆதீன மகா வித்துவானுமான உரைவளம் திரு.

ச. தண்டபாணிதேசிகர் அவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். தேசிகர் அவர்கள் தமது ஆதீனத்தின் 110 ஆம் ஆண்டு நிறைவு முன்னிட்டு எமது சங்கத்துக்கு 110 சமய நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்களில் யோசிரியர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் வேறு பலரும் விரிவுரைகள் வழங்கினார்கள். இத்துடன் எமது சங்கம் நடாத்திய சமய அறிவுப் போட்டியில் பரிசில் பெற்றோர்க்கு உயர்திரு. தண்டபாணிதேசிகர் அவர்கள் பரிசில்களை வழங்கினார்கள். இவ்விழா சிறப்புற அமைய அரசாங்க அதிபராகவிருந்த திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் போஷகராயிருந்து ஆற்றிய உதவி மறக்க முடியாதது.

இதே ஆண்டில் நிகழ்ந்த கோப்பாய் வடக்கு சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோவிற்கும் பாபி ஷேக வைபவத்தின்போது எமது சங்க உறுப்பினர்கள் பலவித பணிகளிலும் ஈடுபட்டனர்.

1961-ம் ஆண்டு பல பெரியார்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்கவும், இளைஞர்களுடன் பெரியோர்களும் சமயத் தொண்டுகளில் கலந்து கொள்ள வாய்ப்பளிக்கும் பொருட்டும் சங்கப் பெயர் ஞானபண்டித சைவ விருத்திச் சங்கம் என மாற்றப்பட்டது. இதோடு சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள் ஆயுட்கால போஷகராகவும் தெரியப் பெற்றார். இவ்வாண்டில் இமாலயம் இருஷி கேசம், ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்களின் சீடராகிய கீதா வாசஸ்பதி ஸ்ரீமத் சுவாமி அத்வயானந்த சரஸ்வதி அவர்கள் "சேக்கிராரும் பெரிய புராணமும்" என்னும் பொருள்பற்றிச் சிறப்புரை வழங்கினார்கள்.

இக்காலங்கட்கிடையில் எமது சங்கம் அரசாங்க உதவிபெறும் பொருட்டுப் பல விண்ணப்பங்களை இந்து ஆலோசனைச் சபைக்கு அனுப்பியும் பலன் கிடைக்கவில்லை. பலன் கிடைக்காவிடினும் பணிகள் தொடர எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமான அருளும், மக்களுதவியும் கிடைத்து வருகிறது. இதைப்பெறுபெருக வருடத் தோறும் பல சமய வகுப்புகளையும், மகா சிவராத்திரி விழாவையும் சிறப்பாக நடத்தவும், வேறுபல தொண்டுகள்

செய்யவும் முடிசிறது. இவற்றிற்கெனத் திரட்டப்பட்ட நிதியில் எஞ்சியதைக் கொண்டு சங்கத்துக்கென ஒரு சுதிப் பெட்டியும், ஆலயத்துக்கு ஒரு விளக்கும் (பெற்றோமாக்ஸ்) ஒரு பஞ்சமணியும் வாங்கப்பட்டதோடு, ஆலய வசந்த மண்டபத் திருத்த வேலையும் செய்யப் பட்டது. இவற்றிற்கு திரு. க. தர்மலிங்கம், திரு. செ. நடேசன், திரு. க. நடராசா, திரு. வே. கந்தையா. திரு. வீ. தவக் கொழுந்து ஆகிய உறுப்பினரின் உதவி பெரிதும் போற்றற்குரியது.

1962 இல் கோப்பாய்க் கலை வளர்ச்சிக் கழகத்தினரால் மூன்றுநாள் நடாத்தப்பட்ட **முத்தமிழ் விழா**யிற்குச் சங்க உறுப்பினர்கள் இயன்ற உதவி வழங்கி அதனைச் சிறப்பித்தனர்.

ஊரில் மழையில்லாமை காரணமாக கோப்பாய் பலாளைக் கண்ணகை அம்மாளுக்கு இவ்வூர் மக்களுதவியுடன் விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகளையும் (குளிர்த்தி) முன்னின்று நடத்தியது.

வடகோவைச் சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோவில் சமயப்பணிகளில் அயராது உழைத்துவந்த சைவத் தொண்டர் ஆசிரியர் **மு. நாகலிங்கம்** அவர்களால் நடாத்தப்பட்ட சமயப்பணிகளில் ஒன்றான கந்தசஷ்டி விழாவினை அவர்களின் மறைவிற்குப்பின் எமது சங்கம் 1966-ம் ஆண்டு தொடக்கம் வெகு சிறப்பாக சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்களவர்கள் தலைமையில் நடாத்தி வருகிறது. இவ்விழாவின் சிறப்பிற்குக் குருக்கள் அவர்களின் ஆலோசனை பேருதவியாக இருந்ததுடன், அவர்மூலம் ஈழத்துச் சைவ அறிஞர்களில் ஒருவரான **திரு. த. துமரசுவாமிப் புலவர்** அவர்களது சமய விரிவுரைத் தொடர்களை எமது ஊரவர்கள் பெறவும் முடிந்தது. இவ்விழாவின் சிறப்பில் திரு **வே. கந்தையா** ஆசிரியர் **மு. நல்லையா** ஆகியோர்களுக்கும் பெரும் பங்குண்டு.

இதேயாண்டில் எமது சங்கம் சைவ சமய வளர்ச்சிக்காக இராமநாதன் இந்துப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவித்தருமாறு அரசினரை வேண்டுகின்ற ஒரு பிரசாரக் கூட்டத்தையும் நிகழ்த்தியது.

1970-ம் ஆண்டில் செல்வச் சந்திக்கு நடை பஜனை செய்வது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப் பஜனையில் கோப்பாய் வடக்குப் பாலாளை அம்மன் கோவில் பஜனைச் சபையினரும், பிள்ளையார் கோவில் கிருஷ்ணன் கோவில் பூதராயர் கோவில்களின் பஜனைச் சபையினரும் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதே ஆண்டில் எமதுருக்கு தொண்டை மண்டல ஆதீனத் தலைவர் சீலஸ்ரீ **நானப் பிரகாசதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகளது** தரிசனத்தையும் அருளுரையையும் பெற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. குருக்கள் அவர்களது ஆலோசனைக்கிணங்க சமயாசாரப்படி எமது சங்கத்தினர் சுவாமிகளைச் சிறப்பாக வரவேற்றுக் கௌரவித்தனர். எமது சங்கம் மேன்மேலும் வளர அவர்களது நல்லாசியும் கிடைத்தது. அன்றைய வைபவத்தில் சுவாமிகள் “திருச்சிற்பும்பலம்” என்பதுபற்றி சிறப்புரை வழங்கினார்கள்.

இந்த (1971) ஆண்டு எமது சங்க வரலாற்றில் **அதி முக்கியத்துவம்** வாய்ந்த ஆண்டாகும். எனெனில், இலைமறைகாயாக இருக்கும் சமயஞானியான எங்கள் குருக்களைக் காஞ்சிபுரம் தொண்டைமண்டல ஆதீனம் “சித்தாந்தபானு” எனும் சிறப்புப் பட்டம் அளித்துக் கௌரவித்தமையும், அக்கௌரவத்தை நாமும் போற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கோடு 15-1-1971 இல் இவ்வூர்ச் சைவ அன்பர்களைக் கொண்ட பாராட்டு விழாச் சபையை நிறுவி, விழா நடத்துவதும் இவ்வாண்டின் விசேஷ நிகழ்ச்சியாகும். சங்கம் நிகழ்த்த அளவிலும் பார்க்க விழாச் சபையினர் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சி சிறப்பாக நிறைவேறுகிறது. இது எமது ஊரவர்கள் குருக்கள் மீது கொண்டுள்ள குருபக்தியையும், அவர் ஊரவர்களைக் கொண்டுள்ள நன்மதிப்பையும் புலப்படுத்துகின்றது. இப்பெருவிழாவை திட்டமிட்டவாறு முன்பே நடத்த, நாட்டிலேறப்பட்ட அசம்பாவிதங்கள் தடையாக அமைந்தன. இருந்தும் சபையார் தீர்மானித்தவாறு விழாமலர் வெளியிடுவது, பொற்கிழி வழங்கிப் பொன்னாடை போர்த்துவதும் எமது அங்கத்தவரின் விடாமுயற்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

மேலும், இவ்விழா சம்பந்தப்பட்டவரையில், எமது சங்கம் முன்பு மேற்கொண்ட சபாபதி நாவலர் விழாச் சபைக்குத் தலைவராய் விளங்கிய காரியாதிகாரி திரு. வ. கந்தப்பிள்ளை அவர்களே இதற்குள் தலைவராக வாய்த்தமை எமது பெரும் பேருகும். சபாபதிநாவலர் விழாவைத் திறம்படச் செய்த பெருமை யொடு இவ்விழாவையும் சிறப்புறச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் காட்டிய உக்கமும் பெருமுயற்சிகளும் யாவராலும் போற்றப்பட வேண்டியனவாகும். அன்றியும் அவர்கள் எமதுரில் நடக்கும் எப்பணிகளிலும் முன்னின்று செயற்பட்டு, எமக்கு வழிகாட்டியாக உதவுகிறார்கள். விழாக்காரிய தரிசியாக ஞானபண்டித சை, வி. சங்கக் காரியதரிசியும் பொருளாளராக யாழ்ப்பாணம் கல்விக்கந்தோர் பிரதம எழுதுவினைஞரான திரு. க. இராசலிங்கம் அவர்களும் மற்றும் ஊர்ப் பெரியார்களும் இடம் பெற்றமையும், விழாவின் முக்கிய அம்சமான மலர் வெளியீட்டுக் குழுவிற்ரு எமது சங்க ஆதரவாளரும் பல மலர்வெளியீடுகளிலும் மலராசிரியராய் இருந்தவருமான பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சர சர்மா அவர்கள் மலராசிரியராகவும், அவருக்கு உதவியாளர்களாக ஞானபண்டித சை. வி. சங்கத் தலைவரும் கோப்பாய் வடக்குச் சரவணபவானந்த வித்தியாசாலைத் தலைமையாசிரியருமான புலவர் சி. சுந்தரசிங்கம் அவர்களும், கோப்பாய் வடக்குச் சபாபதி நாவலர் சனசமூக நிலையத் தலைவரும், இளைப்பாறிய தலைமையாசிரியருமான திரு. க. சி. வினாசித்தம்பி அவர்களும், நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக் கல்லூரிப்பதில் அதிபராயும், கோப்பாய் வடக்கு சனசமூக நிலையத் தலைவராயும், கோப்பாய் விளையாட்டுக் கழகப் போஷகராயும் இருப்பவரும் கோப்பாய்க் கிராம சபைத் தலைவராயிருந்தவருமான திரு. க. இராசரத்தினம் அவர்களும் அமைந்தமை சிறப்பம்சமாகும்.

ஞானபண்டித சைவ விருத்திச் சங்கம்,
கோப்பாய்.

10-10-71

இவ்விழா ஒழுங்குகளுக்கிடையில் நீர்வேலிக்கந்தசுவாமி கோவில் தேவஸ்தான பிரதமரு சிவஸ்ரீ சு. இராஜேந்திரக் குருக்கள் அவர்களது உதவியால் வித்துவான் கி. வா. ஜகந்நாதன் (கலைமகள் ஆசிரியர்) அவர்களது அரிய சமயச் சொற்பொழிவை எமதுரவர்கள் கேட்டின்புற முடிந்தது. 13-9-1971 இல் நிகழ்ந்த இவ்வைப்பத்தில் திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள் 'சரணகமலம்' என்பது பற்றிச் சொற்பெருக் காற்றினார்கள்.

சங்கப் போஷாக்கவும், சமயப்போதனாசிரியராகவும் விளங்கிய பண்டிதர் சி. கந்தையா அவர்களது பேரிழப்பிற்காகப் பெரிதும் வருந்திக் கோப்பாய் வாழ்சைவ மக்கள் சார்பிலும், எமது சங்கச் சார்பிலும் அன்றாது ஆதமா சாந்தியடைய முருகப் பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

குறிப்பாக, யாராட்டுவிழாச் சபையினர் அனைவர்க்கும், அவ்வப்போது யோசனைகள் பல கூறியும், உதவிகள் பல வழங்கியும் வரும் சமூக சேவையாளர்களான திரு. க. இ. குமாரசுவாமி, திரு. க. இராசரத்தினம், திரு. அ. ஜெயரத்தினம் ஆகியவர்கட்கும், சங்கப் பணிகள் சிறப்புற அமையத் தாராளமாகப் பொருள் வழங்கிவரும் ஆர். வீ. ஜி. ஸ்தாபனத்தார், அதன் ஊழியர்கள், கோப்பாய் வடக்கு ஐக்கிய சுருட்டுப் புகையிலை உற்பத்திச் சங்கத்தினர், கோப்பாய் றேடர்ஸ் உரிமையாளர், ஏனைய கடைஉரிமையாளர்கள், பொது மக்கள் ஆகியோர்க்கும் எமது சங்கம் மிகுந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றது.

இறுதியாக எமது சங்க வளர்ச்சிக்கு அவ்வப்போது நல்லாலோசனை பல கூறியும், பல சமயப் பெரியார்களை அறிமுகம் செய்து வைத்தும், தம்மறிவால் தம்மூர் மக்கள் மேம்பட வழிவகுத்து வருபவரான சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து சைவத் தொண்டாற்ற அருள் செய்ய வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல ஞானபண்டிதப் பெருமானை வேண்டுகிறோம்.

சி. சுந்தரசிங்கர்
தலைவர்

சே. செல்வரத்தினம்
காரியதரிசி

தமிழில் போற்றித்திருவகவலும், நாதவிந்து என்னும் திருப்புகழும் வேறும் சில பதிகங்களும் இதற்கு ஏற்றவை. இவை தவிர்த்த பதிகங்களெல்லாம் தோத்திர பிரார்த்தனை வடிவிலேயே அமைந்தவை. அவற்றை அருச்சுனை மந்திரமென்று கருதமுடியாது. மேலும், தேவியை அருச்சிக்கும் போது சிவபிரானைக் குறிப்பிடும் போற்றித்திருவகவல் பயன்படாது.

மொழி பெயர்த்துக் கொள்ளலாமே என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். தங்கள் பெயர்களை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்குபவர்களை விசுவலிங்கம் நாகரத்தினம் சியாமளா முதலிய பல பெயர்களை மொழிபெயர்க்க விநம்புவதில்லை. அவை தமிழில் அவங்கோலமாய் விரசமாய் மாறிவிடும் என்பதுதான் காரணம். சாதாரண பெயர்களுக்கே இக்கதியென்றால் தெய்வத் திருநாமங்கள் என்னவாகும்.

[இதன்பின், தென்கோவை கந்தையாபிள்ளை, ஈசான சிவாசாரியார், யேசுசர் சுவாமிகள் முதலிய பெரியவர்களுடன் தாம் கொண்ட தொடர்புகள் பற்றிக் குருக்கள் தெரிவித்த சுவையான தகவல்கள் இடமின்மை காரணமாக வெளியிடமுடியவில்லை.]

அருளிக் கூறியும் வெகுண்டு கூறியும் அப்படியே பலித்துவிடுகின்ற ஆற்றல்மிக்க நிறைமொழி மாந்தரான மகான்கள் ஆக்கிய சொற்கள் இவை. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் கோடிக்கணக்கான மக்கள் உச்சரித்ததனால் இச்சொற்களில் எவ்வளவு ஆற்றல் நிறைந்திருக்கும்! இந்த ஆற்றல் எம்போன்றவர் மொழிபெயர்க்கும் சொற்களில் ஒருபோதும் வரவேமாட்டாது.

பூசையில் பீஜாஶ்டாங்கமும் முலமந்திரங்களும் மிக முக்கியமானவை. இவை மொழிநினையக் கடந்தவை. இவற்றில் நாதமே முக்கியமானது. இவற்றைத் தமிழாக்க ஏற்ற எழுத்தே இல்லைபே! "ஐர்பதெழுத்தே அனைத்து வேதமும் ஐம்பதெழுத்தே அனைத்தாகமமும்" என்கிறார் திருமூலர், இந்த 50 எழுத்தும் எவையென்று அறிந்துகொள்வது பயனுடையது.

யாழ்நகரில்

சுவைமிக்க
சைவஉணவுக்கும்
சிற்றுண்டி வகைக்கும்
சிறந்த இடம்

AND

ஆடர்கள்
குறிப்பிட்ட நேரத்தில்
பெற்றுக் கொள்ளப்படுமிடம்

கிருஷ்ணபவான்

24, கே. கே. எஸ். ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

சித்த மருந்துகள்
ஆயுள்வேத மருந்துகள்
எக்ஸ்ராக்ஸ் (Extracts)
டின்க்டீச்சேர்ஸ் (Dinctures)

விற்பனையாளர்:

சுந்தரம் பிறதர்ஸ்

73, மின்சாரநிலையவீதி
யாழ்ப்பாணம்.

விழாக்காணும் சித்தாந்தபாநு சோ. சுப்பிரமணியக்
குருக்கள் அவர்கட்கு எமது நல்வாழ்த்துக்கள்.

Wood Sons

Furniture Palace

38, K. K. S. Road,

JAFFNA.

தரத்திலும் நீடிய பாவனையிலும் சிறந்து விளங்கும்
'முயல் மார்க்' ஓடுகளின்
வடமாகாண ஏஜன்டுகள்

மு. தா. பொன்னம்பலம்

36, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

நவநாகரிக முறையில்
உங்கள் ஆடைகளை
தைத்து அணியவேண்டுமா?
இன்றே சிறந்த முறையில்
குறைந்த செலவில்
ஆடைகளைத் தைத்து
அளிக்கும்

"வெல்ஃர்"றுக்கு

WELFIT

விஜயம் செய்யுங்கள்

20, Grand Bazaar,
JAFFNA.

நவநாகரிக
ஆடை அலங்காரப் பொருட்கள்
அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
மற்றும்
தையலுக்குத் தேவையான
நூல், லேஸ் ஆகியவற்றிற்கு
சிறந்த இடம்

"EMEMELS"

FANCY EMPORIUM

70, Grand Bazaar,
JAFFNA.

SPACE DONATED

BY

N. VAITHILINGAM & Co. Ltd.
JAFFNA

Phone: 530

138, K. K. S. Road,
Jaffna.

Dial: 7168

Grams: 'Rajgo'

RAJGOPALS

for

SERVICE & SATISFACTION

of

CUSTOMERS AT ALL TIMES

36 / 1, GRAND BAZAAR,
JAFFNA.

ஸ்ரீ வரதாஸ்
புடவைமாளிகை

யாழ்ப்பாணம்

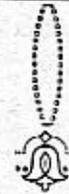
எங்களிடம்

- ★ கூப்பன் புடவைகளும்
- ★ கைத்தறி நெசவுத்
துணிகளும்
- இன்னும் ஏராளமான
- ★ ஜவுளித் தினுசுகளும்
- ★ சாய்ப்புச் சாமான்களும்
சகாயவிலையில்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Sri Varathas Textiles

27/2, Power House Road,
JAFFNA.

வாழ்த்துகிறோம்

ஹரன் ஜுவல்லர்ஸ்

Haren Jewellers

50, கன்னாத்திடி
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி இல: 444
தந்தி: இரத்தினம்

தந்தி! மணியம் போன் : { சுந்தேர் 541
வீடு 7068

நறுமணம் கமழும்

சக்தி ருஜா

அகர்பத்தியை உபயோகியுங்கள்

எஸ். சுப்பிரமணியம் அன் கோ

53, கே. கே. எஸ். வீதி,
பெரியகடை,
யாழ்ப்பாணம்.

கிளை :

160, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு-11.

போன் : 35825

அன்பளிப்பு

ஏ. வைத்திலிங்கம் அன் கோ

45, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 663

அரிய வாய்ப்பு

உங்கள் பித்தனை, செம்பு,
இரும்பு ஆகிய பொருட்களுக்கு
புதிய முறையில் மெருகூட்டுங்கள்.

நவீன முறையில் உத்தரவாதத்தாடன்

நிக்கல், குரோமியம், வெள்ளி,
தங்கப்பூச்சுக்கள்

குறைந்த செலவில் செய்து
கொடுக்கப்படும்.

பிள்ளையார் மெற்றல் வேக்ஸ்

107, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

எல்லா விஷயங்களுமடங்கிய
ஒரு சிறந்த கலண்டரைத்
தெரிவு செய்யவேண்டு

மாலை

ஆனந்தர்

திருக்குறட்

கலண்டர்

என்றே கேளுங்கள்

1972-ம் ஆண்டுக்குரிய ஆனந்தர் திருக்
குறட் கலண்டர் யிக்ச் சிறப்பாகத்
தயாராகிக்கொண்டிருக்கிறது.

அன்பளிப்பு:

கொண்டாட்டங்களைப் பரிமளிக்கச்
செய்வது ஒலிபெருக்கியே

க. இரத்தினம்

நாற்சந்தி,
கோப்பாய்.

★ எமதுபுதினப்
பத்திரிகைகள்,
★ சஞ்சிகைகளின்
வாசகர்கள்

சார்பில்

மமை கனிந்த

வாழ்த்துக்கள்.

நா. செல்லத்துரை

நியூஸ் ஏஜன்ட்,
கோப்பாய்.

அன்பளிப்பு:

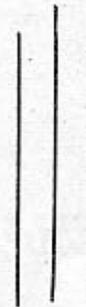
சிறந்த மின்னொளி சேவைக்கு

எஸ். இரத்தினம்

கோப்பாய்.

எமது வாடிக்கையாளர் சார்பில்
குருக்களவர்களை
வாழ்த்துகிறோம்.

தேவன் மீல்,

கோப்பாய் சந்தி,

கோப்பாய்.

Space Donated By

M. M. Abdul Cader & Bros.

GENERAL MERCHANT & BRASSWARE MERCHANT

Tele { Grams: IRUMPU
Phone: 443

No, 97, K. K. S. Road,
Grand Bazaar,
JAFFNA,

குருக்களவர்கட்கு எமது
வணக்கமும், வாழ்த்துக்களும்

அன்பளிப்பு

குமரன் மீல்

கோண்டாவில்.

Everything in Electricals

and

Eversilver Ware

Gifts to Suit a occasions

Visit

Electric Lines

120, K. K. S. Road,
JAFFNA.

அன்பளிப்பு :

குருக்களவர்கட்கு எமது
வாழ்த்துக்கள்

சி. செல்வரத்தினம்

ஒலிபெருக்கி சேவை,
கோப்பாய்.

Nagas Stores

நாகாஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

Dealers in:

*Grocery, Oilmen goods, Textiles,
Fertilizers, Insect Killers, Cycle Parts,
Etc.*

Prop:

M. K. KARUNAKARAN

Arasady,

KOPAY NORTH.

உங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி
செய்வது
நல்ல பொருட்களை வழங்குவது

செல்லத்தம்பி ஸ்ரோர்ஸ்

உரிமையாளர்: ம. செல்லத்தம்பி

அரசடி,

கோப்பாய் வடக்கு.

அன்பளிப்பு:

சிவராசன் ஸ்ரோர்ஸ்

அன்

சிவபாதம் மில்

இருபாலைச் சந்தி,
கோப்பாய்.

கிளை:

சிவபாதம் மில்
நிர்வேலி.

Phone: 531

Estd: 1929

T. grams ENEMES

N. M. Sultan Mohideen Hadjar & Bros.

Dealers in

Enamel Ware, Aluminium Ware, Fancy Goods,
Stationery Ointments Etc.

&

Lorry Transporter

123, K. K. S. Road,
Grand Bazaar,
JAFFNA

Branch: 143, K. K. S. Road,
JAFFNA.

அன்பளிப்பு :

உங்கள் மங்கள வையவங்கட்கு
சிறந்த மின்னொளி வழங்கும்

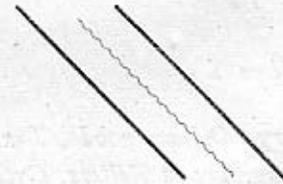

வே. பழனித்துரை

பிள்ளையார் கோவிலடி,

கோப்பாய்.

சகலவித மின்-பற்றி இயக்க ரேடியோக்
கள், ரூன்சிஸ்டர், ரேடியோக்கள் சிறந்த
முறையில் குறைந்த செலவில் உத்தரவா
தத்துடன் செய்து கொடுக்கும் ஸ்தாபனம்

மணியம் ரேடியோ சேவில்,

கோப்பாய் சந்தி,

கோப்பாய்.

With best compliments from:

KOPAY TRADERS

கோப்பாய் ட்ரேடர்ஸ்

Dealer in:

Petroleum Products & Government Fertilizer Supplier

Prop: S. SIVALINGARAJAH

KOPAY.

வடகோவை சித்தாந்தபானு சிவபுரி சோ. சுப்பிரமணியக்
குருக்கள் அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்ந்து பலரும் பய
னும் வண்ணம் சமயத் தொண்டாற்ற அருளு
மாறு எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமானை
வேண்டிக் குருக்களவர்களுக்கு எமது
வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறோம்.

அன்பளிப்பு

ஆர். வி. ஜி.

பீடி உற்பத்தியாளர்

போன்: 230

47, பீச் ரோட்,

தந்தி: ஆர்விஜி

யாழ்ப்பாணம்.